

DE ANTICHRIST

ontleend aan boek "de antichrist" door ARTHUR W. PINK- Bijbelteksten omgezet in Statenvertaling

INLEIDING VAN BOEK

Over de verschillende profetische vergezichten valt een indrukwekkende en tegelijk onheilspellende schaduw **van een buitengewone persoonlijkheid.**

Zoals een crimineel veel bijnamen kan hebben, worden er ook veel namen gebruikt om ons een beeld te schetsen van het karakter en de activiteiten van deze geheimzinnige figuur. Het is mijn bedoeling een serie te schrijven over deze figuur, die niet alleen de volledige belichaming zal zijn van het menselijk kwaad, maar ook **de laatste en grootste manifestatie van satanische godslastering.** Vele anderen verwezen al in hun boeken over bijbelse profetie naar deze geheimzinnige persoon, maar onder de vele boeken die ik over dit onderwerp gelezen heb (en ik heb lang gezocht), lijken er maar weinig te zijn die een compleet beeld van deze vorst der duisternis schetsen. Omdat er voor zover ik weet geen diepgaande studies naar dit onderwerp bestaan, en omdat er bij velen nogal wat verwarring bestaat over het karakter en de loopbaan van de komende mens der zonde, wil ik deze studie nu onder de aandacht brengen van de serieuze bijbellezer.

Meer dan twaalf jaar heb ik ijverig en biddend alles bestudeerd wat de Schrift over deze pseudo-christus zegt. Naarmate ik dieper in de materie doordrong, nam mijn verbazing toe over **de prominente plaats die de Bijbel aan deze zoon des verderfs geeft.** Er zijn zeer veel details beschikbaar die, wanneer zij zorgvuldig verzameld en geordend worden, een duidelijke biografie opleveren van **degene die binnenkort op het toneel zal verschijnen en de wereldregering zal leiden.**

Alleen al het feit dat de Heilige Geest zoveel heeft laten opschrijven over dit onderwerp, maakt duidelijk hoe belangrijk het is.

De verschijning van de antichrist is een vreselijk, maar gewichtig onderwerp, en in het verleden hebben veel goedbedoelende schrijvers veel van de verschrikking en het gewicht van deze komende gebeurtenis weggenomen, door enkelen van de antichristen die al in verschillende perioden op het toneel van de geschiedenis zijn verschenen, **te verwarren met dat geheimzinnige wezen dat alle zonen van Belial ver zal overstijgen: niemand minder dan Satans imitatie en bestrijder van de Christus Gods, die oneindig verhoogd is boven alle zonen van God. De satan heeft er belang bij om de wereld onwetend te houden over de komende supermens,** en het laat geen twijfel dat hij niet alleen verantwoordelijk is voor de algemene verwaarlozing van de studie van dit onderwerp, maar ook voor de tegenstrijdige theorieën van degenen die erover spreken en schrijven.

Er zijn drie belangrijke stromingen onder de uitleggers van de profetieën die betrekking hebben op de antichrist. De eerste past de profetieën toe op personen uit het verleden, op mannen die al vele eeuwen in hun graf liggen. De tweede past de profetieën toe op het heden, en ziet hun vervulling in het pausdom dat nog steeds bestaat. De derde past ze toe op de toekomst en verwacht dat ze vervuld worden in de komst van een verschrikkelijk wezen dat nog moet verschijnen. Hoe verschillend deze visies ook zijn, ik ben ervan overtuigd dat er in alle drie een element van waarheid zit. Veel profetieën, zo niet de grote meerderheid daarvan niet alleen profetieën over de antichrist, maar ook profetieën over andere belangrijke gebeurtenissen - hebben tenminste een tweevoudige en soms drievoudige vervulling. Zij hebben een plaatselijke en directe vervulling; een voortdurende, geleidelijke vervulling; en een definitieve, volledige vervulling.

In het tweede hoofdstuk van zijn eerste brief zegt de apostel Johannes: *"Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen dat het de laatste ure is"*(vers 18). De bevestiging van de apostel Paulus dat het 'geheimenis der wetteloosheid' tijdens zijn leven 'reeds in werking' was, komt daarmee nauw overeen (2 Thess. 2:7).

We hoeven daar niet verbaasd over te zijn, want al eeuwen voor de apostelen verkondigde een wijs man: *“Hetgeen dat er geweest is, hetzelfde zal er zijn; en hetgeen dat er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon”* (Pred. 1:9).

Elke keer wanneer de geschiedenis een nieuwe cyclus heeft voltooid, zijn we weer een stapje dichterbij het doel en de voleinding van de geschiedenis gekomen. Er waren toen en er zijn nu vele antichristen in de wereld, maar zij zijn slechts typen en voorafschaduwingen van degene die nog komen moet. Het is echter heel belangrijk dat **we onderscheid maken tussen een antichrist en de antichrist**. Er zijn, zoals ik al eerder heb gezegd, **al vele antichristen geweest, maar de antichrist moet nog komen**.

Een opvallende figuur die er wordt uitgepikt door mensen die geloven dat de antichrist al is verschenen en zijn loopbaan heeft beëindigd, is Nero. En toegegeven, ook hier zijn weer veel opvallende gelijkenissen tussen type en antitype. Wat betreft zijn bewind als keizer der Romeinen, zijn vreselijke goddeloosheid, zijn grote eigenliefde, zijn bloeddorstige aard en zijn meedogenloze en wrede vervolging van het volk van God ontdekken we veel kenmerken die karakteristiek zullen zijn voor de antichrist. Maar opnieuw zal duidelijk worden dat deze beruchte man, Nero, **slechts een voorafschaduwing** was van degene die hem in satanische boosaardigheid ver zal overtreffen. **Het sluitende bewijs dat Nero niet de antichrist was, is het feit dat hij in zijn graf lag voordat Johannes het dertiende hoofdstuk van de Openbaring schreef.**

Een groep uitleggers **past de profetieën over de antichrist toe op het pausdom en ziet in de opeenvolgende pausen de gelijkenis van de mens der wetteloosheid**. Zij wijst op de haat van Rome tegen het evangelie van Gods genade, op haar vermenging van politieke en kerkelijke macht, op haar arrogante claims en tirannieke banvloeken tegen allen die haar claims durven te weerspreken, op haar listigheid, haar intriges, haar verbroken beloften, en niet in de laatste plaats op de onuitsprekelijke martelpraktijken die zij gebruikte om haar tegenstanders te doden. Zij herinnert ons eraan hoe de paus op onrechtmatige wijze zich de positie en rechten van de Zoon van God heeft toegeëigend; en zijn arrogantie, zijn goddeloosheid, zijn aanspraak op onfeilbaarheid en het recht op aanbidding; al deze dingen komen precies overeen met hetgeen geprofeteerd wordt over de komende zoon des verderfs. Het rooms-katholicisme is inderdaad anti-christelijk, **maar zelfs dit monsterlijke en kwaadaardige systeem valt in het niet bij het systeem waarvan het beest het hoofd zal zijn**. We zullen in een apart hoofdstuk het pausdom zorgvuldig vergelijken met de profetieën die het karakter en de loopbaan van de antichrist beschrijven.

De groep uitleggers gelooft dat de profetieën die op de wetteloze van toepassing zijn nog niet vervuld zijn. **De Heilige Geest, wiens aanwezigheid op aarde de volle uitwerking van het geheimenis der wetteloosheid nu nog tegenhoudt, moet het toneel verlaten voordat Satan zijn meesterwerk van misleiding en rebellie tegen God naar voren kan schuiven**. Er zijn genoeg teksten die duidelijk maken dat de openbaring van de antichrist **nog in de toekomst ligt**.

Naast het feit dat de studie van de antichrist interessant is voor wie van sensatie houdt, is het van cruciaal belang voor een juist verstaan van dispensationele** waarheden. Het juist verstaan van de profetieën over de mens der zonde is absoluut noodzakelijk om de vele profetieën over hem goed te kunnen bestuderen.

** Het dispensationalisme (ook wel "bedelingenleer" genoemd) is een systematisch-theologisch kader, dat ervan uitgaat dat Gods plan met de wereld kan worden opgedeeld in verschillende *bedelingen*. De "traditionele" bedelingenleer onderkent over het algemeen zeven bedelingen:

Bedeling van de onschuld – van schepping tot zondeval;

Bedeling van het geweten – van zondeval tot zondvloed;

Bedeling van het menselijk bestuur – van zondvloed tot spraakverwarring in Babel;

Bedeling van de Beloofte – van de roeping van Abraham (direct na spraakverwarring) tot de Wet;

Bedeling van de Wet – van de instelling van de Wet, op de Sinai, tot de dood van Christus;

Bedeling van de Genade – van de opstanding tot de wederkomst van Christus;

Bedeling van het Messiaanse Vrederijk of Duizendjarige rijk – van Wederkomst tot het laatste oordeel.

We kunnen dit met een voorbeeld verduidelijken. Als u 2 Thessalonicenzen 2 opslaat, leest u dat de heiligen in Thessaloniki op de komst van Gods Zoon uit de hemel hadden gewacht, omdat ze hadden geleerd dat ze eerst met Hem verenigd zouden worden voordat God Zijn oordelen over de aarde zendt, oordelen die samen de "dag des Heeren" vormen. Maar zij stonden op het punt om hun geloof en hoop kwijt te raken, omdat bepaalde mensen hun hadden wijsgemaakt dat "die dag" al aangebroken was en dus waren zij teleurgesteld in hun verwachting te worden opgenomen om de Heere te ontmoeten in de lucht.

Om de onrust bij deze gelovigen weg te nemen en de dwalingen van hen die deze onrust hadden veroorzaakt te ontkrachten, schreef de apostel onder de aandrang van de Heilige Geest zijn tweede brief aan de gemeente der Thessalonicenzen.

2 Thessalonicenzen 2:1-12.

1 EN wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus en onze toevergadering tot Hem,

2 Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware.

3 Dat u niemand verleide in enigerlei wijze; want die komt niet tenzij dat eerst de afval gekomen is, en dat geopenbaard is de mens der zonde, de zoon des verderfs,

4 5 Gedenkt gij niet dat ik nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb?

6 En nu, wat hem wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd.

7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.

8 En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en tenietmaken door de verschijning Zijner toekomst;

9 Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen,

10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen die verloren gaan, daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.

11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven;

12 Opdat zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.

Ik heb deze passage onverkort weergegeven om aan te tonen dat **de dag des Heeren pas na de opname kan aanbreken** (v. 1), **na de afval** (v. 3) en **na de openbaring van de mens der zonde** (v. 3), wiens karakter en loopbaan hier kort maar treffend wordt weergegeven.

De antichrist zal zijn loopbaan van ongeëvenaarde boosheid en verdorvenheid pas beginnen nadat alle christenen opgenomen zijn, want onder hem, hun leider, zullen alle goddeloze legermachten zich verzamelen om hun ondergang tegemoet te gaan door een kort maar krachtig eindoordeel van God.

Is die wetteloze dan al geopenbaard? Of moeten we nog steeds zeggen, net als de apostel in zijn tijd, dat het geheimenis der wetteloosheid **wel in werking is, maar dat er nog iets is dat hem "wederhoudt"** (tegenhoudt), zodat hij pas geopenbaard zal worden als het "zijn tijd" is?

Het cruciale belang van het antwoord op deze vragen, wordt duidelijk als we deze beschrijving van de antichrist in 2 Thessalonicenzen 1 verbinden met andere profetieën die heel precies aangeven hoe lang zijn loopbaan duurt. Ik zeg dit **omdat de meeste profetieën die nog onvervuld zijn in vervulling zullen gaan wanneer de antichrist de sleutelfiguur op aarde zal zijn.** Daarnaast zal de vernietiging van de antichrist en zijn legermachten de grote ontknoping zijn van de eeuwenlange strijd tussen de slang en het Zaad van de vrouw, als de Heere Jezus terugkomt om Zijn Koninkrijk te vestigen. **De visie die de protestanten sinds de Reformatie aanhangen, is echter dat veel voorzeggingen over de antichrist een beschrijving zijn van de opkomst, groei en ondergang van het pausdom. Deze misvatting heeft weer tot andere dwalingen geleid,** en werd zo een oorzaak van de wijde verspreiding van deze profetische visie binnen het christendom. Toen **de voorzeggingen over de mens der zonde allegorisch werden uitgelegd, moest men dat omwille van de consistentie ook doen met alle verwante voorzeggingen,** vooral die over zijn ondergang, en over het Koninkrijk dat gevestigd zal worden wanneer er een einde komt aan zijn heerschappij. Toen de periode van zijn voorzegde loopbaan gekoppeld werd aan het hele tijdperk van het paapse systeem, moesten de voorzeggingen van de verwante gebeurtenissen toegepast worden op de Europese geschiedenis vanaf het moment dat de bisschop van Rome als het hoofd van alle westerse kerken werd erkend. **De fout van Luther en zijn tijdgenoten om de profetieën over de antichrist op Rome toe te passen, is volgens mij de oorzaak van het hele huidige systeem van het postchiliasme.** De hervormers dachten dat het pausdom de genadeklap gekregen had, en ook al bleef het in een minder krachtige vorm voortbestaan, toch waren de protestanten van de zestiende eeuw ervan overtuigd dat het nooit weer zou herstellen.

Omdat ze dachten dat het lot van de roomse hiërarchie bezegeld was, dat het rijk van Satan op zijn grondvesten schudde en dat zij na een korte overgangperiode getuige zouden zijn van de complete vernietiging van zijn rijk, grepen zij direct terug op de profetieën over de oprichting van het Koninkrijk van Christus meteen na de vernietiging van de antichrist en pasten die toe op het protestantisme.

Het klopt dat sommige profetieën niet goed aansloten op de omstandigheden, maar het menselijk vernuft vond al gauw een manier om die moeilijkheden te omzeilen. Hun probleem was dat volgens die profetieën het Koninkrijk van Christus direct na de omverwerping en vernietiging van het koninkrijk van Satan zou plaatsvinden; en ze omzeilden dat door te verwijzen naar de analogie van de omverwerping van het koninkrijk van Satan, want als dat een langdurig proces was dat tijd nodig had voordat het helemaal voltrokken was, waarom zou dat dan ook niet kunnen bij dat andere proces? Als de snel afnemende kracht van het rooms-katholicisme afdoende was om haar uiteindelijke vernietiging te garanderen, waarom zou de voortgang van de Reformatie dan geen voorteken kunnen zijn van de uiteindelijke verovering van de wereld voor Christus? **Als zoals de hervormers blijkbaar zeker wisten - het pausdom de “mens der zonde” was en de St. Pieter de “tempel” waarin hij zich onwederrechtelijk de plaats en de voorrechten van Christus had toegeëigend, dan moeten - na het aannemen van deze hypothese - alle andere conclusies die met hun visie op de profetieën samenhangen logischerwijs ook daarop voortborduren.**

Eerst moest de hypothese bevestigd worden, en zodra hun theorie een vaste overtuiging werd, was het niet zo moeilijk om bijbelteksten te vinden die hun visie leken te bevestigen. Het belangrijkste obstakel dat zij nog uit de weg moesten ruimen betrof de profetieën die de laatste fase van de loopbaan van de antichrist beperken tot 42 maanden of 1260 dagen. Dit deden ze met behulp van de 'jaar-dag' theorie, die elk van de 1260 dagen ziet als 'profetische dagen', dat wil zeggen: als 1260 jaren. En zo kwamen ze aan de tijd waarmee ze de langdurige geschiedenis van het rooms-katholicisme konden verklaren.

Zonder verder in details te treden is het meteen duidelijk dat - als bewezen kan worden **dat deze allegorische interpretatie van de profetieën over de antichrist onjuist is** - de postchiliastische en “historische” theorieën in elkaar zakken en **dat duizenden dikke uitlegkundige boeken over profetie die de afgelopen driehonderdvijftig jaar zijn uitgegeven terzijde geschoven kunnen worden als vernuftige maar ongefundeerde speculaties.** Dit is op zich al genoeg om het belang van deze studie aan te tonen.

Niet alleen wordt het belang van het onderwerp duidelijk door de prominente plaats die het krijgt in het Woord van God, en niet alleen wordt de waarde ervan bevestigd door het feit dat **een juist inzicht in de antichrist als persoon een van de belangrijkste sleutels is tot de juiste interpretatie van veel profetieën die nog vervuld moeten worden**, maar ook de actualiteit wordt onthuld, en wel door **het feit dat de Heilige Geest de openbaring (verschijning) van de antichrist aan de “grote afval” heeft verbonden:**

“Dat u niemand verleide in enigerlei wijze; want die komt niet tenzij dat eerst de afval gekomen is, en dat geopenbaard is de mens der zonde, de zoon des verderfs” (2 Thess. 2:3).

Deze twee zaken zijn hier met elkaar verbonden, en als kan worden aangetoond dat de afval reeds vervorderd is, kunnen we er zeker van zijn dat de openbaring van de mens der zonde niet meer lang op zich zal laten wachten.

Het is niet nodig om hier lang over uit te weiden of enkele van de vele bewijzen te noemen die aantonen dat de afval reeds vervorderd is. Bij de meesten van mijn lezers heeft God de ogen al geopend voor de Christusonterende toestanden die bijna overal voorkomen.

Het is al genoeg als we zijdelings het verzamelen en bundelen van het “onkruid” noemen, dat ook vandaag de dag al voor onze ogen plaatsvindt; de snelle verspreiding van het spiritisme met zijn “dwaalgeesten en leringen van boze geesten”, en het veelzeggende en ernstige feit dat duizenden van hen die hierin verstrikt zijn geraakt, mensen zijn die hun eerdere formele geloofsbelijdenis hebben opgegeven; zij hebben nog steeds de “schijn van godsvrucht”, maar de meesten hebben helaas(!) “de kracht daarvan verloochend”; het verwerpen van veel cruciale leerstellingen van het geloof dat voor eens en voor altijd aan de heiligen is overgeleverd, wat nu gepredikt wordt vanaf vele kansels in alle denominaties.

De “spot” die allen die de spoedige wederkomst van de Heere Jezus verkondigen steeds weer het hoofd moeten bieden; **de “geest van Laodicea” die het hele christendom nu kenmerkt** en waarvan slechts weinigen, of vrijwel niemand van Gods volk helemaal vrij is - deze en vele andere bewijzen die genoemd zouden kunnen worden, overtuigen ons ervan dat **de tijd zeer nabij moet zijn dat de goddelijke hinderaar weggenomen zal worden en de satan zijn zoon naar voren schuift** om de laatste opstand tegen God te leiden, voordat de Heere Jezus terugkeert naar deze aarde en Zijn Koninkrijk opricht.

Dit alles toont de noodzaak aan om biddend te onderzoeken wat God heeft geopenbaard over deze dingen “die haast geschieden moeten”.

Het feit alleen dat de tijd wanneer Satans meesterwerk zal verschijnen snel dichterbij komt, is aanvullend bewijs van het belang en de actualiteit.

De praktische waarde van deze inleidende overwegingen zou direct duidelijk moeten zijn.

Wat ik schreef met betrekking tot deze **incarnatie van Satan** die binnenkort zal verschijnen, komt niet voort uit de fantasie van een gestoorde geest, maar is het onderwerp van goddelijke openbaring.

De waarschuwing dat de verschijning van de antichrist aanstaande is, komt niet voort uit de angsten van een paniekzaaier, maar is nodig vanwege de tekenen der tijden, die in het licht van de Schrift van grote betekenis zijn voor allen wier zintuigen geoefend zijn in het onderscheiden van goed en kwaad.

De vele bewijzen dat de openbaring van de mens der zonde een gebeurtenis in de nabije toekomst is, zijn tegelijkertijd evenveel oproepen aan Gods kinderen om klaar te zijn voor de terugkeer van de Heiland, want voordat de zoon des verderfs geopenbaard kan worden moet eerst de Heere zelf uit de hemel neerdalen en Zijn eigen met bloed gekochte volk uit deze omstandigheden weghalen en tot Zich nemen in de lucht. Daarom betaamt het ons allen om onze “roeping en verkiezing vast te maken” en acht slaan op die dringende waarschuwing van de Heiland:

“Laat uw lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende. En zijt gij den mensen gelijk die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen”(Luk. 12:35-36).

HET PAUSDOM IS NIET DE ANTICHRIST

De Heere Jezus zei: *“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”* (Joh. 5:43).

De gelegenheid waarbij deze woorden uitgesproken werden en het verband waarin ze voorkomen, geeft ze een bijzondere betekenis. Het hoofdstuk opent met een lamme man die bij het bad van Bethesda ligt en door de Heiland genezen wordt. Hij deed dat op de sabbat, en de vijanden van Christus grepen die gebeurtenis aan om Hem hard aan te vallen: *“En daarom vervolgden de Joden Jezus en zochten Hem te doden, omdat Hij deze dingen op den sabbat deed”*(Joh. 5:16).

Om het verrichten van dit wonder op de sabbat te rechtvaardigen, zei de Heere Jezus: *“Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook”* (Joh. 5:17).

“Maar hierdoor nam hun haat tegen Hem alleen maar toe, want we lezen: “Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar ook zeide dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelf Gode evengelijk makende” (Joh. 5:18). Als antwoord daarop somde Christus in detail al Zijn goddelijke heerlijkheden op. Tot slot beriep Hij zich op de verschillende getuigen die getuigenis aflegden van Zijn goddelijkheid: de Vader zelf (v. 32); Johannes de Doper (v. 33); Zijn eigen werken (v. 36); en de Schriften (v. 39). Daarna keerde Hij zich tot wie tegen Hem gekant waren en zei: *“En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben”*(Joh. 5:40). *“Maar Ik ken ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelfen niet hebt”*(Joh. 5:42). *“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”* (Joh. 5:43). En meteen daarop volgde deze doordringende vraag: *“Hoe kunt gij geloven, gij die eer van elkander neemt, en de eer die van God alleen is, niet zoekt?”*(Joh. 5:44).

Dit is de sleutel tot de plechtige verklaring van de stelling in titel van dit hoofdstuk.

Deze Joden namen eer van elkaar aan; zij zochten die niet bij God, want zij hadden de liefde van God niet in zich. Daarom werd **Degene die tot hen gekomen was in de naam van de Vader en die geen eer van mensen nodig had**, *“Ik neem geen eer van mensen”*(Joh. 5:41), door hen verworpen.

En net zoals Eva de waarheid van Gods woord had afgewezen en daardoor ontvankelijk werd voor de leugen van de slang, **zo heeft Israëls afwijzing van de ware Messias hen moreel voorbereid op het aannemen van de valse messias, want hij zal in zijn eigen naam komen, doen wat hij wil, en hij zal eer van mensen aannemen**; op die manier zal hij een sterke aantrekkingskracht uitoefenen op het verdorven hart van de natuurlijke mens.

De toekomstige verschijning van deze persoon “die in zijn eigen naam zal komen” werd dus door de Heere zelf aangekondigd.

De antichrist zal niet alleen door de Joden worden “aangenomen”, maar door de hele wereld; hij wordt ontvangen en erkend als leider van de hele wereld, en alle recente activiteiten om een federatie van kerken en een universeel christendom voort te brengen, samen met de grote Verenigde Naties van de Wereld, zorgen er alleen maar voor dat de weg wordt vrijgemaakt voor de figuur die in het Oude en het Nieuwe Testament wordt geopenbaard.

Er zullen veel opmerkelijke overeenkomsten zijn tussen de ware en de valse christus, maar de contrasten tussen de Zoon van God en de zoon des verderfs zullen nog talrijker en opvallender zijn.

De Heere Jezus daalde uit de hemel neer, terwijl de antichrist “uit den afgrond opkomt” (Openb. 11:7). De Heere Jezus kwam **in Zijn Vaders naam**, ontdeed zich van Zijn heerlijkheid, leefde in volkomen afhankelijkheid van God en **weigerde eer van mensen** aan te nemen; maar de mens der zonde **zal in zijn eigen naam** komen, de belichaming zijn van alle hoogmoed van de duivel, en hij zal zich niet alleen verzetten tegen **en verheffen boven de ene ware God, maar tegen alles dat Zijn naam draagt, en zijn diepste verlangen zal zijn dat de mensen hem eren en hulde bewijzen.**

Omdat de Heere zelf deze vergelijking met haar scherpe contrasten trok in Johannes 5:43, is dat sluitend **bewijs dat de antichrist een individu zal zijn, net zo zeker als Christus dat was!**

1 Johannes 2:18 levert aanvullend bewijs: “Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt dat de antichrist **komt**, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen dat het de laatste ure is”.

Hier wordt de antichrist duidelijk onderscheiden van de vele andere antichristen die de weg voor hem hebben gebaad. Het woord “**komt**” is hier opmerkelijk, want dit wordt ook gebruikt door de Heere Jezus **Christus als hij het over Zijn eerste en tweede komst heeft. De antichrist is dus ook “de komende”, of “hij die komt”**. Dit zegt iets over zijn relatie tot de wereld - die al zo lang op een overwinnende held wacht - **terwijl “de Komende” (dat is: Christus) de relatie beschrijft tussen de Christus Gods en Zijn gemeenten, die van Godswege de wederkomst van de Heere uit de hemel verwachten.**

Dit wil absoluut niet zeggen dat er naast deze geen andere bewijzen zijn dat de komende antichrist een enkel individu zal zijn. De uitdrukkingen die de apostel Paulus in 2 Thessalonicenzen 2 gebruikt, zoals “de mens der zonde”, “de zoon des verderfs”, “die zich tegenstelt en verheft”, “denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds”, hij “wiens toekomst is naar de werking des satans”, **wijzen allemaal duidelijk op een enkel individu, zoals de messiaanse voorzeggingen in het Oude Testament verwijzen naar de Heere Jezus Christus als individu.**

Welnu, in overeenstemming met deze teksten en vele andere die nog aangehaald zouden kunnen worden, ontdekken we dat alle christelijke schrijvers van de eerste zes eeuwen (dat wil zeggen: zij die over dit onderwerp schreven) **de antichrist als een echt persoon zagen, als een bijzonder individu.**

Ik zou veel pagina's kunnen vullen met citaten uit hun werken, maar ik denk dat we er aan drie wel genoeg hebben. Het eerste stukje komt uit een heel oud document getiteld Didachè (Het onderwijs van de apostelen), dat waarschijnlijk dateert van het begin van de tweede eeuw:

“De schapen zullen veranderen in wolven en de liefde zal veranderen in haat. Want doordat de wetteloosheid toeneemt, zullen zij elkander haten en vervolgen en overleveren; dan zal de misleider van de wereld verschijnen als de “zoon van God”. Deze zal tekenen en wonderen verrichten; de aarde zal in zijn hand worden overgeleverd en hij zal wetteloos handelen en vreselijke dingen doen die hun weerga niet kennen. Dan zal de mensheid door het vuur van de beproeving gaan en velen zullen daar aanstoot aan nemen en verloren gaan, maar zij die volharding getoond hebben in hun geloof, worden van de vloek gered door Hem die zelf een vloek geworden is”.

Het tweede citaat komt uit de werken van Cyrillus, die in de vierde eeuw bisschop van Jeruzalem was:

‘Bovengenoemde antichrist verschijnt wanneer de tijd van de Romeinse heerschappij is vervuld en de gebeurtenissen van de eindtijd dichterbij komen. Tien koningen uit de Romeinen komen gelijktijdig op, misschien in verschillende plaatsen, maar zij heersen tegelijkertijd. En na hen komt de antichrist, de elfde, die door zijn magie en boze werken zich met geweld de Romeinse macht toe-eigent. Hij zal drie van hen die vóór hem heersten verslaan; de overige zeven zal hij dwingen zich aan hem te onderwerpen. In het begin doet hij zich voor als iemand met een vriendelijk karakter (als een wijs en begripvol mens), en doet hij alsof hij gematigd en menslievend is, zodat hij de Joden kan misleiden door leugenachtige tekenen en wonderen, die voortkomen uit zijn magische verleidingen, waardoor ze gaan denken dat hij de verwachte Messias is.

Daarna zal hij zich als een bezetene te buiten gaan aan alle vormen van kwaad, wreedheid en losbandigheid, zodat hij alle onrechtvaardigen en goddelozen die hem zijn voorgegaan zal overtreffen; hij zal bloeddorstig en onvermurwbaar zijn, en listige plannen smeden tegen iedereen, maar vooral tegen de gelovigen. Maar nadat hij dit alles drieënhalft jaar durfde te doen, zal hij vernietigd worden bij de wederkomst van de ware Zoon van God uit de hemel, onze Heere en Heiland - Jezus, de ware Messias, die nadat Hij de antichrist zal hebben vernietigd door het zwaard uit Zijn mond, hem over zal geven aan het vuur van de hel”.

Het laatste citaat komt uit de geschriften van Gregorius van Tours, die aan het einde van de zesde eeuw na Chr. schreef:

“Wat het einde van de wereld betreft houd ik mij vast aan de opvattingen die ik heb overgenomen van hen die ons zijn voorgegaan. De antichrist voert eerst de besnijdenis in, terwijl hij verkondigt dat hij Christus is; dan plaatst hij zijn beeltenis in de tempel van Jeruzalem ter aanbidding, want we lezen dat de Heere heeft gezegd: Gij zult de gruwel der verwoesting zien staan op de heilige plaats”.

Ik citeer die auteurs overigens niet omdat ik alle christelijke auteurs uit de oudheid vanzelfsprekend als gezaghebbend beschouw. Integendeel, de enige belangrijke vraag voor ons is: wat zegt de Schrift? Maar ik zie deze opvattingen ook niet als curieuze overblijfselen uit een ver verleden, hoewel het best interessant is om de gedachten te ontdekken van de vooraanstaande denkers van weleer. Nee, ik wil slechts aantonen dat **de vroegchristelijke auteurs allemaal geloofden dat de antichrist een echt persoon zou zijn, een Jood, iemand die de ware Christus zowel zou imiteren als weerstaan.** Dit bleef de algemeen erkende leer tot ver in de Middeleeuwen.

Voor zover ik weet zien we pas in de veertiende eeuw de eerste belangrijke afwijking van het algemene geloof van de eerste christenen. Het waren de Waldenzen - op vrijwel elk punt recht in de leer - die, volledig uitgeput door vele eeuwen van onophoudelijke en genadeloze vervolgingen, rond het jaar 1350 een verhandeling publiceerden die moest bewijzen dat het pausdom de antichrist was. We moeten de Waldenzen, wier nagedachtenis gezegend is, echter nageven dat zij in een van hun eerste boeken, getiteld “De edele les” (ongeveer 1100 na Chr.), **schreven dat de antichrist een individu was en geen systeem.**

Nadat de Waldenzen deze nieuwe visie hadden aangenomen, duurde het niet lang voordat de Hussieten, de Wycliffieten en Lollarden - andere christelijke groeperingen die fel vervolgd werden door Rome - dat idee graag overnamen en verklaarden dat de paus de mens der zonde was en het pausdom het beest. Zij gaven het weer door aan de leiders van de Reformatie, die al snel een serieuze poging deden om deze nieuwe eschatologische leer te systematiseren.

Zelden is er een beter voorbeeld geweest van de tendens dat het geloof van de mensen wordt gevormd door de gebeurtenissen en tekenen in de eigen generatie. Om de profetieën over de antichrist toe te kunnen passen op de pauselijke hiërarchie of op de reeks opeenvolgende pausen, moesten ze zo verdraaid worden dat er bijna niets van hun oorspronkelijke betekenis overbleef.

“De komende mens der zonde moest worden veranderd in een lange reeks elkaar opvolgende mensen. De periode waarin hij zou bestaan, waarvan God duidelijk had gezegd dat die tweeënveertig maanden zou zijn (Openb. 13:5) - dat is drieënhalft jaar - was veel te weinig voor de lange reeks pausen en werd dan ook verlengd door een ingenieuze, maar totaal ongeoorloofde procedure, waarbij men eerst van de maanden dagen maakte, om vervolgens de dagen in jaren te veranderen. Het feit dat in Openbaring 13 het eerste beest (de wereldse macht) oppermachtig is, terwijl het tweede beest (de kerkelijke macht) ondergeschikt is, moest genegeerd worden, omdat een dergelijke rangschikking haaks stond op alle tradities van het roomse systeem. En het feit dat het tweede beest een profeet is en geen priester, moest natuurlijk verzwegen worden, want de roomse kerk heeft wel hoge achting voor de priester, maar niet voor de profeet. Aan de andere kant leken de afschuwelijke woorden waarmee de doodstraf werd uitgesproken over iedereen die het beest en zijn beeld aanbad en zijn merkteken op zijn voorhoofd of hand ontving (Openb. 13) te gruwelijk - geen wonder - om toegepast te kunnen worden op elke rooms-katholiek, en daarom moesten ze wegverklaard of verzwegen worden”.

Toch pasten de hervormers eensgezind de profetieën over het karakter, de loopbaan en de ondergang van de antichrist toe op het pausdom en beschouwden titels als “de mens der zonde”, “de zoon des verderfs”, “de koning van Babylon” en “het beest” als slechts enkele van de vele namen voor het hoofd van de roomse hiërarchie. Maar deze visie, die overigens ook door de meeste Puriteinen werd verdedigd, moet langs de onfeilbare meetlat der Waarheid gelegd worden; de enige die onze barmhartige God ons gegeven heeft. We moeten de Schrift onderzoeken om te ontdekken of deze dingen zo zijn.

Ik wil hier natuurlijk niet de belangen van de paus bepleiten, en ik heb ook geen goed woord over voor dat verderfelijke systeem waarvan hij het hoofd is. Integendeel, ik aarzel niet om de brutale suggestie te verwerpen dat de paus de onfeilbare plaatsvervanger van Christus is. En zonder aarzelen zeg ik dat de lange geschiedenis van het pausdom gekenmerkt wordt door ongebreidelde goddeloze arrogantie, vreselijke afgoderij en afschuwelijke wreedheden. Toch zijn er veel bijbelteksten die ons verhinderen te geloven dat het pausdom en de antichrist identiek zijn. De zoon des verderfs zal alle beestachtige daden die 'uit de golven van de Tiber' zijn ontsprongen doen verbleken. De Bijbel leert heel duidelijk dat we moeten uitzien naar een persoon die vreselijker is dan welke Hildebrand of Leo ook.

Er zijn inderdaad veel overeenkomsten tussen de antichrist en de pausen, **en het pauselijk systeem is ongetwijfeld in grote mate een voorafschaduwning van het karakter en de loopbaan van de komende mens der zonde.** In de inleiding heb ik al een aantal overeenkomsten genoemd, en ik zou er nog veel meer kunnen noemen. **Het is niet alleen duidelijk dat het rooms-katholicisme een opvallend type en voorloper is van de komende antichrist, maar de waarheid gebiedt ons ook te zeggen dat het pausdom wel degelijk een antichrist is, en wel de meest duivelse van allen. Maar ik zeg hier opnieuw dat het roomse systeem niet de antichrist is.**

Omdat veel van mijn lezers waarschijnlijk opgevoed zijn met het idee dat de paus en de antichrist dezelfde zijn, zal ik nu enkele van de talrijke feiten opsommen die aantonen dat dit niet het geval is.

Dat het pausdom onmogelijk de antichrist kan zijn, blijkt uit de volgende afwegingen:

1.

De term “antichrist”, of die nu in enkelvoud of meervoud wordt gebruikt, wijst op een persoon of personen, maar nooit op een systeem. We kunnen wel over een antichristelijk systeem spreken, zoals we ook over een christelijke organisatie kunnen spreken, maar zoals het ontoelaatbaar en onjuist is om een systeem of organisatie als “de antichrist” of als “een antichrist” te bestempelen, is het ook ontoelaatbaar en onjuist om een christelijk systeem of een christelijke organisatie “de Christus” of “een Christus” te noemen. **Net zoals de Christus de titel van een individu is de Zoon van God - zo zal de antichrist ook een individu zijn - de zoon van Satan.**

2.

De antichrist zal een nakomeling van Abraham zijn: een Jood. Ik zal daar op dit moment nog geen bewijzen voor leveren omdat ik dat in het volgende hoofdstuk ga doen; voor nu is het genoeg als ik zeg **dat alleen van een volbloed Jood kan worden verwacht dat hij het Joodse volk kan wijsmaken dat hij hun langverwachte Messias is.** Met dit feit hebben degenen die geloven dat de paus de mens der zonde is nooit iets gekund. Voor zover ik weet heeft nog nooit een Israëliet op de “heilige stoel” van de bisschop van Rome gezeten; in elk geval niet sinds de zevende eeuw.

3.

Met betrekking tot het laatstgenoemde punt lezen we in Zacharia 11:16-17:

“Want zie, Ik zal een herder verwekken in dit land; wat gereed is om afgesneden te worden, zal hij niet bezoeken; het jonge zal hij niet zoeken, en het verbrokene zal hij niet helen, en het stilstaande zal hij niet dragen; maar het vlees van het vette zal hij eten, en derzelve klauwen zal hij verscheuren.

Wee den nietigen herder, den verlater der kudde: het zwaard zal over zijn arm zijn en over zijn rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn rechteroog zal ten enenmale donker worden”.

Het “land” is hier natuurlijk Israël, zoals dat altijd het geval is wanneer deze uitdrukking in de Bijbel wordt gebruikt. **Dit kan onmogelijk naar de reeks pausen verwijzen.**

4.

In 2 Thessalonicenzen 2:4 lezen we dat de mens der zonde zich “in de tempel Gods” zet, **maar de St. Pieter in Rome kan onmogelijk de tempel Gods worden genoemd. De “tempel” waarin de antichrist zal zitten, zal de door de Joden herbouwde tempel zijn, en die zal niet in Italië staan, maar in Jeruzalem.**

In latere hoofdstukken zal ik aantonen **dat de moskee van Omar (de Rotskoepelmoskee op de tempelberg) ooit zal worden vervangen door een Joodse tempel voordat onze Heere naar de aarde terugkeert.**

5.

De antichrist zal worden aangenomen door de Joden. Dit wordt duidelijk uit de passage die bovenaan de eerste paragraaf van dit hoofdstuk staat: “Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen” (Joh. 5:43), **maar de Joden hebben nog nooit een band met een van de pausen gehad.**

6.

De antichrist zal een verbond met de Joden sluiten. In Daniël 9:27 lezen we: “En Hij zal velen het verbond versterken één week” Die “hij” die dit zevenjarige verbond zal sluiten is “de vorst die komen zal” van het vers daarvoor, de antichrist, die het hoofd zal zijn van de tien koninkrijken. De natie waarmee de vorst zijn verbond zal sluiten is het volk van Daniël, zoals uit de context blijkt (zie v. 24). **Maar in geen enkel geschiedenisboek is iets te vinden over een paus die ooit een zevenjarig verbond met de Joden sloot!**

7.

In Daniël 11:45 lezen we: “En hij zal de tenten van zijn paleis planten **tussen de zeeën** aan den berg des heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen en zal geen helper hebben”. Hier wordt opnieuw naar de antichrist verwezen. Dat wordt duidelijk als we teruggaan naar vers 36, waar dit deel van het hoofdstuk begint. Daar wordt ons gezegd: “En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij; want het is vastelijk besloten, het zal geschieden”. Dit is meer dan voldoende om met zekerheid de persoon in dit laatste vers van Daniël 11 te kunnen identificeren. De antichrist zal zijn koninklijke tenten dus oprichten “**tussen de zeeën**”, oftewel tussen de Middellandse Zee en de Rode Zee. **Dit is op geen enkele manier toe te passen op de paus, want zijn paleis het Vaticaan staat in Italië.**

8.

De antichrist kan pas openbaar worden nadat het mystieke lichaam van Christus en de Heilige Geest van de aarde zijn weggenomen. Dit wordt duidelijk gemaakt in 2 Thessalonicenzen 2. In vers 3 van dat hoofdstuk verwijst de apostel naar de openbaring van de mens der zonde; in vers 4 beschrijft hij zijn afschuwelijke goddeloosheid; in vers 5 herinnert hij de Thessalonicenzen eraan hoe hij hun deze dingen zelf mondeling heeft onderwezen toen hij bij hen was. En dan verklaart hij in vers 6: “En nu, **wat** hem wederhoudt, weet gij, opdat **hij** geopenbaard worde te zijner eigen tijd”. En ten slotte zegt hij: “Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; **alleenlijk die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden**”. Er zijn dus twee factoren die de komst van de antichrist verhinderen of voorkomen, totdat “zijner eigen tijd” gekomen zal zijn. De eerste factor wordt aangeduid door het voornaamwoord “**wat**”, de tweede door het woord “**hij**”. **De eerste is - daarvan ben ik overtuigd - het mystieke lichaam van Christus; de tweede is de Heilige Geest van God. Bij de opname zullen die allebei worden weggenomen, en dán zal de mens der zonde geopenbaard worden. Als de antichrist dus niet kan verschijnen vóór de opname van de heiligen en de verwijdering van de Heilige Geest, dan is dat het bewijs dat de antichrist nog niet verschenen is.**

9.

Nauw verwant aan het laatste argument is het feit dat een groot aantal eenduidige teksten **de verschijning van de antichrist plaatsen in het tijdperk dat als de eindtijd bekend staat.** Daniël 7 en 8 maken duidelijk dat de loopbaan van de antichrist helemaal aan het eind van die tijd zal zijn (ik zeg niet deze 'bedeling', want die eindigt bij de opname), dat is de Grote Verdrukking, de tijd van Jakobs benauwdheid. Daniël 7:21-23 zegt: “Ik had gezien dat dezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht, Totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam dat de heiligen het Rijk bezaten. Hij zeide aldus: Het vierde dier zal het vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn van al die rijken; en het zal de ganse aarde opeten en het zal dezelve vertreden en het zal ze verbrijzelen”.

Daniël 8:19 plaatst zijn loopbaan (zie 8:23-25) in het laatst van de gramschap, dat is van Gods gramschap tegen Israël en de heidenen, want het doelt op het tijdstip van het einde. Daniël 9 leert ons dat hij zijn zevenjarig verbond met de Joden aan het begin van de laatste zeventig “weken” zal sluiten, om “de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen”. **Als de openbaring van de antichrist nog in de toekomst ligt, volgt hier noodzakelijkerwijs uit dat Rome de antichrist niet kan zijn.**

10.

De antichrist zal zowel de Vader als de Zoon loochenen. “Wie is de leugenaar, dan die loochent dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent”(1 Joh. 2:22).

Deze tekst spreekt niet van een oneigenlijke of halfslachtige loochening, maar van een feitelijke, formele loochening. **Rome heeft echter in haar concilies en leerstellingen en in haar symbolen van geloof en aanbidding altijd vastgehouden aan het geloof dat de Godheid uit drie personen bestaat.**

Hoewel zij altijd al veelvuldig en op veel punten ernstig is afgeweken van de leer van de Heilige Schrift, moest elke rooms-katholiek sinds het Concilie van Trente (1536 na Chr.) belijden: “Ik geloof in één God, de almachtige Vader, en in één Heere Jezus Christus, en in de Heilige Geest, die Heere is en levend maakt, die van de Vader en de Zoon uitgaat”.

De rooms-katholieke kerk hanteert het middelaars-systeem. De “priester” staat tussen de zondaar en God; de biechtstoel tussen de zondaar en de troon van genade; boetedoening tussen de zondaar en de “droefheid naar Gods wil”; de mis tussen de zondaar en Christus; en het vagevuur tussen de zondaar en de hemel. De paus erkent zowel de Vader als de Zoon: hij belijdt dat hij zowel dienaar als aanbieder van God is, en hij zegent het volk niet in zijn eigen naam, maar in de naam van de heilige Drie-eenheid.

11.

De antichrist wordt beschreven als een “die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, also dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is”(2 Thess. 2:4). **De pausen hebben dat nooit gedaan.** Zelfs Leo durfde zichzelf niet te vergoddelijken of op Gods troon te gaan zitten. De pausen waren goddeloos omdat zij onrechtmatig goddelijke titels en rechten opeisten, maar de decreten die zij uitvaardigden waren altijd uit naam van de “plaatsvervanger of “regent” van God of Christus; daarmee erkenden zij een goddelijke macht boven hen.

12.

In Openbaring 13 vers 2 en 4 lezen we: “En het beest dat ik zag, was een pardel gelijk, en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de mond eens leeuws. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht. En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest”. Als we deze verzen vergelijken met Openbaring 12:9, leren we dat de draak niemand minder is dan Satan zelf. Nu is bijna iedereen het erover eens **dat het eerste beest uit Openbaring 13 de antichrist is. Als de rooms-katholieke kerk dan de antichrist is, waar moeten we dan zoeken om iets te vinden dat correspondeert met wat we lezen in Openbaring 13:4: “En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had”!**

13.

Ditzelfde 13^e hoofdstuk van Openbaring leert ons dat **de antichrist (het eerste beest) door een tweede beest geholpen zal worden dat “de valse profeet”** wordt genoemd (Openb. 19:20). De valse profeet, zo wordt ons verteld, “oefent al de macht van het eerste beest in tegenwoordigheid van hetzelfde, en het maakt dat de aarde en die daarin wonen, het eerste beest aanbidden”. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen “aanbidden” (Openb. 13:12). **Als het eerste beest het pausdom zou zijn, wie is dan de valse profeet die maakt dat allen die op de aarde wonen hem zullen aanbidden?**

14.

Ons wordt ook nog verteld dat deze valse profeet tegen de bewoners van de aarde zal zeggen “dat zij voor het beest, dat de wond des zwaards had en weder leefde, een beeld zouden maken”(Openb. 13:14). Vervolgens lezen we: “En hetzelfde werd macht gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden” (Openb. 13:15). **Waar in het pausdom vinden we ook maar iets dat hierop lijkt?**

15.

Daniël 9:27 zegt ons dat de antichrist “het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden”, en in Daniël 8:11 lezen we: “Ja, hij maakte zich groot tot aan den Vorst des heirs, en van denzelfden werd weggenomen het gedurig offer, en de woning Zijns heiligdoms werd nedergeworpen”.

Als het rooms katholicisme de antichrist is, hoe kunnen deze teksten dan in overeenstemming worden gebracht met het zo vaak herhaalde “offer van de mis”?

16.

De heerschappij van de antichrist zal wereldwijd zijn. De komende mens der zonde zal de wereld confronteren met zijn onaantastbare, wereldwijde overmacht. “en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest” (Openb. 13:3). “en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht en taal en volk” (Openb. 13:7).

De lezer weet zelf ook wel dat de helft van het christendom, het heidendom daargelaten, zich buiten de invloedssfeer van het pausdom bevindt en er niets mee te maken wil hebben. Verder lezen we in hoofdstuk 13:17: “En dat niemand mag kopen of verkopen dan die dat merkteken heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns naams”. **Wanneer heeft een paus ooit zoveel commerciële macht gehad dat niemand zonder zijn toestemming kon kopen of verkopen?**

17.

De duur van de loopbaan van de antichrist, die begint als hij zijn masker afwerpt, is beperkt tot tweeënveertig maanden. Er zijn niet minder dan zes teksten die op verschillende manieren deze beperking bevestigen. In Daniël 7:25 staat dat hij die “woorden spreken tegen den Allerhoogste”, en “de tijden en de wet te veranderen” dit “tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds” kan doen omdat God het toestaat (vgl. ook Openb. 12:14 met 12:6). Ook wordt ons in Openbaring 13:5 gezegd: “En hetzelfde werd een mond gegeven om grote dingen en godslasteringen te spreken; en hetzelfde werd macht gegeven om zulks te doen twee en veertig maanden”. **Voor wie gewetensvol met de genoemde 'tijden' wil omgaan, is het simpelweg onmogelijk om deze teksten te rijmen met de langdurige geschiedenis van het rooms-katholieke systeem.**

18.

In Openbaring 13:7-8 lezen we:

“En hetzelfde werd macht gegeven om den heiligen krijg aan te doen, en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht en taal en volk. En allen die op de aarde wonen, zullen hetzelfde (**beest**) aanbidden, welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld”. Hier wordt ons uitdrukkelijk verteld **dat de enigen die het beest - dat is de antichrist - niet zullen aanbidden, zij zijn wier namen geschreven staan in het boek des levens van het Lam. Dus als de paus de antichrist is, moeten allen die hem niet aanbidden in het boek des levens van het Lam geschreven staan - een absurde gedachte,** want dat zou betekenen dat alle trouwelozen, atheïsten en ongelovigen van de voorbije duizend jaren die zich buiten het bereik van de rooms-katholieke kerk bevonden, gered zijn.

19.

In 2 Thessalonicenzen 2: 11-12 lezen we: “En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid”. De context maakt duidelijk dat “de leugen geloven” gelijkstaat met het geloven in wat de antichrist over zichzelf zegt. Zij die zijn woorden geloven, zullen hem “aannemen” (Joh. 5:43), en dat niet alleen, zij zullen hem ook aanbidden (Openb. 13:8); en 2 Thessalonicenzen 2:12 zegt dat “zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben”.

Als de paus de antichrist zou zijn, volgt daar logischerwijs uit dat allen die zijn leugens 'geloofd' hebben, dat allen die hem als de plaatsvervanger van Christus hebben aangenomen, en dat allen die hem aanbeden hebben, voor eeuwig verloren zijn. Maar ik zou er geen moment aan denken om zo'n radicale conclusie te trekken. Ik geloof absoluut, met duizenden anderen, dat er in de loop der eeuwen veel rooms-katholieken zijn geweest die, ondanks veel onwetendheid en bijgeloof, hebben geloofd in het bloed van Christus, en in leven en sterven vertrouwd hebben op het volbrachte werk van Christus als de enige grond om door God aanvaard te worden, en die daarom voor altijd bij de Heere zullen zijn.

20.

Dat de antichrist en het pausdom totaal verschillend zijn, wordt volstrekt duidelijk door wat Openbaring 17 ons leert. Daar lezen we dat er tien koningen zullen zijn die “met het beest” zullen heersen (v. 12), en dat zij van “enerlei mening” zijn (v. 13). Vervolgens wordt ons gezegd: “die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken en naakt, en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden”(v. 16). **De antichrist en het pausdom zijn dus niet een en dezelfde, maar eerstgenoemde zal de tweede vernietigen, terwijl de antichrist daarna door Christus zelf vernietigd wordt (2 Thess. 2:8).**

DE PERSOON VAN DE ANTICHRIST

In het vorige hoofdstuk heb ik uitgelegd waarom **de antichrist niet een kwaadaardig systeem is of een antichristelijke organisatie, maar een individu, een mens die nog geopenbaard moet worden.** Om dit te onderbouwen deed ik een beroep op de verklaring van onze Heere in Johannes 5:43: “Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”. Hier laat de Heiland de overeenkomst zien tussen Zichzelf en de mens der zonde, maar ook het contrast.

De overeenkomst is dat de mens der zonde zich net als de Heiland aan Israël zal presenteren; het verschil is dat de valse messias, anders dan Christus die door de Joden was verworpen, door Israël zal worden “aangenomen”. Als de antichrist dus op deze wijze vergeleken wordt met de Christus Gods, moet hij ook een persoon, een individu zijn.

We hebben ook gekeken naar de uitdrukkingen die Paulus gebruikt in 2 Thessalonicenzen 2: **de mens der zonde; de zoon des verderfs**; de tegenstander, die zich verheft; de wetteloze, die door de Heere Jezus zal worden gedood door de adem Zijnsmonds; wiens komst is naar de werking des satans - al deze uitdrukkingen verwijzen onmiskenbaar naar één enkel individu, net zoals de Messiaanse voorzeggingen in het Oude Testament naar de persoon van de Heere Jezus Christus verwijzen.

Nu we er dus zeker van zijn dat “de antichrist” op een specifiek individu wijst, moeten we in de Bijbel gaan zoeken naar wat God heeft geopenbaard over deze personificatie van het kwaad.

I. DE ANTICHRIST IS EEN JOOD

De antichrist zal een Jood zijn, hoewel zijn connecties, bestuurlijke positie en invloedssfeer zich niet beperken tot het volk van Israël. Ik moet **er echter op wijzen dat de Bijbel nergens uitdrukkelijk met zoveel woorden zegt dat deze schaamteloze rebel een Jood zal zijn, maar er wordt zeker op gezinspeeld, en de conclusies die uit bepaalde uitspraken in de Schrift getrokken moeten worden, zijn zo duidelijk, en de voorwaarden waaraan de antichrist moet voldoen, zijn zo onverbiddelijk, dat ik niet anders kan dan geloven dat hij een Jood moet zijn.**

We gaan ons nu bezighouden met deze “aanwijzingen”, “conclusies” en “voorwaarden”.

1.

In Ezechiël 21:25-27 lezen we: *“En gij, o onheilig, goddeloos vorst van Israël, wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid; Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg en hef die kroon af, deze zal dezelve niet wezen; Ik zal verhogen dien die nederig is, en vernederen dien die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat Hij kome Die daartoe recht heeft, en Dien Ik dat geven zal”*.

De dispensationele plaats (de tijd in de heilsgeschiedenis) en reikwijdte van deze passage is niet zo moeilijk te bepalen. De tijd wordt in vers 25 gegeven: *“ten tijde der uiterste ongerechtigheid”*. Hier wordt naar de eindtijd verwezen, *“als het de afvalligen op het hoogste zullen gebracht hebben”* (Dan. 8:23), vgl. met Dan. 11:36 *“totdat de gramschap voleind zij”*. In die tijd zal Israël een vorst hebben, een vorst die “gekroond” is (v. 26); een vorst van wie wordt gezegd dat hij “gekomen zal zijn” als “aan de ongerechtigheid een einde gemaakt wordt”, of zoals de Petrus Canisius Vertaling zegt: “wanneer de schuld het toppunt bereikt heeft”. Er hoeft geen twijfel over te bestaan wie deze vorst is. **De enige vorst die Israël in die tijd zal hebben, is de zoon des verderfs, die hier hun 'vorst' genoemd wordt omdat hij zich voordoet als hun Messias, de Vorst**, (Dan. 9:25). Een ander onmiskenbaar herkenningsteken is dat hij hier uitdrukkelijk “gij onheilige, goddeloze, vorst van Israël” wordt genoemd. Het kan niet anders of dit is de mens der zonde, die goddeloze rebel die zichzelf “zal verhogen boven alles wat God is”. Maar wat hier vooral moet worden opgemerkt, is **dat deze onheilige, goddeloze persoon hier “vorst van Israël” wordt genoemd. Hij moet dus uit het geslacht van Abraham komen: een Jood!**

2.

In Ezechiël 28:2-10 wordt ons een opmerkelijke beschrijving gegeven van de antichrist in de persoon van “**de vorst van Tyrus**”, net zoals we in vers 12-19 een andere treffende karakterschets van Satan zien in de persoon van “**de koning van Tyrus**”. In een later hoofdstuk hoop ik aan te tonen **dat het ongetwijfeld de antichrist is** die in het eerste deel van dit hoofdstuk bedoeld wordt. Er is slechts één punt in deze passage dat ik nu vast wil noemen: in vers 10 wordt over hem gezegd: *“Gij zult den dood der onbesnedenen sterven”*, wat een zeer sterke aanwijzing is dat hij eigenlijk niet de dood van de “onbesnedenen” zou moeten sterven, omdat hij uit de besnijdenis was!

De tegenwerping dat dit vers niet op de antichrist kan slaan omdat hij door Christus zelf bij Zijn komst zal worden vernietigd, kan eenvoudig weerlegd worden met een verwijzing naar Openbaring 13:14, waar ons verteld wordt dat de antichrist dodelijk gewond raakt door een zwaard en dan weer levend wordt dit gebeurt voordat hij uiteindelijk door de Heiland vernietigd wordt.

3.

In Daniël 11:36-37 staat: “En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij; want het is vastelijk besloten, het zal geschieden. En op de goden zijner vaderen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte der vrouwen; hij zal ook op geen god acht geven, maar hij zal zich boven alles groot maken”. **Deze passage verwijst duidelijk naar en beschrijft niemand anders dan de komende antichrist.** Ik wil echter vooral op het laatste deel van de laatste zin wijzen: “de goden zijner vaderen”. Wat moeten we uit die uitdrukking opmaken? **Dat hij een Jood is, een Israëliet, en dat zijn vaderen naar het vlees Abraham, Izak en Jakob waren, want dat is in het hele Oude Testament altijd de betekenis van “de vaderen”.**

4.

Mattheüs 12:43-45 is ook een opmerkelijke passage. Die zal ik verderop in dit hoofdstuk kort behandelen, wanneer ik zal proberen aan te tonen dat **de “onreine geest” hier niemand anders is dan de “zoon des verderfs” en dat het “huis” waar hij uitgaat en weer naar terugkeert Israël is.** Als dat bewezen kan worden, hebben we nog een bewijs dat hij een Jood zal zijn, want dit “huis”, dat Israël is, wordt hier door de antichrist “mijn huis” genoemd. Net zoals Salomo uit “het huis van David” was, zo zal de antichrist uit het huis Israëls zijn.

5.

In Johannes 5:43 vinden we nog een aanwijzing die ons helpt om de nationaliteit van deze persoon te achterhalen. De Heere Jezus spreekt als volgt over de valse messias: “zo **een ander** komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”. In het Grieks zijn verschillende woorden voor “een ander”. Zo betekent “allos” : “een ander” in de zin van “dezelfde soort of **van hetzelfde geslacht**”. En “heteros” betekent “een ander” in de zin van “een geheel andere soort”. Nu is het opmerkelijk dat het woord dat de Heere in Johannes 5:43 gebruikt “allos”. Christus, de Zoon van Abraham, de Zoon van David, had Zichzelf aan Israël gepresenteerd en Israël verwierp Hem; maar “een ander”, die **uit hetzelfde geslacht** van Abraham kwam, zou tot hen komen en hem zouden zij aannemen. Als de komende antichrist een heiden zou zijn, zou de Heere het woord “heteros” hebben gebruikt; **het feit dat Hij “allos” gebruikte, toont aan dat hij een Jood zal zijn.**

6.

De naam “antichrist” is op zichzelf al een sterke aanwijzing dat hij een Jood zal zijn. De titel “antichrist” heeft een dubbele betekenis. Het betekent dat hij iemand zal zijn die tegen Christus is, iemand die Zijn vijand zal zijn, maar ook **dat hij een karikatuur van Christus zal zijn, een imitatie-Christus, een pseudo-Christus. Het suggereert dat hij Christus zal imiteren. Hij zal zich voordoen als de ware Messias van Israël. Daarom moet hij een Jood zijn.**

7.

Deze pseudo-Christus zal door Israël worden aangenomen. **De Joden zullen door hem worden misleid. Zij zullen geloven dat hij werkelijk hun langverwachte Messias is.** Zij zullen hem als zodanig accepteren. Hiervoor zal ik in latere hoofdstukken bewijzen geven. **Maar als deze pseudo-Christus erin slaagt de Joden wijs te maken dat hij de ware Messias is, moet hij een Jood zijn, want het is ondenkbaar dat zij zich door een heiden laten misleiden.**

Voordat we naar het volgende punt gaan, kan ik nog vermelden dat de meeste christenen in de eerste vier eeuwen ervan overtuigd waren dat de antichrist uit de stam Dan zou komen. Of dat zo is, weet ik niet.

II. DE ANTICHRIST IS DE ZON VAN SATAN

Dat Satan een zoon zal hebben zou ons niet moeten verbazen.

De duivel is een doortrapte imitator en veel van zijn successen bij het misleiden van mensen zijn het gevolg van zijn enorme bedrevenheid de dingen van God te imiteren.

De antichrist zal een mens zijn, maar toch meer dan een mens, net zoals Christus mens was en toch meer dan een mens. De antichrist zal de “supermens” zijn waar de wereld vandaag de dag over spreekt en naar zoekt. De mens der zonde die binnenkort geopenbaard zal worden, zal een bovennatuurlijke figuur zijn; hij zal de zoon van Satan zijn.

Zijn tweevoudige natuur zien we terug in 2 Thess 2:3 - “de mens der zonde, de zoon des verderfs”.

Ik zal nu deze beweringen gaan onderbouwen.

1.

“En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen”.

Merk op dat hier sprake is van de dubbele “vijandschap”. God zegt: *“Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw”*, dat is tussen Satan en Israël, want Israël was de vrouw die Christus baarde (Openb. 12); *“en tussen uw zaad en tussen haar Zaad”.*

Merk vooral op dat er twee “zaden” genoemd worden: **“uw zaad” (dat van de slang) en “haar zaad”, het zaad van de vrouw. Het zaad van de vrouw was Christus, het zaad van de slang zal de antichrist zijn.**

De antichrist zal dus geen gewoon mens zijn, hij zal het letterlijke zaad van die oude slang zijn, van de duivel, net zoals Christus, naar het vlees, het letterlijke zaad van de vrouw was. Het zaad van Satan - “uw zaad” verwijst naar een specifiek individu, net zoals “haar zaad” **naar een specifiek individu verwijst.**

2.

“Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard en groot en sterk zwaard bezoeken den leviathan, de langwemelende slang, ja, den leviathan, de kromme slomme slang; en Hij zal den draak die in de zee is, doden” (Jes. 27:1).

Om de kracht van deze tekst te peilen, moeten we naar de context kijken. In de laatste verzen van Jesaja 26 horen we God zeggen: *“Ga heen, Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren na u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga”* (Jes. 26:20). Deze woorden zijn gericht tot het uitverkoren overblijfsel van Israël. Zij vinden uiteindelijk hun volledige vervulling in het leven van hen die aan het eind van deze bedeling op aarde zijn, want dat is de tijd “van de gramschap” (vgl. Dan. 8:19 en 11:36). Het is de tijd wanneer *“de HEERE zal uit Zijn plaats uitgaan om de ongerechtigheid van de inwoners der aarde over hen te bezoeken; en de aarde zal haar bloed ontdekken en zal haar doodgeslagenen niet langer bedekt houden”* (Jes. 26:21).

Merk op dat er **“ongerechtigheid” (enkelvoud)** staat, niet “ongerechtigheden”. Hier wordt in het bijzonder verwezen naar de aanbidding van “de man van Satan”. Direct daarna lezen we: *“Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard en groot en sterk zwaard bezoeken den leviathan”*. Het verband tussen deze teksten maakt duidelijk dat God de *“de kromme slomme slang”* - de antichrist - vlak voor het duizendjarig rijk zal straffen. Het feit dat de boze hier een snelle, kronkelende slang genoemd wordt, is een sterke aanwijzing dat hij de hoon zal zijn van de oude slang - de duivel.

3.

In de eerste twee gedeelten van Ezechiël 28 worden twee opmerkelijke figuren vermeld. De tweede, die in vers 12-19 wordt beschreven, is in de afgelopen twee generaties veel bestudeerd door bijbelstudenten, en omdat wijlen G. H. Pember zei **dat wat hier over “de koning van Tyrus” gezegd wordt, op geen enkele aardse koning of gewoon mens zou kunnen slaan, zodat alleen Satan zelf (in zijn ongevallen toestand) kan voldoen aan de beschrijving van deze figuur**, is deze visie door de meeste bekende bijbelleraren overgenomen. Maar de figuur uit de eerste tien verzen van dit hoofdstuk heeft weinig aandacht gekregen. Net zoals alles wat in Ezechiël 28 gezegd wordt over **“de koning van Tyrus” alleen op Satan zelf toegepast kan worden, zo verwijst wat gezegd wordt over “de vorst van Tyrus” naar de antichrist.**

De parallellen tussen wat hier gezegd wordt en wat we in andere teksten vinden die de zoon des verderfs beschrijven, zijn zo talrijk en duidelijk, dat we niet anders kunnen dan concluderen dat het hier over dezelfde persoon gaat. In deze “vorst van Tyrus” zijn duidelijk de trekken van de komende antichrist te herkennen.

Maar het punt dat ik hier vooral wil maken is dit: Satan wordt in het tweede deel van dit hoofdstuk **“de koning van Tyrus”** genoemd (Ez. 28:12), terwijl de antichrist in het eerste deel (Ez. 28:2) **“de vorst of prins van Tyrus”** wordt genoemd, zodat **de relatie tussen de antichrist en Satan dezelfde is als die van “prins” en “koning”, anders gezegd: die van zoon en vader.**

4.

In Mattheüs 12:43 wordt de antichrist **“de onreine geest”** genoemd, **niet slechts een onreine geest, maar “de onreine geest”**. Voor mij is het absoluut zeker **dat hier het beest bedoeld wordt**. Als dat zo is, hebben we weer een bewijs dat **“de komende” niet slechts een mens is waarin de satan woont, maar een gevallen engel, een boze geest, de incarnatie van de duivel.**

5.

*“Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij **de leugen** spreekt, zo spreekt hij **uit zijn eigen**; want hij is een leugenaar en de vader derzelve leugen”* (Joh. 8:44).

Opnieuw een bewijs dat de antichrist een supermens zal zijn, het zaad van Satan. In het Grieks staat er een lidwoord voor het woord “leugen” - de leugen, “de Leugen”. Er is nog een vers in het Nieuwe Testament waar “de Leugen” genoemd wordt, namelijk 2 Thessalonicenzen 2:11, waar we in de Griekse tekst opnieuw het lidwoord vinden - het is duidelijk naar wie hier verwezen wordt. **Er zijn zeker drie redenen waarom de antichrist “de Leugen” genoemd moet worden.** In de eerste plaats omdat **de bedrieglijke claim dat hij de ware Christus is de grootste misleiding zal zijn waarmee hij de mensheid ooit bedrogen heeft.** In de tweede plaats, omdat hij de complete **tegenpool is van de ware Christus, die “de Waarheid”**: is (Joh. 14:6). In de derde plaats omdat **hij de zoon van Satan is, die de aartsleugenaar is.** Maar we keren terug naar Johannes 8:44: Wanneer hij (de duivel) (over) de Leugen spreekt, spreekt hij “uit zijn eigen”. Zijn “eigen” wat? Zijn “eigen” zoon - de rest van dit vers maakt dat duidelijk: “want hij is een leugenaar en de vader derzelve leugen” Waarvan? Van “de Leugen”. **De Leugen is dus de “zoon' van Satan”!**

6.

“want die komt niet tenzij dat eerst de afval gekomen is, en dat geopenbaard is de mens der zonde, de zoon des verderfs” (2 Thess. 2:3). **Net zoals de Christus de Zoon van God is, zo zal de antichrist de zoon van Satan zijn.** Net zoals in Christus de volheid Gods lichamelijk woonde, en net zoals Christus kon zeggen “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien”, **zo zal de antichrist de totale en definitieve belichaming van de duivel zijn. Hij zal niet alleen de incarnatie van de duivel zijn, maar het ultieme “eindproduct” van zijn boosaardigheid en kracht.**

7.

We lezen in Openbaring: “(...) hij (de draak - zie de context) bleef staan op het zand der zee”. **De zee staat symbool voor de volkeren:** “En ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een naam van godslastering”. Het is zeer belangrijk dat we zien hoe deze twee zaken met elkaar verbonden worden als oorzaak en gevolg. **De opkomst van het beest (de antichrist) wordt direct gekoppeld aan de komst van de draak!** Maar dat is nog niet alles. Let op de beschrijving die hier van hem gegeven wordt: hij heeft 'tien horens (volheid van kracht) en zeven koppen' (vol van wijsheid) en dat is precies hoe Satan zelf beschreven wordt in Openbaring 12:3: “En er werd een ander teken gezien in den hemel; en zie, er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden”.

Bewijst het samenvoegen van deze teksten niet onomstotelijk dat de antichrist een exacte replica van Satan zelf zal zijn? Maar er moet nog iets, nog opzienbarender, worden overwogen, en dat is ...

III. DE ANTICHRIST IS EEN INCARNATIE VAN JUDAS

1.

In Psalm 55 wordt veel gezegd over de antichrist in zijn relatie tot Israël. We lezen daar onder andere:

“Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden”(v. 21). De reden voor deze bittere klacht ligt in het voorgaande vers: “Hij slaat zijn handen aan degenen die vrede met hem hadden; hij ontheiligt zijn verbond”. **Dit verwijst naar de antichrist die zijn zevenjarig verbond met de Joden verbreekt** (zie Dan. 9:27, 11:21-24). **Als we de hele Psalm doorlezen met deze dingen in gedachten, zal duidelijk worden dat het gaat over het lijden van Israël en het zuchten van het godvrezende overblijfsel in de eindtijd.** Maar we komen iets opmerkelijks tegen als we bij de verzen 12-15 komen en ontdekken dat dit een **dubbele vervulling** en toepassing heeft: “Enkel verderving is binnen in haar; en list en bedrog wijkt niet van haar straat. Want het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het hebben gedragen; het is mijn hater niet die zich tegen mij groot maakt, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. Maar gij zijt het, o mens, als van mijn waardigheid; mijn leidsman en mijn bekende; Wij die tezamen in zoetigheid heimelijk raadpleegden; wij wandelden in gezelschap ten huize Gods”.

Deze verzen beschrijven niet alleen het laaghartige verraad van Judas tegenover Christus, maar kondigen ook aan hoe hij alsnog, als hij eenmaal in de antichrist geïncarneerd is, Israël zal verraden en in de steek zal laten. De relatie tussen de antichrist en Israël zal precies hetzelfde zijn als die tussen Judas en Christus in het Nieuwe Testament. Hij zal zich eerst voordoen als een vriend van de Joden, maar op een bepaald moment zal hij zijn ware aard laten zien. In de Grote Verdrukking zal het volk Israël de bittere smaak proeven van het verraad en van het in de steek gelaten worden door iemand die zich voordeed als een “vertrouwde vriend”. **Hier hebben we dus een eerste resuscitatie (herleving) van Judas zal zijn.**

2.

“En ulieder verbond met den dood zal tenietworden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelven vertreden worden” (Jes. 28:18). Het “verbond” waarnaar verwezen wordt is het zevenjarige verbond dat in Daniël 9:27 wordt genoemd. Maar hier wordt degene met wie het verbond gesloten wordt “dood” en “hel” genoemd. **Dat zijn titels van de antichrist, net zoals “de opstanding en het leven” een titel is van de ware Christus.** Dit vers in Jesaja 28 is niet het enige waar de zoon des verderfs zo wordt aangeduid. In Openbaring 6 wordt een **viervoudig beeld van hem geschetst - de antithese van het viervoudige beeld van de Heere Jezus in de evangeliën.** Hier is hij te zien als de ruiter op verschillend gekleurde paarden, die ons vier fasen in zijn verschrikkelijke loopbaan laten zien, en als we bij het laatste paard zijn aangekomen openbaart de Heilige Geest zijn ware identiteit als Hij zegt: *“zijn naam was de dood, en de hel volgde hem na”* (Openb. 6:8). Nu is de hel de plaats waar de zielen van de doden ontvangen worden, en **het feit dat deze vreselijke naam hier op de antichrist wordt toegepast, suggereert dat hij daarvandaan komt.**

3.

Ik verwees hierboven naar Mattheüs 12:43-45 om te bewijzen dat **de antichrist een supermens zal zijn, een gevallen en onreine “geest”;** we kijken nogmaals naar die passage **om aan te tonen dat die aangekondigde incarnatie van Satan al eens eerder op aarde heeft plaatsgevonden.**

De geschiedenis van deze “onreine geest” is opgedeeld in drie fasen. In de eerste fase zien we de geest als iemand die in “een mens” woonde; in de tweede als iemand die uit een mens ging en door dorre plaatsen trok om rust te zoeken, die hij niet vond - dit verwijst naar zijn huidige situatie in de periode tussen zijn twee verschijningen op aarde. En in de derde fase zegt hij: *“Ik zal wederkeren in mijn huis”*.

Deze onreine geest, die al eerder hier was maar nu ergens is waar hij geen rust vindt, komt dus terug!

4.

In Johannes 17:12 vinden we een titel die nog duidelijker aantoont dat de antichrist de incarnatie van Judas zal zijn, want hier wordt hij door Christus “de zoon des verderfs” genoemd.

Maar laten we eerst eens kijken wat de Schrift over Judas Iskariot zegt. Wie was hij? Hij was een mens (Matt. 26:24). Maar was hij meer dan een mens? De schrift geeft ons het antwoord. In Johannes 6:70 lezen we: *“Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalve uitverkoren? En een uit u is een **duivel**”*. Het zal u niet verbazen dat er in het Grieks twee verschillende woorden zijn voor “duivel” en “demon” of “boze geest”. **Er zijn veel boze geesten, maar er is slechts één duivel. Bovendien wordt het woord “duivel” in alle andere passages alleen gebruikt voor Satan zelf. Judas was dus de vleesgeworden duivel, net zoals Jezus de vleesgeworden God was.** Christus heeft het zelf gezegd, en we durven niet aan Zijn woord te twijfelen.

We zagen al dat Christus in Johannes 17:12 Judas “de zoon des verderfs” noemde, en in 2 Thessalonicenzen 2:3 is de antichrist niet alleen “de mens der zonde” maar ook “de zoon des verderfs”. Dit zijn de enige twee plaatsen in de Bijbel waar zijn naam voorkomt, en het feit dat Judas door Christus **niet een “zoon des verderfs”** wordt genoemd, **maar de “zoon des verderfs”, plus het feit dat de mens der zonde van Christus deze titel krijgt, bewijzen dat zij één en dezelfde persoon zijn.** Tot welke andere conclusie kan een eenvoudige, neutrale lezer van de Bijbel komen?

5.

In Openbaring 11:7 vinden we de eerste verwijzing naar “**het beest**” in de Apocalyps:

*“En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal **het beest** dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen en zal hen doden”*. **Hier zien we de antichrist uit de afgrond opkomen.** Wat is de afgrond? Het is de gevangenis voor boze geesten, en tevens de plek waar zij gepijnigd worden (zie ook Openb. 20:1-3; Luk. 8:31 en Matt. 8:29). Nu vraagt u zich waarschijnlijk af: **Hoe kwam hij daar? En wanneer werd hij erheen gestuurd? Ons antwoord: toen Judas Iskariot stierf! De antichrist zal de geïncarneerde Judas Iskariot zijn.**

Om dit te bewijzen verwijzen we naar Handelingen 1:25, waar het volgende over Judas wordt gezegd:

*“Om te ontvangen het lot dezer bediening en des apostelschaps, waarvan Judas afgeweken is, dat hij **heenging in zijn eigen plaats**”*.

Van niemand anders in de hele Bijbel wordt gezegd dat hij na zijn dood **heenging in zijn eigen plaats.** Leg deze twee teksten eens naast elkaar: “Judas ging naar zijn eigen plaats” en “het beest komt op uit de afgrond”.

6.

In Openbaring 17:8 lezen we: *“Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond, en ten verderve gaan”*. Dit vers wordt meestal gezien als een verwijzing naar het herleefde Romeinse Rijk, en hoewel ik erken dat die toepassing gerechtvaardigd is, ben ik er toch van overtuigd dat het een vergissing is om de toepassing te beperken tot het herleefde Romeinse Rijk. In het boek Openbaring zijn de antichrist, het Romeinse Rijk en zijn laatste satanische hoofd zeer nauw met elkaar verbonden, zelfs zozeer dat het soms moeilijk is ze uit elkaar te houden. Maar in Openbaring 17 zijn ze goed van elkaar te onderscheiden.

In vers 8 wordt ons verteld dat het beest zal **“opkomen uit de afgrond en ten verderve gaan”** Vers 11 zegt: *“En het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste koning, en is uit de zeven, en gaat ten verderve”*.

Nu zijn bijna alle uitleggers het erover eens dat het beest van vers 11 - de “achtste” (het hoofd en de regeringsvorm van het Romeinse Rijk) - de antichrist zelf is, dus waarom dan niet hetzelfde zeggen over het beest in vers 8? In beide verzen is de benaming “het beest”, en in beide verzen wordt ons gezegd dat “het gaat ten verderve”. Ik ga er dan ook van uit dat wat over “het beest” in Openbaring 17:8 voorzeggd wordt, zowel voor het Romeinse Rijk als voor zijn laatste hoofd (de antichrist) geldt; voor de eerstgenoemde in die zin dat het een infernaal karakter heeft. We herkennen in dit vers nu de antichrist, maar wat zegt het over hem? Vier dingen, te weten: (1) hij “was”, (2) “hij is niet”, (3) “hij zal opkomen uit de afgrond” en (4) hij “gaat ten verderve”. **De uiteenlopende tijdsaanduidingen hebben betrekking op het beest in zijn relatie tot de aarde.** De eerste wil zeggen: hij “was” op de aarde. De tweede wil zeggen: hij “is niet”, dat wil zeggen: hij is nu niet meer op de aarde (vgl. Gen. 5:24: Henoeh dan wandelde met God; en hij was “niet meer”, dat wil zeggen: hij was niet meer op de aarde). De derde tijdsaanduiding die zegt dat hij zal **“opkomen uit de afgrond” wil zeggen dat hij daar nu is**, wat overeenstemt met 11:7. De vierde tijdsaanduiding betreft het “ten verderve” gaann. Uit deze teksten maken we op **dat het beest niet (op de aarde) “was” toen de Openbaring geschreven werd, maar dat hij daarvoor wel op aarde was geweest.** Bovendien maken deze teksten duidelijk dat het beest in Johannes' dagen in de afgrond was, maar daar weer uit op zou komen. **Dat is dus nog een bewijs dat de komende antichrist al eerder op aarde is geweest.**

7.

“En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt” (Openb. 19:20).

Dit is het laatste woord over de antichrist. Het openbaart ons het verschrikkelijke lot dat hem wacht. Hij zal samen met zijn bondgenoot levend in de poel des vuurs geworpen worden. Dit is opmerkelijk, en het **bevestigt wat hierboven al gezegd werd, namelijk dat de antichrist iemand zal zijn die al eens eerder op aarde is geweest en in de tussentijd in “de afgrond” verbleef alvorens naar de aarde terug te keren.**

En hoe treffend wordt dit door Openbaring 19:20 bevestigd. **De antichrist zal niet in de afgrond geworpen worden, zoals dat met Satan wel het geval zal zijn aan het eind van het duizendjarig rijk** (Openb. 20:1-3), **maar in de poel des vuurs, de laatste en eeuwige verblijfplaats van de verlorenen.**

Waarom wordt hij niet in de afgrond geworpen als Christus terugkeert?

Dat moet zijn omdat hij daar al geweest is.

Daarom is het oordeel dat aan hem voltrokken wordt een definitief en onherroepelijk oordeel, net zo definitief en onherroepelijk als het oordeel over de duivel duizend jaar later.

NAMEN EN TITELS VAN DE ANTICHRIST

Het Woord van God bevat een duidelijke 'nomenclatuur', een systeem van namen.

Waarschijnlijk heeft elke naam in de Bijbel een historische, symbolische of geestelijke betekenis. De namen zijn onlosmakelijk verbonden met het verhaal, en het gebeurt vaak dat de betekenis van een eigenaam de sleutel is tot een belangrijke passage. De Heilige Geest maakt nooit achteloos gebruik van namen natuurlijk niet! Hij gebruikt ze juist met een duidelijk doel.

De Heilige Geest geeft iemand echt geen verschillende namen om monotone herhaling te voorkomen, maar omdat de betekenis van een bepaalde unieke naam het best geschikt is om uit te drukken wat in een bepaalde passage bedoeld wordt. “duivel” en “Satan” zijn geen synoniemen, en ze worden niet lukraak gebruikt maar met een goddelijk doel. De betekenis van de namen in de Bijbel bepaalt voor een groot deel ook de exegese; zelfs de volgorde waarin de namen voorkomen, is niet toevallig maar gepland, en maakt deel uit van elke les of waarheid in de Bijbel. Dit is een omvangrijk studiegebied dat nog slechts weinigen serieus geprobeerd hebben te ontginnen. Het is vreemd dat het zo verwaarloosd is, want de Heilige Geest vestigt telkens weer de aandacht op het belang van de betekenis van namen. In het eerste boek van de Bijbel zien we dat aan kinderen en plaatsen betekenisvolle namen gegeven worden, namen die gebeurtenissen, ervaringen en interessante of belangrijke karaktereigenschappen in herinnering brengen. Er worden voorbeelden gegeven van naamsveranderingen die nodig waren omdat de oude naam niet meer strookte met een recente verandering in de betreffende persoon, plaats, ervaring of situatie. Abram en Sara zijn bekende voorbeelden. Of een plaats zoals Luz, waarvan de naam in Bethel veranderd werd (huis van God), want door een visioen dat hij ontving, werd het dat voor Jakob. Jakobs naam werd veranderd in Israël; een bekend voorbeeld in het Nieuwe Testament is de verandering van de naam van Simon in Petrus. In Hebrreeën 7:1-2 heeft de Heilige Geest extra aandacht voor de betekenis van de namen Melchizedek en Salem (Jeruzalem). Deze voorbeelden volstaan om duidelijk te maken dat dit een belangrijk onderwerp is. In de Bijbel worden namen heel gericht gebruikt, en dit feit bewijst voor mij de mondelinge inspiratie van de Bijbel. De precisie waarmee de Bijbel bepaalde namen gebruikt, wordt met name duidelijk als we zien hoe de Bijbel met de titels van God omgaat. De namen Elohim en Heere (Jahweh) komen enkele duizenden keren voor in het Oude Testament, maar ze worden nooit achteloos door elkaar gebruikt. De Heere Jezus heeft meer dan driehonderd namen en titels die alle hun eigen betekenis hebben, en als een ervan door een andere vervangen wordt, verdwijnt daardoor de schoonheid en volmaaktheid van elke passage waarin ze gevonden worden. Namen worden gebruikt om karakters of persoonlijkheden uit te drukken; titels worden gebruikt om relaties uit te drukken. Pas wanneer we de vele verschillende namen en titels van de Heere Jezus Christus zorgvuldig bestuderen, zijn we in staat om Zijn grenzeloze volmaaktheden en Zijn verschillende posities (en de veelsoortige betrekkingen of relaties die daaruit voortvloeien) naar waarde te schatten. Maar dit alles geldt ook voor de antichrist. **Als we aandachtig de verschillende namen en titels bestuderen die hem zijn gegeven, ontdekken we dat de Heilige Geest ons een compleet beeld heeft gegeven van de persoon, het karakter en de loopbaan van dit kwaadaardige monster.** Helaas hebben sommige broeders uit de vele namen die hij in de Bijbel heeft de conclusie getrokken dat zij bij verschillende personen horen, zodat zij die namen aan verschillende individuen hebben gegeven; dit veroorzaakt slechts verwarring. **Net zoals er geen redenen zijn om de duivel en Satan als twee verschillende personen te zien, zo is er ook geen enkele reden om (zoals sommigen doen) het beest en de antichrist als twee verschillende wezens te zien.** Dat “duivel” en “Satan” benamingen zijn voor dezelfde persoon, en dat het beest en de antichrist dezelfde persoon zijn, wordt bewezen door het feit dat de karaktereigenschappen waarmee ze beschreven worden precies gelijk zijn. **In plaats van deze namen aan verschillende personen toe te wijzen, moeten we beseffen dat ze hetzelfde individu benoemen, maar in verschillende betrekkingen of relaties, en dat ze benamingen zijn voor de verschillende fasen in zijn karakter.** Iemand heeft eens gezegd dat de naam 'duivel' al veel zegt over zijn karakter. Als je de 'd' in het Engelse 'devil' (duivel) weglaat, houd je evil (kwaad) over. Dat geldt ook voor de antichrist: zijn namen openbaren zijn karakter; zij openbaren zijn slechtheid en voorzeggende hoe zijn loopbaan en einde zal zijn. De antichrist heeft veel meer namen en titels dan algemeen wordt aangenomen. Ik zal hier een zo volledig mogelijke lijst presenteren en ik zal elke naam of titel van een kort commentaar voorzien. Ik zal ze niet allemaal uitgebreid behandelen; dat is niet nodig. In plaats daarvan zal ik zijn meer bekende namen wat gedetailleerder toelichten.

I. DE ANTICHRIST

“Wie is de leugenaar, dan die loochent dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent” (1 Joh. 2:22). **Deze naam is de introductie tot een van de ernstigste profetische onderwerpen in het Woord van God. Hij brengt een van de personen in de drie-eenheid van het kwaad onder onze aandacht. Op elk punt is hij de antithese van Christus. Het woord “antichrist” heeft een dubbele betekenis. Het verwijst in de eerste plaats naar “iemand die tegen Christus is”, en in de tweede plaats naar “iemand die zichzelf in de plaats van Christus stelt”.**

Dit hoeven we echt niet vreemd te vinden, want het komt overeen met de twee fasen van zijn loopbaan. In het begin zal hij zich voordoen als de ware Christus, gehuld in de mantel van het christendom, maar later zal hij zijn masker afdoen, zijn ware aard laten zien, en zichzelf doen kennen als de tegenstander van God en Zijn Christus.

De titel anti-Christ is niet alleen een verwijzing naar de tegenstander van Christus, maar ook naar degene die de plaats van Christus inneemt. Het spreekt van een andere Christus, een pro-Christus (iemand die vóór de echte Christus verschijnt), een alter-Christus (een tweede Christus), iemand die de naam van Christus voor zichzelf opeist. Hij zal lijken op en zich presenteren als de ware Christus. **Hij zal Satans imitatie-Christus zijn.** Net zoals de duivel een anti-Theos is - niet alleen de tegenstander van God, maar ook de onrechtmatige bezitnemer van de plaats en rechten van God die aanbidding eist - zo zal de zoon des verderfs anti-Christus zijn - niet alleen de tegenstander en bestrijder van Christus, maar ook Zijn rivaal die zich de positie en rechten van Christus toe-eigent. **Hij doet zich voor als iemand die recht heeft op alle eer en rechten van de Zoon van God.**

II. DE MENS DER ZONDE, DE ZOON DES VERDERFS

“Dat u niemand verleide in enigerlei wijze; want die komt niet tenzij dat eerst de afval gekomen is, en dat geopenbaard is de mens der zonde, de zoon des verderfs” (2 Thess. 2:3).

Deze dubbele benaming is waarschijnlijk de meest vreselijke, meest belangrijke en meest veelzeggende titel van de antichrist in de hele Bijbel. Deze tweeledige titel is de uitkomst van een analyse van zijn persoonlijkheid en een beschrijving van zijn vreselijke karakter. Het zegt ons dat hij een tweevoudige natuur zal hebben: hij zal een mens zijn, maar toch meer dan een mens. Hij zal Satans parodie van de God-mens zijn. Hij zal een incarnatie zijn van de duivel. De wereld zoekt vandaag de dag naar een supermens. Die roep weerklinkt steeds vaker. Dat is precies **wat de antichrist zal zijn. Hij zal het meesterwerk van de slang zijn.**

“De mens der zonde”. Wat een beangstigende naam! De zonde van de mens zal culmineren in de mens der zonde. De Christus Gods was zonder zonde; de christus van Satan zal niet alleen zondig zijn, hij zal de mens der zonde zijn. De benaming *“mens der zonde”* suggereert dat hij **de levende en werkzame belichaming zal zijn van elke vorm en soort van kwaad.** De naam impliceert ook dat hij de personificatie van de zonde zelf zal zijn; dat er wat het kwaad betreft geen grens zal zijn die hij niet zal overschrijden, dat er geen vorm van kwaad bestaat waarmee hij niet bekend zal zijn, en dat er geen diepten van corruptie zullen bestaan waarin hij niet tot op de bodem zal afdalen.

“De zoon des verderfs”. Opnieuw roepen we uit: wat een beangstigende naam! Hij is niet slechts een volledig ontaard mens, maar de nakomeling van de draak. Hij is niet alleen de slechtste mens die ooit bestaan heeft en bestaan zal, maar de incarnatie van de duivel. Hij is niet alleen de meest verdorvene van alle zondaars, maar een emanatie (manifestatie of vrucht) van de put zelf. **De titel “zoon des verderfs” betekent dat hij het toppunt (de voltooiing) van satanische misleiding en macht zal zijn.** Al het kwaad, alle boosaardigheid, list en kracht van de slang zal belichaamd worden in dit vreselijke monster.

III. DE ONGERECHTIGDE (DE WETTELOZE)

“En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en tenietmaken door de verschijning Zijner toekomst” (2 Thess. 2:8). Dit is een andere naam die het vreselijke karakter van de antichrist openbaart. In elk van zijn namen zien we hem als de antithesis van de ware Christus. De Heere Jezus was de Rechtvaardige; de mens der zonde zal de wetteloze zijn. **De Heere Jezus was “onder de wet geboren” (Gal. 4:4); de antichrist zal zich tegen de wet verzetten en zelf wetten maken.** Toen de Heiland in de wereld kwam, zei Hij: *“Zie, Ik kom, om Uw wil te doen”* (Hebr. 10:9), maar van de antichrist staat geschreven: *“En die koning zal doen naar zijn welgevallen”* (Dan. 11:36).

De antichrist zal zich tegen alle goddelijk en menselijk gezag verzetten.

IV. HET BEEST

“En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen en zal hen doden” (Openb. 11:7).

Opnieuw een naam die de vreselijke natuur en het slechte karakter van de antichrist openbaart en die een scherp contrast vormt met de ware Christus.

“Het beest” is de titel waarmee hij het meest wordt aangeduid in Openbaring: minstens dertig keer. Het Grieks laat zich vertalen als “een wild beest”. **Door de naam “het beest” onderscheidt de antichrist zich duidelijk van de ware Christus, die “het Lam” genoemd wordt, en het is veelzeggend dat verreweg de meeste passages waar de Heere Jezus zo wordt genoemd hier in het boek Openbaring gevonden worden.** Het “Lam” is de Redder van zondaren; het “beest” is de vervolger en slachter van de heiligen. **Het “Lam” doet denken aan de zachtmoedigheid van Christus; het “beest” zegt iets over de wreedheid van de antichrist.** Het “Lam” doet denken aan een onschuldige Christus (Hebr 7:26); het “beest” verwijst naar de antichrist als een wreed en harteloos mens. **Onder de wet waren lammeren ceremonieel rein en werden zij gebruikt als offers, maar beesten waren onrein en ongeschikt als offers.**

Ook interessant is nog een andere opmerkelijke tegenstelling tussen de personen in de heilige Drie-eenheid en de personen in de drie-eenheid van het kwaad. Bij de doop van onze Heere daalde de Heilige Geest op Hem neer in de gedaante van een duif, en bij de eerste keer dat de Bijbel de Heilige Geest noemt, zien we dat Hij wordt voorgesteld als “zwevend” als een duif boven de wateren die de preadamitische aarde bedekten (Gen. 1:2). Wat zijn dat opmerkelijke symbolen - een “Lam” en een “duif”! Een duif, niet een havik of een adelaar. De zachte, onschuldige, koerende duif. Hiertegenover staat de duivel die “de draak” genoemd wordt. **Wat een contrast - de duif en het Lam, de draak en het beest!**

V. DE MAN VAN BLOED EN BEDROG

“Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en bedrogs heeft de HEERE een gruwel”(Ps. 5:7) De psalm waar dit vers uit geciteerd is, bevat een gebed van het gelovige Joodse overblijfsel, dat tijdens de Grote Verdrukking gebeden wordt. Het bewijs hiervoor is dat God in vers 3 als “Koning” wordt aangesproken. Vers 8 veronderstelt dat de tempel in Jeruzalem dan herbouwd is, want als zij zich daarvan afkeren nadat hij verontreinigd is door de “gruwel der verwoesting”, zegt het overblijfsel: “Maar ik zal door de grootheid Uwer goedertierenheid in Uw huis ingaan; ik zal mij buigen naar het paleis Uwer heiligheid, in Uw vreze”, terwijl zij in vers 11 om de vernietiging van hun vijanden bidden, wat correspondeert met Openbaring 6:10. In die tijd zal het getrouwe overblijfsel roepen: *“Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en bedrogs heeft de HEERE een gruwel”*. De **“man des bloeds en bedrogs”** is een benaming die zijn relatie met de Joden aangeeft. **Eerst doet hij zich voor als hun vriend en weldoener.** Hij erkent hun rechten als onafhankelijke staat en lijkt actief bezig te zijn met het beschermen van hun soevereiniteit. Hij sluit een officieel verbond met hen (Dan. 9: 27) en hun vrede en veiligheid lijken gewaarborgd te zijn. Maar enkele jaren later komt zijn ware aard naar voren. Zijn hoffelijke toespraken en vriendschapsbetuigingen blijken vals te zijn geweest. **Hij verbreekt zijn verbond (Ps. 55:20) en keert zich in razernij tegen de Joden.** Hun weldoener is nu hun ergste vijand. De beschermer van hun belangen is er nu op uit hen als natie van de aardbodem weg te vagen (Ps. 83:4), zodat zij hem met recht “de man van leugen en bedrog” noemen.

VI. DE GODDELOZE (DE BOZE)

“De goddeloze vervolgt hittiglijk in hoogmoed den ellendige; laat hen gegrepen worden in de aanslagen die zij bedacht hebben. De goddeloze, gelijk hij zijn neus omhoogsteekt, onderzoekt niet; al zijn gedachten zijn dat er geen God is”(Ps. 10:2, 4). Deze hele psalm gaat over **de goddeloze** (de boze). Het openingsvers is de sleutel tot de dispensationele reikwijdte van de psalm. Het bevat de hartekreet van het Joodse overblijfsel in de Grote Verdrukking, die in vers 1 “tijden van benauwdheid” genoemd wordt (vgl. Jer. 30:7). De situatie van het ware Israël is zo hopeloos dat het erop lijkt dat de Heere hen verlaten heeft: *“O HEERE, waarom staat Gij van verre? Waarom verbergt Gij U in tijden van benauwdheid?”* (v. 1).

Daarop volgt een zeer uitgebreide beschrijving van hun aartsvijand, de boze. Zijn trots (v. 2); zijn verdorvenheid: *“hij lastert den HEERE”* (v. 3); zijn godslastering: *“al zijn gedachten zijn dat er geen God is”* (v. 4); *“Zijn wegen maken te allen tijde smart”* (v. 5); *“al zijn tegenpartijders, die blaast hij aan”* (v. 6); *“Zijn mond is vol van vloek en bedriegerijen en list”* (v. 7); zijn verraderlijkheid (v. 8); zijn wreedheid (v. 9-10) en zijn zelfgenoegzame trots (v. 11) worden allemaal beschreven. Dan roept het overblijfsel uit: *“Sta op, HEERE God, hef Uw hand op, vergeet de ellendigen niet”*. *“Breek den arm des goddelozen en bozen; zoek zijn goddeloosheid, totdat Gij haar niet vindt”*(v. 12, 15).

De hele psalm moet zorgvuldig worden bestudeerd.

VII. DE MAN VAN DE AARDE

“Om den wees en verdrukte recht te doen, opdat een **mens van de aarde** niet meer voortvare geweld te bedrijven. (Ps. 10:18). De naam “**goddeloze**” beschrijft zijn karakter; de titel ‘**man van de aarde**’ beschrijft zijn positie. De eerste spreekt van de vreselijke diepten van zijn verdorvenheid, de tweede van zijn invloedssfeer. **Zijn werkgebied zal niet plaatselijk zijn; hij zal wereldleider worden.** Hij zal een koning der koningen en een heer der heren zijn (Openb. 13:7). Toen de ware Christus op aarde verscheen, bood Satan Hem “al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid” aan, als Hij maar voor hem wilde neervallen en hem aanbidden (Matt. 4:8-9). Als de valse christus verschijnt, wordt dit aanbod herhaald en wordt ook aan de gestelde voorwaarden voldaan, waarna de verleidelijke gave gegeven wordt (Openb. 13:2). Als gevolg daarvan zal hij dan de “man van de aarde” zijn, net zoals Christus later Koning over de gehele aarde zal zijn (Zach. 14:9).

VIII. DE DWINGELAND (DE MACTIGE MAN)

“*Waartoe u dus beroemd in't kwade, Vermeet'le dwingeland?*” (Ps. 52:1 ber). Ook deze psalm is gewijd aan een beschrijving van deze angstwekkende figuur. We lezen opnieuw over zijn opschepperij (v. 3), zijn bedrog (v. 4-5), zijn verdorvenheid (v. 6), en zijn eigenwaan en rijkdom (v. 9). Zijn einde wordt ook aangekondigd (v. 7).

De titel “mactige man” verwijst naar zijn enorme rijkdom en bezittingen en de macht die de bezitter daardoor krijgt, maar vormt ook een duidelijk contrast met Christus, de “eenvoudige Man”, die geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen. De antichrist zal de mactige man zijn van wie gezegd wordt: “*Zie den man die God niet stelde tot zijn Sterkte, maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk geworden door zijn beschadigen*” (v. 9).

IX. DE VIJAND

“Om den roep **des vijands**, vanwege de beangstiging des goddelozen; want zij schuiven ongerechtigheid op mij, en in toorn haten zij mij” (Ps. 55:4). Deze titel van de antichrist is ook een uitdrukking van zijn relatie tot Israël, een titel die herhaaldelijk terugkeert in zowel de Psalmen als de profeten.

Dit vormt een schril contrast met de Vriend die “*meer aankleeft dan een broeder*” (Spr. 18:24). Deze vijand van Israël onderdrukt hen hevig. Hier wordt verwezen naar zijn dubbelhartigheid, zijn verraderlijkheid. Om hem zal Israël uitroepen: “*Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden*” (Ps. 55:22). Laat de lezer zorgvuldig alle passages in het Oude Testament bestuderen die de vijand noemen.

X. DE WEDERPARTIJDER (TEGENPARTIJDER)

“Zij hebben in hun hart gezegd: Laat ons hen tezamen uitplunderen; zij hebben al Gods vergaderplaatsen in het land verbrand. Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet hoe lang. Hoe lang, o God, zal **de wederpartijder smaden?**” (Ps. 74:8-10) Deze titel komt in verschillende belangrijke passages voor.

In Jesaja 59:19 lezen we: “Dan zullen zij den Naam des HEEREN vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hem oprichten”.

Klaagliederen 4:11-12 is een andere passage die duidelijk spreekt over de eindtijd: “De HEERE heeft Zijn grimmigheid volbracht, Hij heeft de hittigheid Zijns toorns uitgestort; en Hij heeft te Sion een vuur aangestoken, hetwelk haar fundamenten verteerd heeft. De koningen der aarde zouden het niet geloofd hebben, noch al de inwoners der wereld, dat **de tegenpartijder** en vijand tot de poorten van Jeruzalem zou ingaan”.

In Amos 3:11 lezen we: “Daarom, zo zegt de Heere HEERE: **De vijand!** En dat rondom het land. Die zal uw sterkte van u nederstorten, en uw paleizen zullen uitgeplunderd worden”. Deze titel verwijst naar zijn satanische oorsprong, want het Griekse woord voor duivel betekent tegenstander.

XI. HET HOOFD OVER EEN GROOT LAND

“Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene die het hoofd is **over een groot land**” (Ps. 110:6). De context maakt duidelijk dat dit de antichrist moet zijn. De psalm begint met de uitnodiging van de Vader aan de Zoon om Zich aan Zijn rechterhand te zetten, totdat Zijn vijanden tot een voetbank voor Zijn voeten zijn gemaakt. Dan volgt de bevestiging dat de Heere de heerschappij van de Zoon vanuit Sion zal uitbreiden en Zijn volk gewillig zal maken als de Zoon ten strijde trekt. En nadat de Heere gezworen heeft dat Christus voor eeuwig priester zal zijn naar de ordening van Melchizedek (hetgeen verwijst naar de uitoefening van Zijn koninklijk priesterschap in het duizendjarig rijk) lezen we: “De Heere is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan **ten dage Zijns toorns**”, “Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene die het hoofd is **over een groot land**”. Ten “dage van Zijns toorns” luidt het einde van de Grote Verdrukking in, en op de dag van Zijn toorn zal Hij het “hoofd over een groot land” verslaan. **Het “hoofd over een groot land” verwijst naar de mens der zonde als de keizer van het laatste wereldrijk dat vlak voor de vestiging van het Messiaanse Koninkrijk zal opkomen.**

XII. DE MAN DES GEWELDS

“Behoed mij voor des wreedaards handen. Voor dwing'landij en woest **geweld**”(Psalm 140:1 ber). Ook deze psalm bevat de smeebeden van het gelovige overblijfsel in de tijd van Jakobs benauwdheid. De antichrist wordt in deze psalm drie keer “**de man alles gewelds**” genoemd. In vers 2 bidt het overblijfsel dat de Heere hen voor hem behoedt. In vers 5 wordt dat verzoek herhaald. En vers 11 voorzegt zijn einde. God wordt aangeroepen om wraak te nemen op deze bloeddorstige vervolger: “Vurige kolen moeten op hen geschud worden; Hij doe hen vallen in het vuur, in diepe kuilen, dat zij niet weder opstaan. Een man van kwade tong zal op de aarde niet bevestigd worden; een boos **man des gewelds**, dien zal men jagen, totdat hij geheel verdreven is “ (Ps. 140:11-12). **De titel “man des gewelds” komt precies overeen met zijn beestachtige karakter. Deze titel wijst op zijn wreedheid en roofzucht.**

XIII. DE ASSYRIËR

“Wee den **Assyriër**, die de roede Mijns toorns is, en Mijn grimmigheid is een stok in hun hand”. “Want het zal geschieden als de Heere een einde zal gemaakt hebben van al Zijn werk op den berg Sion en te Jeruzalem, dan zal Ik tehuiszoeken de vrucht van de grootsheid des harten van den koning van Assyrië, en de pracht van de hoogte zijner ogen” (Jes. 10:5, 12). De belangrijkste kenmerken van de mens der zonde zijn duidelijk herkenbaar in wat hier over de **Assyriër** gezegd wordt. **Bijna alle bijbelvorsers die geloven in de wederkomst van Jezus vóór de aanvang van het duizendjarig rijk (prechiliasten) zijn het erover eens dat de “koning” van Jesaja 30:33 de antichrist is, en in de twee verzen die vlak daarvóór staan, wordt deze “koning” gelijkgesteld met “de Assyriër”.**

XIV. DE KONING VAN BABEL (GRIEKS: BABYLON)

“Dan zult gij deze spreuk opnemen tegen den koning van Babel, en zeggen: Hoe houdt de drijver op! Hoe houdt de goudene op!” (Jes. 14:4). Het is mijn vaste overtuiging dat de Bijbel duidelijk leert **dat er een ander Babylon zal zijn dat de grootheid en heerlijkheid van het oude Babylon veruit zal overtreffen; een Babylon dat een van de hoofdkwartieren van de antichrist zal zijn.** Hij zal drie hoofdkwartieren hebben: (1) Jeruzalem - zijn religieus hoofdkwartier; (2) Rome - zijn politieke hoofdkwartier; en (3) Babylon - zijn commerciële hoofdkwartier.

XV. DE ZOON DES DAGERAADS

“Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o **morgenster**, gij zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij die de heidenen krenktet” (Jes. 14:12). **“Lucifer” is een Latijns woord dat letterlijk “lichtdrager” betekent en meestal naar “de morgenster” verwijst.**

Alle oude manuscripten en alle rabbijnen geven het woord weer als een zelfstandig naamwoord dat “de heldere” of “de schitterende” betekent, en duidelijk zijn dat het vers waarin de antichrist de verwoester genoemd wordt, direct voorafgaat aan het vers waarin we lezen over de troon die zal worden gevestigd - uiteraard een verwijzing naar de vestiging meer specifiek de heldere of schitterende ster, of nog specifieker, de “morgenster” of “lichtbrenger. **“Lucifer” wordt algemeen gezien als een van de namen van Satan, en wat hier gezegd wordt over de morgenster wordt gezien als een beschrijving van zijn afvalligheid.** Los van het feit dat Jesaja 14 terugkijkt naar een ver verleden waarin Lucifer door trots zijn hoge positie kwijtraakte, het zeer zeker ook vooruitkijkt naar een toekomstige dag en een beeld schetst van de antichrist. In dezelfde passage wordt Lucifer “die man die de aarde beroerde” (v. 16), en in zijn godslasterlijke snoevende woorden “Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden” (v. 14) herkennen we direct de mens der zonde van 2 Thessalonicenzen 2:3-4. Dat de titel “morgenster” veel zeggingskracht heeft, wordt duidelijk als we Openbaring 22:16 lezen, waar staat dat dit een van de titels is van de God-mens. **Daar is Christus de Morgenster die komt om de grote rustdag voor de aarde in te luiden. Als godslasterlijke tegenhanger en karikatuur hiervan zal de satan een valse messias zenden om een vals millennium in te luiden.**

XVI. DE VERSTOORDER

“Laat Mijn verdrevenen onder u verkeren, o Moab, wees gij hun een schuilplaats voor het aangezicht des verstoorders; want de onderdrukker heeft een einde, **de verstering is tenietgeworden**, de vertreders zijn van de aarde verdaan. Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelfden zal bestendiglijk Een zitten in de tente Davids, Een Die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid” (Jes. 16:4-5). Het zal duidelijk zijn dat het vers waarin de antichrist de verwoester genoemd wordt, direct voorafgaat aan het vers waarin we lezen over de troon die zal worden gevestigd - uiteraard een verwijzing naar de vestiging van het Messiaanse Koninkrijk. Deze twee gebeurtenissen vinden tegelijkertijd plaats: de vernietiging van de antichrist en het begin van de heerschappij van de ware Messias. Daarom lezen we dat “de verstering is tenietgeworden“. Nog een verwijzing naar de mens der zonde als “verstorder” vinden we in Jeremia 6:26: “O dochter Mijns volks, gord een zak aan en wentel u in de as, maak u rouw eens enigen zoons, een zeer bitter misbaar; want **de verstoorder zal ons snellijk overkomen**” Hier zien we opnieuw een titel die de relatie van de antichrist met Israël beschrijft. **Na de terugkeer van vele Joden naar Israël, wanneer de macht over het land weer aan hen overgedragen is en zekerheid en succes verzekerd lijken te zijn, zal hun vijand hen met satanische boosaardigheid proberen uit te roeien. “De verstoorder” vormt een scherp contrast met de Heere Jezus die de grote Hersteller is.**

XVII. DE NAGEL

“Te dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zal **die nagel** die aan een vaste plaats gestoken was, weggenomen worden, en hij zal afgehouden worden en hij zal vallen, en de last die daaraan is, zal afgesneden worden; want de HEERE heeft het gesproken” (Jes. 22:25).

De laatste tien verzen (v. 15-25) van dit hoofdstuk moeten zorgvuldig gelezen worden. De inhoud van die passage vormt een opvallende voorafschaduw van de eindtijd.

Sebna had een heerschappij over Israël. Hij was duidelijk een onrechtmatig heerser. God kondigde aan dat **Hij Sebna te schande zou maken** door hem zijn positie te ontnemen en dat Eljakim, de man van Zijn keuze, zijn plaats zou innemen. Deze historische figuren zijn ook profetische figuren. In vers 22 lezen we dat God zegt: “En Ik zal den sleutel van Davids huis op zijn schouder leggen; en hij zal opendoen en niemand zal sluiten, en hij zal sluiten en niemand zal opendoen”

Net zoals Eljakim een voorafschaduw was van Christus, zo was **Sebna een heenvijzing naar de komende antichrist**; en net zoals we in vers 23 een profetie hebben die de vestiging van het Messiaanse Koninkrijk aankondigt, wordt in vers 25 de val van het koninkrijk van de valse messias aangekondigd.

XVIII. HET GEZANG DER TIRANNEN

“Gelijk de hitte in een dorre plaats, zult Gij de onstuimigheid der vreemdelingen nederdrukken; gelijk de hitte door de schaduw ener dikke wolk, zal **het gezang der tirannen vernederd worden**” (Jes. 25:5). De eerste vijf verzen van dit hoofdstuk gaan over Babylon, het bolwerk van de vijand, en de rest van het hoofdstuk gaat over de zegeningen van het duizendjarig rijk. In het vijfde vers wordt de overwinning over de antichrist aangekondigd: “**het gezang der tirannen vernederd worden**”. Dit moeten we vergelijken met Jesaja 14:19, waar van Lucifer gezegd wordt: “Maar gij zijt verworpen van uw graf als een gruwelijke scheut” Hier zien we opnieuw een sterk contrast. “**Scheut**” of “**Spruit**” is een van de **Messiaanse namen**: “Ik zal Mijn Knecht, de **SPRUITE**, doen komen” (Zach. 3:8); “Zie, een Man, Wiens Naam is **SPRUITE**” (Zach. 6:12). Door Jesaja 4:2 met 14:19 te vergelijken, wordt de tegenstelling nog veel duidelijker. Terwijl de antichrist “een verafschuwde scheut” wordt genoemd; **Christus is “de Spruit des Heeren”**; de antichrist is “**de spruit der tirannen**”.

XIX. DE ONHEILIGE, GODDELOZE VORST VAN ISRAËL

“En gij, o **onheilig, goddeloos vorst** van Israël, wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid; Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg en hef die kroon af, deze zal dezelve niet wezen; Ik zal verhogen dien die nederig is, en vernederen dien die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat Hij kome Die daartoe recht heeft, en Dien Ik dat geven zal” (Ez. 21:25-27).

Deze onheilige, boosaardige vorst van Israël kan niemand anders zijn dan de antichrist, want ons wordt uitdrukkelijk verteld dat zijn dag zal komen “**ten tijde der uiterste ongerechtigheid**” Bedoeld wordt natuurlijk de “ongerechtigheid” van Israël die afgesloten wordt wanneer de Messias verschijnt (Dan. 9:24) en Hij als priester zal zitten op Zijn troon (Zach. 6:13). Hier in Ezechiël zien we hoe de zoon des verderfs de **Christus Gods zal imiteren, want ook hij zal een priester-koning zijn.**” Doe dien hoed weg” is een verwijzing naar de tekenen van het priesterschap (deze hoed werd alleen door de hogepriester van Israël gedragen). “hef die kroon af” verwijst naar zijn koningschap.

XX. DE KLEINE HOORN

“Ik nam acht op de hoornen, en zie, een andere **kleine hoorn** kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelfen; en zie, in dienzelfen hoorn waren ogen als mensengenen, en een mond, grote dingen sprekende” (Dan. 7:8). Zie voor een volledige beschrijving van de antichrist Daniël 7:811, 21-26, 8:9-12, 23-25. De “**kleine hoorn**” verwijst naar de geringe politieke afkomst van de antichrist en beschrijft zijn situatie voordat hij echte macht krijgt.

XXI. DE VOLK DES VORSTEN, HETWELK ZAL

“En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelfen zijn; en **een volk des vorsten, hetwelk komen zal**, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn en vastelijk besloten verwoestingen” (Dan. 9:26). **Deze titel verbindt de antichrist als de laatste Caesar met het Romeinse Rijk in zijn laatste vorm.**

XXII. EEN VERACHTE

“Daarna zal er **een verachte** in zijn staat staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal geven; doch hij zal in stilheid komen en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen” (Dan. 11:21). Dit contrasteert de antichrist met “de Heilige Israëls”. Zijn identiteit kan worden vastgesteld met wat er over hem gezegd wordt.

XXIII. DE EIGENZINNIGE KONING

“En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij; want het is vastelijk besloten, het zal geschieden” (Dan. 11:36). **De antichrist zal niet alleen de hogepriester van de wereldgodsdienst zijn, maar hij zal ook als een opperkoning leiding geven aan zijn regering.**

XXIV. DE NIETSWAARDIGE HERDER

“Want zie, Ik zal een herder verwekken in dit land; wat gereed is om afgesneden te worden, zal hij niet bezoeken; het jonge zal hij niet zoeken, en het verbrokene zal hij niet helen, en het stilstaande zal hij niet dragen; maar het vlees van het vette zal hij eten, en derzelve klauwen zal hij verscheuren. Wee **den nietigen herder, den verlater der kudde**: het zwaard zal over zijn arm zijn en over zijn rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn rechteroog zal ten enenmale donker worden” (Zach. 11:16-17).

Dit staat in scherp contrast met de Goede Herder die Zijn leven voor Zijn schapen gaf. De nietswaardige herder van het misleide Israël zal een monsterlijke verwoester blijken te zijn die een rampspoed over Israël zal brengen die erger is dan het ooit heeft meegemaakt.

XXV. DE ENGEL DES AFGRONDS

“En zij hadden over zich tot een koning **den engel des afgronds**; zijn naam was in het Hebreeuws **Abáddon**, en in de Griekse taal had hij den naam **Apóllyon**” (Openb. 9:11). “**Abáddon**” en “**Apóllyon**” betekenen **verwoester**. Het is de verwoester uit Jesaja 16:4 en Jeremia 4:7.

Dat zijn naam hier zowel in het Grieks als in het Hebreeuws wordt weergegeven, betekent dat hij zowel met de Joden als met de heidenen verbonden zal zijn.

HET KARAKTER EN DE GENIALITEIT VAN DE ANTICHRIST

De duivel heeft zesduizend jaar lang volop de gelegenheid gehad om de gevallen menselijke natuur te bestuderen, haar zwakste plekken te ontdekken en te leren hoe hij de mens het beste zijn wil kan laten doen. De duivel weet heel goed dat macht (of machtige mensen) een diepe indruk op de mens maakt, en hij weet ook hoe hij de mens bang kan maken voor de terreur van die macht. Hij weet hoe hij het verlangen naar kennis en het verlangen naar stijl en cultuur kan bevredigen, hoe hij het oor kan strelen met prachtige muziek en het oog met verrukkende schoonheid. **Als hij de Heiland in één ogenblik van de woestijn naar een berg kon verplaatsen, en Hem de koninkrijken van de wereld en al hun heerlijkheid kon tonen, dan heeft hij vandaag de dag ervaring genoeg om zijn slachtoffers allerlei verlokende dingen aan te kunnen bieden.** Hij weet hoe hij mensen ergens enthousiast voor kan maken, hoe hij ze op een bepaald spoor kan zetten bij hun zoektocht naar antwoorden op allerlei vragen, en hoe hij de honger naar het occulte kan stillen. Hij weet hoe hij mensen naar duizelingwekkende hoogten van wereldse grootheid en roem kan brengen, en hoe hij die grootheid kan beheersen als zij eenmaal is bereikt, opdat hij haar als een wapen kan inzetten tegen God en Zijn volk.

Het is waar dat Satans macht tot nu toe aan banden is gelegd en dat zijn activiteiten beteugeld en soms geneutraliseerd worden door de Geest van God. De helderste vuren van de duivel geven maar weinig licht als God Zijn krachtige hemelse licht ernaast laat schijnen. Zij hebben de volle duisternis van de nacht nodig om de volle kracht van hun misleidende glans te kunnen laten schijnen; en die tijd is aanstaande. **Het Woord van God openbaart ons dat de dag waarop Gods weerhoudende macht zal worden weggenomen niet meer ver verwijderd is; het licht van God zal zich terugtrekken en dan zal duisternis de aarde bedekken, en donkerheid de natiën.** Niet alleen zal dat wat de volledige ontwikkeling van het geheimenis der wetteloosheid tegenhield, verwijderd worden, **maar God zendt hun ook een dwaling, die bewerkt dat zij de Leugen geloven**, en Satan zal daar gebruik van maken; dan zal hij volop gebruikmaken van alle kennis die hij de afgelopen zesduizend jaar heeft verzameld.

Satan zal incarneren en in menselijke gedaante op aarde verschijnen. Zoals ik in de voorgaande hoofdstukken heb aangetoond, zal de antichrist niet alleen de mens der zonde zijn, maar ook de “zoon des verderfs”, het zaad van de slang. **De antichrist zal Satans meesterwerk zijn. In hem zal de volheid van de duivel lichamelijk wonen. Hij zal het toppunt en de voltooiing van Satans werken zijn.** De wereld spreekt nu over en zoekt naar een supermens, en de duivel zal deze binnenkort leveren. **De antichrist zal geen gewoon mens zijn, maar iemand met buitengewone gaven. Hij zal begiftigd zijn met bovenmenselijke krachten. Met de God-mens als enige uitzondering zal hij de meest opmerkelijke figuur zijn die ooit op het toneel van de menselijke geschiedenis verscheen.** Ik zal enkele van die bijzonderheden opsommen:

I. HIJ ZAL EEN INTELLECTUEEL GENIE ZIJN

Hij zal buitengewoon intelligent zijn. Hij zal Satans imitatie zijn van de Gezegende *“In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”* (Kol. 2:3). Deze zoon des verderfs zal Salomo in wijsheid overtreffen. In Daniël 7:20 wordt hij geportretteerd als een **“hoorn die ogen had”** Dat is een dubbel symbool. De **“hoorn” staat voor kracht, de “ogen” spreken van intelligentie**. En Daniël 8:23 noemt hem **“een koning, stijf van aangezicht” en “raadselen verstaande”**. Wat anderen moeilijk vinden, is voor hem eenvoudig. Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald wordt met **“raadselen”**, wordt ook in 1 Koningen 10:1 gebruikt, waar we lezen hoe de koningin van Seba bij Salomo komt om zijn wijsheid te beproeven door hem een probleem voor te leggen waarvan ze niet weet hoe ze het op moet lossen. Het woord wordt ook gebruikt voor Simsons **“raadsel”** in Richteren 14:12. **Dit toont aan dat de antichrist een meester zal zijn in alle geheimen van de occulte wetenschappen**. Ezechiël 28:3 zegt over hem: *“Zie, gij zijt wijzer dan Daniël; zij hebben niets toegesloten voor u verborgen”*. Dit zal een van zijn meest verleidelijke eigenschappen zijn. **Met zijn meesterbrein zal hij de hele ontwikkelde wereld bekoren en gevangen houden**, zoals de Sirenen uit de Griekse mythologie hun toehoorders inpalmden met hun gezang. Zijn enorme hoeveelheid kennis, zijn bekendheid met de geheimen van de natuur, zijn bovenmenselijk inzicht; door al deze eigenschappen zal de wereld hem zien als een intellectueel genie van de eerste orde.

II. HIJ ZAL EEN GEWELDIG REDENAAR ZIJN

De Schrift leert ons in Daniël 7:20 dat hij een mond had **“die grote dingen sprak”**. Als redenaar zal hij zelfs Demosthenes overtreffen. Ook hier zal de duivel Hem imiteren: *“Nooit heeft een mens **alzo gesproken gelijk deze Mens**”* (Joh. 7:46). De scharen stonden **“versteld”** over Zijn leer en zeiden: *“Vanwaar komt Dezen die wijsheid en die krachten?”* (Matt. 13:54) Zo zal het ook zijn met deze brutale imitator: hij zal een mond vol grootspraak hebben. **Zijn taalbeheersing zal volmaakt zijn. Zijn welsprekendheid zal niet alleen opvallen maar ook respect afdwingen**. Openbaring 13:2 zegt dat hij een muil **“als van een leeuw” zal hebben, wat een symbolische uitdrukking is voor de majestueuze en ontzagwekkende effecten van zijn stem**. Het stemgeluid van een leeuw overtreft dat van alle andere dieren. Zo zal de antichrist alle sprekers van alle tijden overtreffen.

III. HIJ ZAL EEN POLITIEK GENIE ZIJN

Hij zal als een totaal onbekende uit het niets opkomen, maar hij zal bewondering oogsten door zijn diplomatieke vaardigheden en de politieke wereld dwingen met hem samen te werken. In het begin van zijn loopbaan verschijnt hij als **“een kleine hoorn” (of als een kleine macht)**, maar het duurt niet lang voordat hij de carrière-ladder beklimt, de roep over hem zich verspreidt, en hij **door middel van briljant staatsmanschap de absolute top bereikt**. Zoals de meeste politici zal hij niet aarzelen om twijfelachtige methoden te gebruiken; hij zal juist door zijn diplomatieke spitsvondigheid en intriges zijn eerste successen behalen. Daniël 11:21 zegt dat men hem niet meteen alle macht zal geven, maar dat hij **“in vrede”** komen zal en zich door **“vleierij”** van het koningschap meester zal maken. Als zijn macht eenmaal gevestigd is, durft niemand zijn gezag nog te betwisten. **Koningen zullen nog slechts pionnen op zijn schaakbord zijn, en vorsten zullen speelballen in zijn handen zijn**.

IV. HIJ ZAL EEN COMMERCIEEL GENIE ZIJN

“En door zijn kloekheid zo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijn hand” (Dan. 8:25). **Onder zijn regime zal alles worden genationaliseerd en zal niemand zonder zijn toestemming kunnen kopen of verkopen** (Openb. 13:17). Hij zal de controle hebben over alle commerciële activiteiten en hij zal die macht gebruiken om er zelf beter van te worden. **Hij zal de beschikking hebben over alle rijkdommen van de wereld**. Er zijn meerdere teksten die dat bevestigen. Zo lezen we bijvoorbeeld in Psalm 52:9: *“Zie den man die God niet stelde tot zijn Sterkte, maar vertrouwde op de **veelheid zijns rijkdoms**; hij was sterk geworden door zijn beschadigen”*. In Daniël 11:38 lezen we: *“En hij zal den god Maüzzim in zijn standplaats eren; namelijk den god welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eren met goud en met zilver en met kostelijk gesteente en met gewenste dingen”*. Daniël 11:43 is nog duidelijker: *“heersen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte”*.

In het laatste vers van Daniël 11 wordt melding van gemaakt van zijn “paleis”. Hij zal rijker zijn dan Korach. Ezechiël 28:4-5 spreekt als volgt over hem: **“Door uw wijsheid en door uw verstand hebt gij vermogen voor u verkregen, ja, gij hebt goud en zilver verkregen in uw schatten. Door de grootheid uwer wijsheid in uw koophandel hebt gij uw vermogen vermeerderd, en uw hart verheft zich vanwege uw vermogen”**. Zo zal hij in staat zijn om de scepter van de financiële macht te zwaaien en Salomo in al zijn glorie te overtreffen.

V. HIJ ZAL EEN MILITAIR GENIE ZIJN

Hij zal de meest uitzonderlijke krachten hebben, zodat **“hij zal het wonderlijk verderven, en zal geluk hebben, en zal het doen, en hij zal de sterken mitsgaders het heilige volk verderven”**. (Dan. 8:24). **Door zijn wapenfeiten zal hij de roem van Alexander en Napoleon doen verbleken**. Niemand zal voor hem stand kunnen houden. **“en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwon”** (Openb. 6:2). Hij zal alles wat hem in de weg staat en iedereen die hem voor de voeten loopt wegvagen, zodat de wereld zal uitroepen: **“Wie is dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?”** (Openb. 13:4). Zijn militaire overwinningen zullen zich niet beperken tot een deel van de wereld, nee, hij denkt echt grootschalig. Hij wordt beschreven als de man die **“de aarde beroerde”** en **“de koninkrijken deed beven”**. (Jes. 14:16).

VI. HIJ ZAL EEN BESTUURLIJK GENIE ZIJN

Hij zal tegengestelde krachten verenigen. Door zijn kennis en kunde **zal hij de wereldmachten dwingen zich te verenigen**. Het oosten en het westen zullen niet langer verdeeld zijn. We zien dit in Openbaring 13:1-2 prachtig symbolisch uitgebeeld: **“En ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een naam van godslastering. En het beest dat ik zag, was een pardel gelijk, en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de mond eens leeuws. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht”**. Hier zien we de samengebundelde krachten van het Romeinse, Griekse, Medo-Perzische en Babylonische Rijk. **De antichrist zal de persoonlijke belichaming zijn van het wereldse politieke gezag in haar laatste vorm**. De wereld zal zo volledig betoverd zijn door de hypnotiserende macht van het beest, dat de tien koningen van het laatste Romeinse Rijk hun koningschap aan het beest geven. **Hij zal de laatste grote Caesar zijn**.

VII. HIJ ZAL EEN RELIGIEUS GENIE ZIJN

Hij zal zichzelf tot God uitroepen, en eisen dat men hem goddelijke eer bewijst: **“alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is.** (2 Thess. 2:4).

Hij zal zulke bijzondere en verbazingwekkende wonderen verrichten, dat zelfs de uitverkorenen door hem misleid zouden worden als God hen niet zelf beschermen zou. **De mens der zonde zal in zichzelf alle uiteenlopende gaven en talenten van de mensheid combineren, en bovendien zal hij alle kennis en kracht van Satan in zich hebben**. Hij zal een meester in de wetenschappen zijn en inzicht hebben in alle krachten der natuur. Hij zal de natuur dwingen om al haar lang bewaarde geheimen prijs te geven.

“In dit meesterwerk van Satan”, zei iemand eens, “zal alle intellectuele grootheid, soevereine macht en menselijke heerlijkheid verenigd zijn met werkelijk alle vormen van ongerechtigheid, hoogmoed, tirannie, eigenzinnigheid, misleiding en godslastering, en wel op een wijze zoals het Antiochus Epifanus, Mohammed, de hele reeks van pausen, atheïsten en deïsten in heel de wereldgeschiedenis niet is gelukt ze in één enkel individu te verenigen”.

“En de gehele aarde verwonderde zich achter het beest” (Openb. 13:3). Zijn laatste overwinning zal zijn dat hij, nadat hij door een zwaard is getroffen, weer levend wordt (Openb. 13:3).

Hij zal zichzelf uit de dood opwekken, en de mensen zullen zo verbaasd zijn door dit grote wonder, dat zij hem graag goddelijke eer zullen bewijzen; ja, zo groot zal zijn betoverende macht over de mensen zijn dat zij zelfs zijn beeld zullen aanbidden (Openb. 13:14-15).

Wanneer zal de antichrist zich openbaren? Waar zal hij verschijnen? Wat gaat hij doen?

Dat zijn vragen die spontaan zullen opkomen bij iedereen die hierover nadenkt. Het is niet mijn bedoeling om de nieuwsgierigheid te bevredigen van hen die zich niet serieus met deze dingen bezighouden, en ik wil al helemaal niet de sensatiezucht van de overigen bevredigen. Ik besef heel goed dat dit een boeiend onderwerp is voor de nieuwsgierigen onder ons, en als het niet zo'n belangrijk thema zou zijn, zou ik het niet eens behandelen. Maar als we niet voldoende aandacht besteden aan de komende supermens - zijn persoon, zijn positie, waar hij verschijnen zal enzovoort - is het onmogelijk de eschatologie van zowel het Oude als het Nieuwe Testament te begrijpen.

Het grootste probleem is het chronologisch ordenen van de vele passages die over de antichrist gaan. Het is **niet eenvoudig om de exacte volgorde te bepalen waarin de profetieën over de mens der zonde in vervulling gaan**. Daarom is het belangrijk om deze dingen biddend te bestuderen. Ik kan hier slechts dat delen wat ik tot nu toe aan licht van de Heere heb ontvangen; het is aan de lezer om te beoordelen of mijn conclusies in overeenstemming zijn met de Schrift. Het geeft geen pas om dogmatisch te zijn met betrekking tot de vervulling van profetieën als Gods Woord zelf niet eens de exacte tijd aangeeft van de vervulling van die profetieën.

Dit hoofdstuk heeft als nadeel dat er zoveel teksten zijn die behandeld moeten worden, dat ik de teksten slechts kort kan verklaren en geen ruimte heb om bij elke interpretatie het bewijs te leveren dat het de juiste interpretatie is. Ik ben er bijvoorbeeld van overtuigd dat de Assyriër in Jesaja 10, de koning van Babylon in Jesaja 14, de kleine horen in Daniël 7, de kleine horen in Daniël 8 en het eerste beest in Openbaring 13 **allemaal naar de antichrist verwijzen in de verschillende relaties die hij heeft**. Een aantal bijbellezers zal het op dit punt niet met mij eens zijn en het niet leuk vinden dat ik in dit hoofdstuk dingen beweer zonder ze te bewijzen.

Hoewel het inderdaad moeilijk en wellicht onmogelijk is om elke profetie over de antichrist op de juiste chronologische plaats te zetten, zijn we we in staat de relatieve plaats van de meeste te bepalen. De loopbaan van de antichrist is in twee duidelijke delen onderverdeeld die door een eveneens duidelijke scheidingslijn uit elkaar gehouden worden. **De naam "antichrist" heeft een dubbele betekenis: iemand die Christus imiteert en iemand die Christus weerstaat.**

Deze dubbele betekenis van zijn naam correspondeert precies met de twee belangrijkste perioden in zijn loopbaan. In de eerste doet hij zich voor als de ware Christus en zegt hij dat hij de Messias van Israël is. Deze bewering zal hij onderbouwen met indrukwekkende papieren (geloofsbrieven, getuigschriften enzovoort), en **met uitzondering van Gods uitverkorenen zullen alle mensen worden misleid. Hij zal in de tempel plaatsnemen (een herbouwde tempel in Jeruzalem) om aan zich te laten zien, dat hij een god is, en men zal hem goddelijke eer bewijzen.**

Maar in een later stadium zal hij zijn masker afdoen en zijn ware gedaante tonen als tegenstander van Christus en als uitdager van God. Dan zal hij zijn vriendschap met de Joden beëindigen, zich tegen hen keren en proberen hen van de aardbodem weg te vagen. Het is dus met de vele teksten die de persoon en het karakter van de antichrist beschrijven een naar verhouding eenvoudige zaak om uit te maken of ze (de teksten) bij de eerste of de tweede fase van zijn optreden horen. Maar meer kunnen we met de teksten die we tot onze beschikking hebben niet doen.

We zullen nu eerst het tijdstip van de verschijning van de antichrist behandelen. Ik hoef geen lang betoog te houden om aan te tonen **dat de antichrist (als zodanig) nog niet verschenen is.**

Door de geschiedenis heen zijn er al vele antichristen verschenen op en weer verdwenen van het wereldtoneel, en een aantal is zelfs nu op aarde; hetzelfde geldt voor de vele valse profeten die de Schrift aankondigt. Maar zij **zijn slechts voorboden en voorafschaduwingen van de antichrist en de valse profeet, die nog openbaar moeten worden**, en die ten slotte door de Heere Jezus ten val worden gebracht bij Zijn terugkeer op aarde.

Voordat de antichrist kan verschijnen moet de Heilige Geest "weggedaan" worden (2 Thess. 2:7); het oude Romeinse Rijk moet hersteld zijn en zijn laatste vorm aangenomen hebben - verdeeld onder "tien koningen" - vóórdat de "kleine horen" op de voorgrond treedt en aanzien krijgt (Dan. 7:24 - hij zal na hen opstaan); Israël moet naar zijn land zijn teruggekeerd en de tempel moet herbouwd zijn, enz., enz.

Op dit moment kan het “geheimenis der wetteloosheid” zich nog niet ten volle ontwikkelen. Het wordt nog tegengehouden. Gods kinderen zijn het zout der aarde (Matt. 5:13), en hun aanwezigheid vertraagt het bederven van het “aas” (Matt. 24:28 - het “aas” of het “dode lichaam” is de antithese van het “lichaam van Christus”). De heiligen zijn het licht der wereld, en zo lang zij op aarde zijn, is het onmogelijk dat duisternis de hele aarde bedekt en donkerheid de natiën (Ges. 60:2). **De Geest van God is hier. Hij woont in de gelovigen, en Zijn heilige aanwezigheid verhindert de volle uitwerking van Satans plannen.**

Maar als alle gelovigen van deze bedeling in een oogwenk weggevoerd, de Heere tegemoet, en de Heilige Geest de aarde heeft verlaten, **is elke belemmering weggenomen en krijgt Satan toestemming om zijn valse christus naar voren te schuiven, “die geopenbaard worde te zijner eigen tijd” (2 Thess. 2:6), en het lijkt erop dat zelfs in onze tijd de tekenen nog niet laten zien dat God de satan al toestemming heeft gegeven om het wereldtoneel voor te bereiden op het gruwelijke eindproduct van zijn boze werken.** Het lijkt geen twijfel dat de duivel de zoon des verderfs graag al veel eerder naar voren had willen schuiven, om door hem de hele wereld te onderwerpen. Maar de weerhoudende hand van God - die spoedig wordt weggenomen - heeft hem al die tijd tegengehouden.

De antichrist wordt dus pas geopenbaard: (1) nadat de tegenwoordige bedeling der genade (de genadetijd) voorbij is; (2) nadat het mystieke lichaam van Christus compleet is; (3) nadat alle kinderen Gods opgenomen zijn om de Heere in de lucht te ontmoeten; (4) nadat de Heilige Geest de aarde verlaten heeft. Hoe snel hij na deze dingen geopenbaard zal worden, valt niet met zekerheid te zeggen. De meesten van hen die de profetieën bestuderen, denken dat de laatste grote Caesar vrijwel direct na de opname van de heiligen op de voorgrond zal treden. Zelf denk ik dat er een korte of langere tussenperiode zal zijn. Zoals er een tussenperiode van dertig jaar zat tussen de geboorte van de Heere Jezus en Zijn openbare bediening (een stilteperiode), **zou er ook zo'n periode kunnen zitten tussen de opname van de heiligen en de openbaring van de antichrist.**

De antichrist zal in de openbaarheid treden vóór het begin van de zeventigste week van Daniël, want aan het begin van die week sluit hij een zevenjarig verbond met de Joden, die dan weer in hun land wonen. Maar op dat moment zal hij de wereldpolitiek dicteren, en omdat hij zijn loopbaan als een vrij onbekende **vanuit de achtergrond begint (althans bestuurlijk gezien), heeft hij een bepaalde tijd nodig waarschijnlijk enkele jaren - om stapsgewijs politieke macht te verwerven. Zijn bliksemcarrière zal pas eindigen als de Heere Jezus zelf op aarde neerdaalt om het duizendjarig rijk in te luiden.** Net zoals Davids regering werd vooraf gegaan door die van Saul, zal de regering van de antichrist voorafgaan aan die van de ware Christus.

We willen ons nu gaan bezighouden met de plaats waar de antichrist verschijnt. Voor zover ik weet, zijn er slechts twee bijbelteksten die ons op dit punt iets te vertellen hebben, en ze staan beide in de profetie van Daniël. Ik doel op de teksten over 'de kleine horen'.

In Daniël 7:7-8 lezen we: *“Daarna zag ik in de nachtgezichten, en zie, **het vierde dier** was schrikkelijk en gruwelijk en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden, het at en verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de dieren die vóór hetzelfde geweest waren; en het had **tien hoornen**. Ik nam acht op de hoornen, en zie, een andere kleine hoorn kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelven; en zie, in denzelven hoorn waren ogen als mensenogen, en een mond, grote dingen sprekende”.*

Dit “vierde beest” is het laatste wereldrijk dat vóór de oprichting van het Messiaanse koninkrijk zal bestaan. In het begin zal dat rijk door tien koningen worden geregeerd - de “**tien hoornen**” van vers 7 die volgens vers 24 als “**tien koningen**” zijn. Na hen komt er een andere op, de “**kleine hoorn**, dat is een andere “koning” (zie v. 24). **Hij wordt “klein” genoemd omdat zijn koninkrijk op dat moment nog klein is (vergeleken met de andere), en de macht die hij uitoefent nog van weinig betekenis is (vergeleken met die van de tien koningen). Maar hij zal niet lang gering en zwak blijven. De tien koningen zullen spoedig trouw zweren aan deze elfde - zie Openbaring 17:12-13.**

We nemen voor het gemak maar even aan dat de kleine hoorn in Daniël 7 de antichrist is, en bekijken of wat daar over hem gezegd wordt ons kan helpen bepalen in welk van de vier “hoeken der aarde” hij zal verschijnen.

In Daniël 7:7 wordt het “vierde beest” beschreven, en Daniël 7:23 zegt:

“Het vierde dier zal het vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn van al die rijken; en het zal de ganse aarde opeten en het zal dezelve vertreden en het zal ze verbrijzelen”. Dit koninkrijk zal in tien delen verdeeld worden waar tien koningen over zullen heersen (7:24).

Ik geloof dat dit koninkrijk de laatste vorm (een herleving) zal zijn van het oude Romeinse Rijk en dat het in twee grote helften verdeeld wordt: het Oost-Romeinse Rijk en het West-Romeinse Rijk. Dit vierde koninkrijk zal (1) het hele gebied beslaan en (2) de voornaamste eigenschappen bezitten van de drie andere wereldrijken die eraan voorafgingen: het Babylonische, Medo-Perzische en Griekse Rijk. Het is als het ware een voortzetting van deze drie rijken. In Daniël 7:8 lezen we: **“Ik nam acht op de hoornen, en zie, een andere kleine hoorn kwam op tussen dezelve”**.

De antichrist zal dus binnen de grenzen van het oude Romeinse Rijk opkomen. Dat maakt het gebied waarin we moeten zoeken aanzienlijk kleiner. De volgende vraag is: kunnen we bepalen in welk deel van het rijk hij zal opkomen - het Oosten of het Westen? Daniël 8 kan ons daarbij helpen.

We lezen in Daniël 8:8-9: *“En de geitenbok maakte zich uitermate groot; maar toen hij sterk geworden was, brak die grote hoorn, en er kwamen op aan deszelfs plaats vier aanzienlijke, naar de vier winden des hemels. En uit één van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen het zuiden en tegen het oosten, en tegen het sierlijke land”*.

Nu zegt vers 21 van ditzelfde hoofdstuk: *“Die harige bok nu is de koning van Griekenland; en de grote hoorn welke tussen zijn ogen is, is de eerste koning”*. En vers 22 zegt: *“Dat er nu vier aan zijn plaats stonden toen hij verbroken was: vier koninkrijken zullen uit dat volk ontstaan, doch niet met zijn kracht”*. Dit verwijst natuurlijk naar de actie van Alexander de Grote, die zijn koninkrijk in vieren verdeelde (Griekenland, Egypte, Syrië, en de rest van het Turkse domein - Thracië en delen van Klein-Azië) onder zijn vier grote generaals. Ook dit maakt het gebied waarin we moeten zoeken weer aanzienlijk kleiner. Daniël 7 zegt ons dat de kleine hoorn opkomt in een gebied dat door het oude Romeinse Rijk werd beheerst, het rijk dat geleidelijk aan de gebieden van de voorgaande rijken inlijfde. Hier in Daniël 8 lezen we dat de kleine hoorn voortkomt uit de regio van het herstelde Romeinse Rijk die tot het Griekse Rijk behoorde. Maar dat is niet alles wat Daniël 8 zegt. We lezen dat het Griekse Rijk in vier delen of koninkrijken uiteengevallen is, dus uit welk van die delen moeten we verwachten dat hij opkomt Macedonië, Egypte, Syrië of Thracië?

Ik geloof dat deze vraag in Daniël 8 beantwoord wordt (waar ons gezegd wordt dat de kleine hoorn *“uitnemend groot werd, tegen het zuiden”*). Bijna alle bijbelvorsers zijn het erover eens dat *“het zuiden”* hier naar Egypte verwijst, het *“oosten”* naar Perzië en Griekenland en *“het sierlijke land”* naar Israël. **Het lijkt er dus op dat Syrië het land is waar de antichrist zich voor het eerst zal openbaren.** U hebt vast opgemerkt dat in Daniël 8:9 niets gezegd wordt over de kleine hoorn die **“zeer groot werd”** naar het noorden, en volgens mij is dat omdat dat het gebied is waar hij zich zal openbaren. Dit wordt bevestigd door het feit dat **“de koning van Assyrië”** in Jesaja 10:12 duidelijk niemand anders is dan de antichrist. Dit was de visie van de christelijke auteurs die in de eerste tien eeuwen na Chr. over profetie schreven. Wijlen W. B. Newton heeft een opsomming gegeven van de verschillende argumenten van deze oude schrijvers: *“Zoals daar eerst een Nimrod was - de stichter van Babel, dat is de toren van Babylon - een barbaarse tiran en wrede onderdrukker van het volk, de eerste persoon die openlijk God de oorlog verklaarde, is het logisch dat juist in datzelfde Babylon de laatste en meest boosaardige vervolger van de heiligen moet opstaan: de antichrist.* Bovendien, aangezien de twee beestachtige koningen Nebukadnezar en Antiochus Epifanus - monsters die Gods volk zeer zwaar onderdrukten - die de antichristen van het Oude Testament waren en opmerkelijke typen van de komende antichrist, ook in Babylon heersten, is het volgens mij heel gepast dat de echte antichrist van het Nieuwe Testament in datzelfde Babylon opkomt. Bovendien is er **voor de antichrist geen geschiktere geboorteplaats dan Babylon, want het is de stad van de duivel - zij staat altijd lijnrecht tegenover Jeruzalem, de stad van God;** de eerstgenoemde stad, Babylon, de moeder en verbreedster van elke vorm van verwarring, afgoderij en goddeloosheid - een diepe beerput vol met allerlei vormen van onreinheid, misdaad en ongerechtigheid - de eerste stad in de wereld die ermee ophield de ware God te aanbidden - waardoor ze de wereldstad van het verderf werd - die (volgens de Schrift) het geheimenis der wetteloosheid met zich mee bleef dragen en op wier voorhoofd woorden van godslastering tegen de naam van God geschreven staan. **Daarom kan de volheid van goddeloosheid, die in de antichrist openbaar zal worden, niet in een geschiktere plaats dan Babylon uitbreken”**.

Nu we enige tijd hebben stilgestaan bij de tijd en de plaats van de verschijning van de antichrist, zal ik proberen om kort de belangrijkste gebeurtenissen in zijn loopbaan weer te geven. We hebben gezien dat de teksten die ons helpen bepalen in welk deel van de wereld hij opkomt, hem de *“kleine hoorn”* noemen. Nu geeft deze titel allereerst aan dat hij een koning is, koning van Assyrië. Ongetwijfeld zullen sommige mensen zich afvragen hoe een Jood erin kan slagen de troon van Syrië te bestijgen.

Er zijn diverse mogelijkheden, bijvoorbeeld als leider van een geslaagde opstand - we hebben daar met eigen ogen een sterk staaltje van kunnen zien toen een onbekende burger plotseling dictator van Rusland werd. Maar we hoeven niet te speculeren. Daniël 11:21 zegt ons namelijk dat “er **een verachte** in zijn staat staan” zal staan en “en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen” Dat correspondeert met Openbaring 6:2, waar we de antichrist zien rijden op een wit strijddros **met een boog in zijn hand, maar zonder pijl: hij overwint zonder bloedvergieten**. Zodra deze Jood de kroon van Syrië verwerft, zal hij zijn gebied snel uitbreiden. Openbaring 6:2 zegt dat hij zal uittrekken “overwinnende, en opdat Hij overwon” en Habakuk 2:5 zegt: “En ook dewijl hij trouwelooslijk handelt bij den wijn, een trots man is, en in zijn woning niet blijft; die zijn ziel wijd opendoet als het graf, en gelijk de dood is, die niet zat wordt, en tot zich verzamelt al de heidenen, en vergadert tot zich alle volken”. Het eerste wat over hem wordt voorgezegd (als “de kleine hoorn”), is dat hij drie koningen ten val zal brengen (Dan. 7:24). Wie die koningen kunnen zijn, lijkt Daniël 8:9 te suggereren, waar we lezen: “En uit één van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen het zuiden en tegen het oosten, en tegen het sierlijke land”.

Hij wordt eerst “groot” tegen het zuiden; dit is hoogstwaarschijnlijk een succesvolle inval in Egypte. Daarna zien we hoe hij “naar het oosten” gaat, waarbij hij gebied verovert (hoeveel weten we niet) op Perzië en Griekenland; uiteindelijk richt hij zich op het Sierlijke land (Israël). Zonder te dogmatisch te willen zijn, denk ik dat de drie onderworpen koningen die van Egypte, Perzië en Griekenland zijn.

Nadat hij de drie koningen onderworpen heeft door zijn militaire vaardigheden, sluiten zij een verbond met hem (Dan. 11:23). Waarschijnlijk zijn het de overgebleven zeven koningen van het herstelde Romeinse Rijk, en de drie vazallen van de antichrist die de plaats innemen van de koningen die hij had afgezet, die deelnemen aan dit bondgenootschap met de kleine hoorn, of koning van Assyrië; maar hij zal “bedrog plegen”, en zo zal hij “optrekken en hij zal met weinig volk” (Dan. 11:23). Hij wordt zo sterk dat hij in korte tijd een politieke alleenheerser wordt, waarna alle tien koningen “hun koningschap aan het beest geven” (Openb. 17:17), en dan wordt hij als keizer erkend. Dan zal hij als koning der koningen de politiek van Europa en Azië bepalen.

De “**kleine hoorn**” zal alle gepersonifieerde heerlijkheid van Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome in zichzelf weer tot leven brengen. Denk niet dat dit onmogelijk is. **We moeten niet vergeten dat de antichrist Satans meesterwerk zal zijn; hij heeft elke vorm van invloed en rijkdom tot zijn beschikking die hij maar nodig heeft om de scepter uit de hand te wrikken van Hem die deze door Zijn vernedering aan het kruis verworven heeft**. Zo zal hij de God der goden weerstaan. Deze laatste en grootste van de heidense koningen zal dus gekroond worden met alle eer van al zijn koninklijke voorgangers tezamen. En zo zal hij in zijn ongeëvenaarde grootsheid blijven staan totdat de Steen die niet met mensenhanden gemaakt is, hem en al zijn macht zal neerslaan en tot gruis vermalen.

Nadat de antichrist de politieke macht over de profetische aarde verkregen heeft, zal hij in zijn religieuze rol stappen, beweren dat hij de Christus Gods is en goddelijk eerbetoen verlangen. Het lijkt op het eerste gezicht vreemd, zo niet misplaatst, dat een militair despoot een religieuze oplichter wordt. Maar de geschiedenis laat zien dat op een zeker moment de ene “functie” gemakkelijk in de andere opgaat. Door politieke ambitie die wordt aangezwengeld door succes, kan iemand heel gemakkelijk de stap van zelfverheerlijking naar zelfvergoddelijking maken, en de emoties van het volk kunnen heel snel overschakelen van een verachtelijk en onoprecht vleien van de tiran, naar goddelijke aanbidding van diezelfde tiran. En andersom kan een religieuze oplichter, aangemoedigd door **de macht die hij heeft over het gedachteleven van de mensen**, de scepter van de wereldlijke macht grijpen en de grootste dictator ooit worden.

Openbaring 13:4 maakt duidelijk dat de militaire bekwaamheid van de antichrist de mensen er eerst toe zal bewegen hem goddelijke eer geven: “En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelve?” Maar gewone eer zal voor hem niet genoeg zijn. Zijn religieuze ambities zijn net zo onverzadigbaar als zijn politieke, want hij is “Die zich **tegenstelt** en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is” (2 Thess. 2:4).

Die bewering dat hij zelf God in het vlees is, zal worden bevestigd met indrukwekkende bewijzen, want zijn komst is “inaar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen” (2 Thess. 2:9).

Hij zal geen schijnwonderen doen, maar buitengewone krachten.

De Joden, die dan naar Israël zijn teruggekeerd en de tempel in Jeruzalem hebben herbouwd, zullen deze zoon des verderfs als hun lang beloofde “Messias” aannemen (Joh. 5:43). Als imitator van de ware Christus - die bij Zijn terugkeer naar de aarde een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en het huis van Juda, zal de antichrist een nieuw verbond met de Joden sluiten (zie Dan. 9:27 en 11:22).

Tijdens de periode van een zevenjarig verdrag en onder het mom van vriendschap, zal hij in Jeruzalem grote invloed krijgen. Maar na een bepaalde tijd werpt hij zijn masker af en verbreekt hij het verbond.

Ongeveer zeven maanden nadat de antichrist, de “vorst” (van het Romeins Rijk) van Daniël 9:27 het verbond met de Joden gesloten heeft, zal hij in Jeruzalem beginnen te werken (Dan. 8:24). **Ik geloof dat dit de uitleg is van de tweeduizend driehonderd dagen in Daniël 8:14, die voor zoveel commentatoren een raadsel zijn. Deze tweeduizend driehonderd dagen betreffen de hele periode gedurende welke de valse messias in Jeruzalem actief is en macht heeft over het “heiligdom”: tweeduizend driehonderd dagen is zeven jaar, min zeven maanden en tien dagen.**

Daar, in Jeruzalem, zal hij zich voordoen als de Christus Gods, de Vredevorst. De wereld zal denken dat het langverwachte Millennium begint. Alles zal erop wijzen dat de zo begeerde Gouden Tijd eindelijk is aangebroken. De grootmachten van Europa en Azië zullen verenigd worden binnen het blok van de tien koninkrijken. Men zal verwachten dat de volkenbond de vrede op aarde zal garanderen.

Een tijdlang zullen rust en goede betrekkingen blijven voortbestaan. Niemand zal zich tegen de machtige keizer durven te verzetten. **Maar het afschuwelijke oorlogsspook zal zich niet lang verbergen. Spoedig zal het “witte paard” van Openbaring 6 zijn kleur veranderen. Een “rood paard” zal uitgaan en de vrede zal van de aarde worden weggenomen (Openb. 6). Op het moment dat de wereld zichzelf feliciteert omdat alles zo goed gaat, en de slogan “het is alles vrede en rust” overal te horen is, zal hen “een haastig verderf” overvallen (1 Thess. 5:3).**

In het midden van de zeven jaren zal de antichrist zijn masker afwerpen, zijn verbond met Israël verbreken en naar voren treden als de meest vrijpostige afgod die ooit op aarde rondgelopen heeft. Nadat hij twee jaar en vijf maanden in Jeruzalem heeft “gewerkt”, zal hij het dagelijks offer in de tempel doen ophouden (Dan. 8:11, 9:27) en in plaats daarvan een beeld van zichzelf in het heiligdom oprichten “**de gruwel der verwoesting**” waar Christus naar verwijst (zie Matt. 24:15).

Dit brengt ons bij die grote scheidslijn in zijn loopbaan, die in het begin werd genoemd. Het is niet alleen interessant, maar ook zeer belangrijk om erachter te komen wat **de oorzaak is van de opzienbarende verandering van zich voordoen als de ware Christus naar het openlijk uitdagen van God.** Er zijn een aantal teksten die hier licht op werpen. **De kroon op zijn gedurfde imitatie van de Christus Gods is de dood en opstanding van zijn mens der zonde.**

Zowel het Oude als het Nieuwe Testament verwijzen naar **de dood van de antichrist en zeggen dat die door het zwaard veroorzaakt wordt.** In Openbaring 13:14 lezen we dat de valse profeet tegen de bewoners van de aarde zal zeggen dat zij een beeld moeten maken van het beest, dat door het zwaard gewond was en weer leefde. In overeenstemming hiermee lezen we in Zacharia 11:17: “*Wee den nietigen herder, den verlater der kudde: het zwaard zal over zijn arm zijn en over zijn rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn rechteroog zal ten enenmale donker worden*”. Merk op dat vóórdat we lezen “*het zwaard zal over zijn arm zijn en over zijn rechteroog*”, en het voorafgaande vers (v. 16) zegt ons dat hij werd aangesteld “in het land”, en dat kan alleen maar betekenen dat hij regeerde in Israël. **Het is dus duidelijk dat hij het land verlaat voordat hij de dodelijke wond door het zwaard krijgt.** Wat we lezen in Jesaja 37:6-7 stemt hier volkomen mee overeen: “*dat hij een gerucht horen zal, en weder in zijn land keren; en Ik zal hem door het zwaard in zijn land vellen*” (Jes. 37:7). Als de antichrist Israël verlaat, zal hij naar zijn eigen land terugkeren, dat is zijn geboorteland Assyrië; dat bevestigt wat ik eerder over Assyrië gezegd heb, namelijk **dat Assyrië het land is waar de antichrist zich voor het eerst zal openbaren. Daar, in zijn eigen land, zal hij door het zwaard vallen.** Hij zal hoogstwaarschijnlijk gedood worden door zijn politieke vijanden die jaloers waren op zijn macht en zich ergerden aan zijn arrogante machtsvertoon. Hier verwijst Jesaja 14 naar (als het over de koning van Babylon gaat, zie v. 4): “*Maar gij zijt verworpen van uw graf als een gruwelijke scheut, als een kleed der gedoden die met het zwaard doorstoken zijn, als zij die nederdalen in een steenkuil, als een vertreden dood lichaam. Gij zult bij dezelve niet gevoegd worden in de begrafenis, want gij hebt uw land verdorven en uw volk gedood; het zaad der boosdoeners zal in der eeuwigheid niet genoemd worden*” (v. 19-20).

Maar dan gebeurt er iets wat grote consternatie veroorzaakt bij zijn vijanden, **want de man die zij met het zwaard gedood hadden, staat weer op uit de dood en zijn dodelijke wond zal genezen.** Merk op hoe dit in **Jesaja 14 wordt gesuggereerd, want in vers 25 zien we hem weer in het land der levenden, waar hij zijn uiteindelijke ondergang tegemoet gaat door de hand des Heeren zelf.** Openbaring 13:3-4 verwijst naar deze wonderbaarlijke verrijzenis: *“En ik zag een van zijn hoofden als tot den dood gewond, en zijn dodelijke wond werd genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest. En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?”*

Openbaring 9 geeft ons de details over zijn opstanding, waaruit we kunnen opmaken **dat net zoals Christus uit de dood werd opgewekt door God de Vader, de antichrist uit de dood zal worden opgewekt door zijn vader, de duivel** -zie vers 1, waar **de gevallen “ster”, die naar Satan verwijst,** de sleutel van “de put des afgronds” krijgt, waaruit als hij geopend wordt de mysterieuze “sprinkhanen” komen, die over zich hebben *“een koning den engel des afgronds”*.

Een andere verwijzing naar de opstanding van de antichrist en zijn opkomst uit de bodemloze put, vinden we in Openbaring 17:8: *“Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond, en ten verdere gaan; en die op de aarde wonen, zullen verwonderd zijn (welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens van de grondlegging der wereld), ziende het beest dat was en niet is, hoewel het is”*.

Merk op dat de bewoners der aarde zich verbazen wanneer zij het beest zien dat (levend) was, en nu niet (levend) is, en toch weer (levend) is.

Dan zal de wereld getuige zijn van het schouwspel dat een man uit de dood opstaat. Iedereen kent hem, want zijn loopbaan en verbazingwekkende prestaties werden op de voet gevolgd; zijn wonderbaarlijke successen en militaire campagnes waren het gesprek van de dag; zijn alles overtreffende vindingrijkheid ontlokte ieders bewondering. Ze waren getuige geweest van zijn dood. Ze waren ongetwijfeld met stomheid geslagen toen deze koning der koningen viel. En nu is hij weer levend geworden; zijn dodelijke wond is genezen en de hele wereld verbaast zich en aanbidt hem.

Op dat moment verschijnt de “valse profeet” (Openb. 13:11-16), de derde persoon in de drie-eenheid van het kwaad. Uit een aantal teksten blijkt dat de antichrist tijdens de laatste drieënhalf jaar van zijn loopbaan niet de hele tijd in Israël zal blijven. Het lijkt erop dat het beest zich kort na het midden van de “week” opnieuw tegen Babylon zal keren en de valse profeet als zijn waarnemer zal achterlaten, die iedereen in Jeruzalem onder doodsbedreiging zal dwingen het beeld van het beest te aanbidden (Openb. 13:15). Merk op dat Habakuk 2:5 over de antichrist zegt dat hij *“een trots man is, en in zijn woning niet blijft; die zijn ziel wijd opendoet als het graf, en gelijk de dood is, die niet zat wordt, en tot zich verzamelt al de heidenen, en vergadert tot zich alle volken”*.

Waarom de antichrist naar Babylon terugkeert, weten we. Nadat hij zijn religieuze masker heeft afgeworpen, openbaart hij zich als de uitdager van God. Eerst zal hij alles wat Zijn naam draagt van de aardbodem wegvagen. Om dat voor elkaar te krijgen, moet hij alle Joden uitroeien, en daarom zal hij al zijn macht aanwenden om Israël van de aarde weg te vagen. Hij zal oorlog voeren tegen de heiligen (de Joodse heiligen) en hen overwinnen (Dan. 7:21, 8:24); dit is het uitgaan van het “rode paard” in Openbaring 6:4.

Wie nog over zijn gebleven van het gelovige overblijfsel zullen naar de bergen vluchten (Matt. 24:16), en daar zal op hen gejaagd worden als waren zij fazanten. Op dat moment zullen zij het uitroepen:

“O God, zwijg niet, houd U niet als doof, en zijt niet stil, o God. Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken den kop op. Zij maken listiglijk een heimelijken aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen tegen Uw verborgen. Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan den naam Israëls niet meer gedacht worde”.

Omdat er dan veel Joden in Babylon zullen wonen (zie Jer. 50:8, 51:6,45, Openb. 18:4), zal de antichrist daarheen gaan om wraak op hen te nemen. Maar hij zal niet lang de gelegenheid krijgen om zijn goddeloze en bloeddorstige tocht voort te zetten. Spoedig zal de hemel reageren op het geroep van het trouwe overblijfsel van Israël, en de straf die aan hun laatste vijand wordt uitgemeten, zal vreselijk zijn.

De problemen bij het plaatsen en verklaren van **bepaalde profetieën die de verschillende stadia in de loopbaan van de antichrist beschrijven, verdwijnen naarmate het einde nadert. En dit komt precies overeen met veel andere dingen die betrekking hebben op de laatste dagen.** Hoe dichter we bij die heerlijke gebeurtenis van de wederkomst van de Heere Jezus komen, hoe meer licht God lijkt te werpen op de dingen die direct voor de wederkomst zullen gebeuren. Het is alsof God ons eerst alleen de contouren laat zien en uiteindelijk de details voor ons invult. Zo gaat het ook met de ondergang van de antichrist. **Het heeft de Heilige Geest behaagd ons een zeer uitgebreide en levendige beschrijving te geven van de laatste fase in de loopbaan van de zoon des verderfs.** Met gemengde gevoelens richten we ons nu op wat daarover ter lering voor ons is opgetekend.

De vreselijke weg die de mens der zonde aflegt, kan niet anders dan een enorme schok bij ons teweegbrengen. **De vreselijke huichelarij en dubbelhartigheid, het bedrog, de ontzettende wreedheid en de ongelofelijke goddeloosheid van dit kwaadaardige monster doen ons verwonderd staan over de verdraagzaamheid van God, die met veel lankmoedigheid verdragen heeft de voorwerpen des toorns, die ten verdere toebereid waren.**

Maar als we bij de laatste fase aankomen en zien hoe de antichrist openlijk de hemel tart, God in het openbaar uitdaagt en een bewuste en vastbesloten poging doet om te voorkomen dat de Heere Jezus op aarde terugkeert, staan we perplex als we zien hoe vóór de zonde zal gaan! Maar omdat we weten dat dit alles het einde vormt van die lange donkere nacht die voorafgaat aan de dag van Christus (het duizendjarig rijk), zien we dat dit slechts de zwarte achtergrond is die tot doel heeft de heerlijkheden van de God-mens nog beter uit te laten komen. De vernietiging van de antichrist wordt direct gevolgd door het Messiaanse Koninkrijk dat vrede en zegen op aarde brengt. En als we daarover nadenken, kan dat ons slechts met blijdschap en dankbaarheid vervullen.

Het einde van de mens der zonde is een geweldige tijd voor de gelovige kinderen Gods. Het is de dag waarop wij eindelijk als overwinnaars zichtbaar zullen worden, de dag van het "openbaar worden der zonen God", en het jubeljaar van de schepping. Wat een dag zal dat zijn, halleluja! wanneer Satans kroon van trots verwijderd wordt en zijn heerlijkheid door het slijk wordt gehaald; wanneer aan zijn eeuwigdurende en hardnekkige verleidingen een einde komt, en zijn kracht zó gebroken wordt dat hij er nooit meer van herstelt! Wat een gezegende, gezegende dag zal dat zijn, wanneer Hij die er recht op heeft, regeren zal en het koninkrijk van Israël nooit meer vernietigd of onteerd wordt. Wat een heerlijke, heerlijke dag zal dat zijn wanneer er een einde wordt gemaakt aan het gespot, de geselingen, de ketenen, de gevangenschappen, de verdrukkingen en de martelingen van de grote schare die te goed voor deze wereld was (Hebr. 11:38), en de hele aarde rust zal hebben en vol van vreugde zal zijn.

Maar voordat die gezegende dag aanbreekt, moet het laatste uur van de nacht van Christus' afwezigheid nog zijn beloop hebben, en zoals de duisternis het diepst is vóór de dageraad, zo zal het laatste uur van deze "nacht" tevens het afgrijselijkste uur zijn. **In de periode vlak voor de wederkomst van Christus zullen er ijzingwekkende dingen gebeuren; de nood die er dan zal zijn is groter dan ooit tevoren.** Daniël sprak als volgt over deze periode: *"een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is sinds dat er een volk geweest is tot op dienzelfen tijd toe"* (12:1). Christus verwees naar die tijd toen Hij zei: *"Want die dagen zullen zulke verdrukking zijn, welker gelijke niet geweest is van het begin der schepselen, die God geschapen heeft, tot nu toe, en ook niet zijn zal. En indien de Heere de dagen niet verkort had, geen vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil, die Hij heeft uitverkoren, heeft Hij de dagen verkort"* (Mark. 13:19-20). Dit is *"de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal"* (Openb. 3:10). **Het zal een tijd zijn van ongeëvenaarde boosheid en verdorvenheid, en een tijd van ongekend lijden. God zal in die tijd de moord op Zijn Zoon wreken, en de wereld onder handen nemen die zo lang Zijn Woord heeft veracht en Zijn geboden met voeten heeft getreden.** En de antichrist zal een van de instrumenten zijn waarmee Hij wraak neemt - *"die de roede Mijns toorns is"* (Jes. 10:5).

Omdat de mensen de liefde van Gods waarheid niet aanvaard hebben, zal Hij hen een sterke dwaling zenden, die bewerkt, dat zij de leugen van de duivel geloven. Omdat de mensen behagen hadden in de ongerechtigheid zullen zij misleid worden door de wetteloze. Omdat Israël de Gezegende die in de naam van Zijn Vader kwam, afwees, zullen zij hem die in zijn eigen naam komt, aannemen.

Daarom zal de Heere de antichrist een korte tijd zijn gang laten gaan; hij zal voorspoedig zijn en hij kan schijnbaar straffeloos de Heere tarten. Maar wanneer God hem eenmaal als “roede” heeft gebruikt en Hij Zijn doel heeft bereikt, zal Hij de schalen van Zijn toorn over zijn koninkrijk en zijn onderdanen uitgieten. Net zoals God de zee een grens heeft gesteld en zei **“tot hiertoe zult gij komen en niet verder” (Job. 38:11), zo heeft Hij ook bepaald hoe ver de antichrist kan gaan.**

En als die grens bereikt is, zal de zoon des verderfs ontdekken dat hij net zo machteloos is om verder te gaan dan God hem toestaat, als een worm dat is onder de poot van een olifant. Dit zal verderop in dit hoofdstuk vanzelf duidelijk worden.

Aan het einde van het vorige hoofdstuk volgden we de loopbaan van de antichrist tot aan het moment waarop hij zich tegen het Joodse volk keert en hen als natie probeert te vernietigen. Zijn aanvallen zullen vreselijk zijn en het volk zal bitter weklagen. Dat is het moment wanneer het overblijfsel uitroept:

(Ps. 74:1-11)

1 Een onderwijzing, voor Asaf. O God, waarom verstoot Gij in eeuwigheid? Waarom zou Uw toorn roken tegen de schapen Uwer weide?

2 Gedenk aan Uw vergadering, die Gij vanouds verworven hebt; de roede Uwer erfenis, die Gij verlost hebt; den berg Sion, waarop Gij gewoond hebt.

3 Hef Uw voeten op tot de eeuwige verwoestingen; de vijand heeft alles in het heiligdom verdorven.

4 Uw wederpartijders hebben in het midden van Uw vergaderplaatsen gebruld, zij hebben hun tekenen tot tekenen gesteld.

5 Een ieder werd er bekend als een die de bijlen omhoog aanbrengt, in de dichtheid van een geboomte.

6 Alzo hebben zij nu derzelve graveerselen tezamen met houwelen en beukhamers in stukken geslagen.

7 Zij hebben Uw heiligdommen in het vuur gezet, ter aarde toe hebben zij de woning Uws Naams ontheiligd.

8 Zij hebben in hun hart gezegd: Laat ons hen tezamen uitplunderen; zij hebben al Gods vergaderplaatsen in het land verbrand.

9 Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet hoe lang.

10 Hoe lang, o God, zal de wederpartijder smaden? Zal de vijand Uw Naam in eeuwigheid lasteren?

11 Waarom trekt Gij Uw hand, ja, Uw rechterhand af? Trek ze uit het midden van Uw boezem, maak een einde.

Precies op dat moment gaat eindelijk de profetie van Amos in vervulling:

Amos 8:7-13

7 De HEERE heeft gezworen bij Jakobs Heerlijkheid: Zo Ik al hun werken in eeuwigheid zal vergeten!

8 Zou het land hierover niet beroerd worden, en al wie daarin woont treuren? Ja, het zal geheel oprijzen als een rivier, en het zal heen en weder gedreven en verdronken worden, als door de rivier van Egypte.

9 En het zal te dien dage geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat Ik de zon op den middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten dag verduisteren.

10 En Ik zal uw feesten in rouw, en al uw liederen in weklage veranderen, en op alle lendenen een zak en op alle hoofd kaalheid opbrengen; en Ik zal het land stellen in rouw, als er is over een enigen zoon, en deszelfs einde als een bitteren dag.

11 Zie, de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden des HEEREN.

12 En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden tot het oosten; zij zullen omlopen om het woord des HEEREN te zoeken, maar zullen het niet vinden.

13 Te dien dage zullen de schone jonkvrouwen en de jongelingen van dorst versmachtten.

Het is opmerkelijk hoe deze profetie van Amos door Psalm 74 wordt geïnterpreteerd! Waarom zoekt het gelovige overblijfsel tevergeefs overal naar de woorden des Heeren? En waarom hebben ze honger om de woorden des Heeren te horen? Omdat alle synagogen in het land verbrand zullen zijn.

Maar deze schrikwekkende vervolging zal niet lang duren: “Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzo: Vrees niet, gij Mijn volk dat te Sion woont, voor Assur, als hij u met de roede zal slaan en hij zijn staf tegen u zal opheffen naar de wijze der Egyptenaars; Want nog een klein weinig, zo zal volbracht worden de gramschap, en Mijn toorn tot hun vernieling” (Jes. 10:24-25).

Zodra de antichrist zich tegen Israël keert, zijn zijn dagen geteld, want wie die natie aanraakt, raakt Gods oogappel aan! God zal antwoorden op het geroep van het trouwe overblijfsel en Hij “zal tegen hem een gesel verwekken” (Jes. 10:26).

Wat die “**gesel**” is, lezen we in Daniël: “En op den tijd van het einde zal de **koning van het zuiden** tegen hem met hoornen stoten; en de **koning van het noorden** zal tegen hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen; en hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstromen en doortrekken” (Dan. 11:40). **De koning van het Zuiden die de antichrist aanvalt, is de koning van Egypte. De antichrist die hier wordt aangeduid als “de koning van het Noorden” (Assyrië)**, zal Babylon verlaten en met zijn keizerlijke troepen (die hij in paraatheid had gebracht) op hem (de koning van Egypte) aanstormen. Dat hij zijn troepen heel snel verplaatsen kan en dat zijn leger enorm groot is, wordt gesuggereerd door de woorden: “hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstromen en doortrekken” Zijn opmars zal zijn als het geraas van een woeste rivier die vanuit de bergen het land binnenstroomt en alles wat hij op zijn pad tegenkomt, meesleurt. “En hij zal komen in het land des sieraads, en vele landen zullen ternedergeworpen worden” (Dan. 11:41). Als hij van Babylon naar Egypte trekt, komt hij ook door Israël, het land dat spoedig het Sieraad van alle landen zal zijn, en hoewel ons hier niet verteld wordt wat hij daar dan doet, zal zijn hand ongetwijfeld zwaar op hen drukken, net als op de vele andere landen die hij zal onderwerpen. “Doch dezen zullen zijn hand ontkomen, **Edom en Moab en de eerstelingen der kinderen Ammons**” (Dan. 11:41). **Deze drie volken zullen aan zijn razende woede ontkomen. Er lijken twee redenen te zijn waarom ontkomen.** In Psalm 83 - waarin een gebeurtenis beschreven wordt die wat eerder plaatsvond - lezen we:

Ps. 83:3-9

3 Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken den kop op.

4 Zij maken listiglijk een heimelijken aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen tegen Uw verborgen.

5 Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan den naam Israëls niet meer gedacht worde.

6 Want zij hebben in het hart tezamen geraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt;

7 De tenten Edoms en der Ismaëlieten, Moab en de Hagarenen,

8 Gebal en Ammon en Amalek, Palestina met de inwoners van Tyrus;

9 Ook heeft zich Assur bij hen gevoegd; zij zijn den kinderen van Lot tot een arm geweest.

We zien dus dat deze drie volken samen met de antichrist ten strijde trokken toen hij een verwoede poging deed om het Joodse volk uit te roeien. Daarom spaart de antichrist deze drie ondergeschikte bondgenoten als hij uitgaat om die andere landen ten val te brengen. Tot zover wat betreft de menselijke kant van de vraag waarom “dezen zullen zijn hand ontkomen, Edom en Moab en de eerstelingen der kinderen Ammons”

Maar er is ook een goddelijke kant. Die volken worden op dat moment gespaard zodat God later zelf met ze kan afrekenen. Het volgende zei de Heere eeuwen geleden door de heidense profeet Bileam: “Ik zal Hem zien, maar nu niet; ik zal Hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortgaan uit Jakob, en er zal een scepter uit Israël opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan en zal al de kinderen van Seth verstoren. En Edom zal een erfelijke bezitting zijn, en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch Israël zal kracht doen” (Num. 24:17-18).

Dit gebeurt direct aan het begin van het duizendjarig rijk. Ook Israël zal door God gebruikt worden voor dit oordeel over hun oude vijanden: “Maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen tegen het westen, en zij zullen tezamen die van het oosten beroven; aan **Edom en Moab** zullen zij hun handen slaan, en **de kinderen Ammons** zullen hun gehoorzaam zijn” (Jes. 11:14).

De antichrist zal “zijn hand aan de landen leggen; ook zal het land van Egypte niet ontkomen. En hij zal heersen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte; en die van Libië en de Moren zullen in zijn gangen wezen” (Dan. 11:42-43). **Dan zal de zegevierende Koning deze landen in bezit nemen die door de antichrist ten val waren gebracht tijdens zijn mars van Babylon naar Egypte.** Als hij het land bereikt heeft dat tegen hem ten strijde durfde te trekken - het land dat nooit volledig onderworpen werd door de vorige koningen van het noorden waar in het eerste deel van Daniël 11 naar verwezen wordt - worden haar koning en diens onderdanen gedwongen om zich te buigen onder zijn ijzeren roede. Hij verovert hun gouden en zilveren schatten en al hun kostbaarheden. De Libiërs en Ethiopiërs, die de bondgenoten van Egypte waren, zal hij dwingen hem te helpen.

Zo zal hij in staat zijn de Egyptische opstand neer te slaan en kan hij tot zijn groot genoegen weer eens laten zien welk een groot militair strateeg hij is. “**de geruchten van het oosten en van het noorden zullen hem verschrikken; daarom zal hij uittrekken met grote grimmigheid om velen te verdelgen en te verbannen**” (Dan. 11:44).

Welke geruchten dat zijn, lezen we in Jeremia 51. Er zal een grote aanval worden uitgevoerd op zijn Babylonische hoofdkwartier, en tijdens zijn afwezigheid zullen de koningen van Ararat, Minni en Askenaz ongetwijfeld daartoe aangemoedigd door het verzet van Egypte - een deel van de hoofdstad bestormen en innemen. **Dan is de tijd nabij dat God de stad van de duivel totaal vernietigt, want voordat God de stad vernietigt**, kondigt Hij het aan: *“Maar Ik zal Babel en allen inwoners van Chaldéa vergelden al hun boosheid die zij gedaan hebben aan Sion, voor ulieder ogen, spreekt de HEERE. Zie, Ik wil aan u, gij verdervende berg (spreekt de HEERE), gij die de ganse aarde verderft; en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken en u van de steenrotsen afwentelen, en zal u stellen tot een berg des brands. En zij zullen uit u geen steen nemen tot een hoek, ook geen steen tot fundamenten; want gij zult tot eeuwige woestheden zijn, spreekt de HEERE”* (Jer. 51:24-26).

Om het begin van het einde aan te duiden, zegt de Heere: *“Verheft de banier in het land, blaast de bazuin onder de heidenen, heiligt de heidenen tegen haar, roept tegen haar bijeen de koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz; bestelt een krijgsoverste tegen haar, brengt paarden opwaarts als ruige kevers. Heiligt tegen haar de heidenen, de koningen van Medië, haar landvoogden en al haar overheden, ja, het ganse land harer heerschappij. Dan zal het land beven en pijn lijden; want elkeen van des HEEREN gedachten staat vast tegen Babel, om **Babels land te stellen tot een verwoesting, dat er geen inwoner zij**. Babels helden hebben opgehouden te strijden, zij zijn gebleven in de vestingen, hun macht is bezweken, zij zijn tot vrouwen geworden. Zij hebben haar woningen aangestoken, haar grendels zijn verbroken”* (Jer. 51:27-30).

Dit onheilspellende nieuws - de *“geruchten die hem zullen ontstellen (Dan. 11:44)* - bereikt **de koning van Babylon, die dan in Egypte zit. Het alarmerende bericht dat een deel van de stad al verwoest is**, maakt hem woedend, want we lezen *“daarom zal hij uittrekken met grote grimmigheid om velen te verdelgen en te verbannen”* (Dan. 11:44). Als hij de hoofdstad nadert: *“De looper zal den looper tegemoet lopen en de kondschapper den kondschapper tegemoet, om den koning van Babel bekend te maken dat zijn stad van het einde is ingenomen; En dat de veren ingenomen en de rietpoelen met vuur verbrand zijn, en dat de krijgslieden verbaasd zijn”* (Jer. 51:31-32).

Het einde is nu nabij: *“Want zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls: De dochter van Babel is als een dorsvloer, het is tijd dat men ze trede; nog een weinig, dan zal haar de tijd des oogstes overkomen”* (Jer. 51:33).

Op dat moment roept God de Joden die nog in die stad wonen op om onmiddellijk te vluchten, opdat ze niet in de storm van Zijn brandende toom terechtkomen: *“Gaaf uit, Mijn volk, uit het midden van haar, en redt een iegelijk zijn ziel, vanwege de hittigheid van den toorn des HEEREN”* (Jer. 51:45). Aan het eind van Jeremia 51 en ook in Openbaring 18 wordt de verwoesting van Babylon beschreven. **De woede van de antichrist om de vernietiging van Babylon zal grenzeloos zijn. Tot razernij gebracht door dat verlies en woedend op God keert hij zich vervolgens tegen Israël** en zal hij zelf aan het hoofd van zijn grote legermacht op het heerlijke land aanstormen. Maar het is God die hem en zijn verblinde slachtoffers aanstuurt - om het oordeel over Israël te voleindigen en hem naar zijn vreselijke ondergang te leiden.

In Habakuk 1:6-11 wordt ons een angstaanjagend beeld geschetst van de gemoedstoestand waarin de koning van Babylon met zijn legermacht de inwoners van Israël zal overweldigen: *“Want zie, Ik verwek de Chaldeeën, een bitter en snel volk, trekkende door de breedten der aarde, om erfelijk te bezitten woningen die zijne niet zijn. Schrikkelijk en vreselijk is hetzelfde; zijn recht en zijn hoogheid gaat van hemzelfen uit. Want zijn paarden zijn lichter dan de luipaarden, en zij zijn scherper dan de avondwolven, en zijn ruiters verspreiden zich; ja, zijn ruiters zullen van verre komen, zij zullen vliegen als een arend, zich spoedende om te eten. Het zal geheel tot geweld komen; wat zij inslorpen zullen met hun aangezichten, zullen zij brengen naar het oosten; en het zal de gevangenen verzamelen als zand. En hij zal de koningen beschimpen en de prinses zullen hem een belaching zijn; hij zal alle vesting belachen, want hij zal stof vergaderen en hij zal ze innemen. Dan zal hij den geest veranderen en hij zal doortrekken, en zich schuldig maken, houdende deze zijn kracht voor zijn god”*.

Merk op hoe dit laatste vers de *“Chaldeeër”* identificeert als de *“koning”* van Daniël 11:38-39. Deze woeste aanval zal vreselijk zijn: *“En het zal geschieden in het ganse land, spreekt de HEERE, de twee delen daarin zullen uitgeroeid worden en den geest geven, maar het derde deel zal daarin overblijven”* (Zach. 13:8).

De route die hij aflegt, wordt levendig geschetst door de profeet Jesaja in het tiende hoofdstuk van zijn profetie: *“Hij komt te Ajath, hij trekt door Migron; te Michmas legt hij zijn gereedschap af. Zij trekken door den doorgang, te Geba houden zij hun vernachting; Rama beeft, Gibeon Sauls vlucht. Roep luide met uw stem, gij dochter van Gallim; laat ze horen tot Laïs toe, o ellendig Anathoth. Madména vliedt weg, de inwoners van Gebim vluchten met hopen. Nog een dag blijft hij te Nob”* (Jes. 10:28-32).

In die tijd is Nob zijn legerplaats; daar zal hij “de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën aan den berg des heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen en zal geen helper hebben” (Dan. 11:45). Nob moet een soort verhoging zijn, vanwaar men West-Jeruzalem goed kan zien. Als hij die nacht op de heuvel staat en naar de heilige stad kijkt, “zal zijn hand bewegen tegen den berg der dochter Sions, den heuvel van Jeruzalem” (Jes. 10:32).

Nu komen we bij het slotstuk, de apotheose.

De mens der zonde leidt zijn legermacht de volgende ochtend naar het beroemde Harmagedon, waar hij wacht op zijn laatste versterkingen voordat hij Jeruzalem aanvalt. Dit is waar Joël over spreekt:

Joël 3:9-14

9 Roept dit uit onder de heidenen, heiligt een krijg; wekt de helden op, laat naderen, laat optrekken alle krijgslieden.

10 Slaat uw spaden tot zwaarden, en uw sikkels tot spiesen; de zwakke zegge: Ik ben een held.

11 Rot te hoop en komt aan, alle gij volken van rondom, en vergadert u. (O HEERE, doe Uw helden derwaarts nederdalen!)

12 De heidenen zullen zich opmaken en optrekken naar het dal van Jósafat; maar aldaar zal Ik zitten om te richten alle heidenen van rondom.

13 Slaat de sikkel aan, want de oogst is rijp geworden; komt aan, daalt henen af, want de pers is vol en de perskuipen lopen over; want hunlieder boosheid is groot.

14 Menigten, menigten in het dal des dorswagens; want de dag des HEEREN is nabij, in het dal des dorswagens.

Dit is waar Micha naar verwijst:

Micha 4:11-12). De

11 Nu zijn wel vele heidenen tegen u verzameld, die daar zeggen: Laat ze ontheilgd worden en laat ons oog schouwen aan Sion.

12 Maar zij weten de gedachten des HEEREN niet en verstaan Zijn raadslag niet, dat Hij hen vergaderd heeft als garven tot den dorsvloer.

De veldslag wordt echter niet in het dal uitgevochten, maar rondom Jeruzalem, waar het beest met zijn legermacht voordat de Verlosser komt de laatste slag van Gods oordeel aan die stad zal toebrengen.

Dan zal God zeggen:

Jes. 10:5-12)

5 Wee den Assyriër, die de roede Mijns toorns is, en Mijn grimmigheid is een stok in hun hand.

6 Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk en Ik zal hem bevel geven tegen het volk Mijner verbolgenheid, opdat hij den roof rove, en plundere de plundering, en stelle het ter vertreding gelijk het slijk der straten.

7 Hoewel hij het zo niet meent en zijn hart alzo niet denkt, maar hij zal in zijn hart hebben te verdelgen en uit te roeien niet weinige volken.

8 Want hij zegt: Zijn niet mijn vorsten altezamen koningen?

9 Is niet Kalno gelijk Kárchemis? Is Hamath niet gelijk Arpad? Is niet Samaría gelijk Damascus?

10 Gelijk als mijn hand gevonden heeft de koninkrijken der afgoden, ofschoon hun gesneden beelden beter zijn dan die van Jeruzalem en dan die van Samaría;

11 Gelijk als ik gedaan heb aan Samaría en aan haar afgoden, zou ik alzo niet kunnen doen aan Jeruzalem en aan haar afgoden?

12 Want het zal geschieden als de Heere een einde zal gemaakt hebben van al Zijn werk op den berg Sion en te Jeruzalem, dan zal Ik tehuiszoeken de vrucht van de grootsheid des harten van den koning van Assyrië, en de pracht van de hoogheid zijner ogen.

Uiteindelijk is de antichrist niet meer dan een instrument in de hand des Heeren. **Net zoals Mozes een staf opraapte die in zijn hand tot een slang werd, zo zal deze zoon van de slang een staf in Gods hand zijn waarmee Hij Zijn voorbestemde raadsbesluiten zal volbrengen.**

Toch lijkt het erop dat het beest opnieuw succes heeft. Jeruzalem valt door zijn aanval zoals de Heere al had voorzegd: “Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis, maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden” (Zach. 14:2).

“De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen, tegen den HEERE en tegen Zijn Gezalfde, zeggende: Laat ons Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen” (Ps. 2:2-3).

Dan begint de grote finale. De hemel zal opengaan en daaruit zal de Koning der koningen en de Heere der heren neerdalen, zittend op een wit paard, met ogen als “een vlam vuurs” (Openb. 19:11-12).

Hij wordt vergezeld door de heerscharen die in de hemel zijn; zij volgen Hem op witte paarden (Openb. 19:14). Maar in plaats van dat ze schrikken van dit ontzagwekkende schouwspel, zullen “het beest en de koningen der aarde en hun heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn heirleger” (Openb. 19:19). “En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds” (Zach. 14:3). **Eindelijk zullen de Christus van God en de christus van Satan elkaar ontmoeten.** Maar zodra de strijd begint, is hij alweer voorbij. De vijand zal krachteloos gemaakt worden en alle tegenstand verdwijnt.

De Bijbel heeft het einde van verschillende belangrijke boosaardige figuren plechtig opgetekend. Ze kwamen om in het water, werden door vuur verteerd, opgeslokt door de aarde, getroffen door weerzinwekkende ziekten, schandelijk afgeslacht, opgehangen, door de honden opgegeten of door de wormen verteerd. **Maar onder de zondige aardbewoners is de mens der zonde - “de boze” - de enige voor wie het verschrikkelijke lot is weggelegd verteerd te worden door de verblindende heerlijkheid van de verschijning van de Heere Jezus zelf. Zijn einde zal ongekend zijn; hij zal eindigen zoals nog nooit iemand geëindigd is; het zal een climax zijn die past bij zijn oneervolle, lage, schandelijke afkomst, zijn verbazingwekkende loopbaan en ongeëvenaarde boosheid.**

Tot dat moment roemde Satans koning in zijn grootspraak, maar nu valt hij hulpeloos ter aarde, neergeslagen door het verblindende licht van de Koning der koningen; samen met de valse profeet wordt hij in het volle zicht van zijn legerscharen gegrepen door de engelen van de Here, en in de poel des vuurs geworpen, die van zwavel brandt.

Hoe de antichrist verslagen wordt, lezen we in Jesaja 11:4: “Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden”.

“En door zijn kloekheid zo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijn hand, en hij zal zich in zijn hart verheffen, en in stille rust zal hij er velen verderven, en zal staan tegen den Vorst der vorsten, doch hij zal zonder hand verbroken worden” (Dan. 8:25).

“En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën aan den berg des heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen en zal geen helper hebben” (Dan. 11:45).

“En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en tenietmaken door de verschijning Zijner toekomst” (2 Thess. 2:8).

“En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt” (Openb. 19:20).

“Want Tofeth is van gisteren bereid, ja, hij is ook voor den koning bereid; Hij heeft hem diep en wijd gemaakt; het vuur en hout van zijn brandstapel is veel; de adem des HEEREN zal hem aansteken als een zwavelstroom” (Jes. 30:33).

“En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid” (Openb. 20:10).

Ook voor de volgelingen van de antichrist zal het oordeel vreselijk zijn:

“En dat zal de plaag zijn waarmede de HEERE al de volken plagen zal die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben: Hij zal eens iegelijks vlees, daar hij op zijn voeten staat, doen uitteren, en eens iegelijks ogen zullen uitteren in hun hollen, en eens iegelijks tong zal in hun mond uitteren. Ook zal het te dien dage geschieden, dat er een groot gedruis van den HEERE onder hen zal wezen, zodat zij een ieder zijns naasten hand zullen aangrijpen, en eens ieders hand zal tegen de hand zijns naasten opgaan”(Zach. 14:12-13).

En Openbaring 19:21 zegt:

“En de overigen werden gedood met het zwaard Desgenen Die op het paard zat, hetwelk uit Zijn mond ging; en al de vogelen werden verzadigd van hun vlees”.

In de Psalmen wordt er slechts incidenteel verwezen naar de mens der zonde. Op een enkele uitzondering na komt hij alleen in beeld in relatie tot Israël of als hij hun lot beïnvloedt. Men kan de kracht van wat er in de Psalmen over hem gezegd wordt alleen op waarde schatten als het gelezen wordt in het licht van het profetisch kader. De macht van de antichrist wordt pas echt gevestigd tijdens de Grote Verdrukking, en pas wanneer we door zorgvuldige studie ontdekken welke Psalmen de tijd van Jakobs benauwdheid beschrijven, weten we waar we hun laatste grote verdrukker moeten zoeken.

Op politiek en religieus gebied heeft de antichrist verschillende relaties met de volgende drie groepen: de heidenen, de afvallige Joodse natie, en het gelovige Joodse overblijfsel dat zich van zijn ongelovige broeders afscheidt. In de Psalmen vinden we meer details over deze derde verbintenis dan over de andere twee, hoewel we af en toe een verwijzing zien naar de verbintenis van de antichrist met de heidenen en met de Joodse natie als geheel.

De tweede psalm schetst een kort maar levendig beeld van wat het einde van de Grote Verdrukking zal inluiden, en hoewel de antichrist niet direct genoemd wordt, wordt door andere teksten meteen duidelijk dat er naar die vreselijke persoon verwezen wordt die leiding geeft aan de rebellie die in deze psalm beschreven wordt. Deze tweede psalm heeft een profetisch karakter en kent, zoals de meeste (zo niet alle) profetieën, een dubbele vervulling.

Ps. 2:1-3

1 *Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?*

2 *De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen, tegen den HEERE en tegen Zijn Gezalfde, zeggende:*

3 *Laat ons Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen.*

Een deel van deze passage wordt in Handelingen 4 geciteerd, maar het is opvallend waar dit citaat eindigt. Petrus en Johannes waren aangeklaagd door de religieuze autoriteiten van Israël omdat ze in de naam van Jezus Christus een verlamde man hadden genezen. De apostelen verdedigden zich moedig en naar eer en geweten, en na vermaand en gewaarschuwd te zijn, mochten ze weer naar hun eigen mensen terugkeren.

Hand. 4:24-26

24 *En als dezen dat hoorden, hieven zij eendrachtelijk hun stem op tot God en zeiden: Heere, Gij zijt de God Die gemaakt hebt den hemel en de aarde en de zee en alle dingen die in dezelve zijn;*

25 *Die door den mond van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen, en hebben de volken ijdele dingen bedacht?*

26 *De koningen der aarde zijn tezamen opgestaan, en de oversten zijn bijeenvergaderd, tegen den Heere en tegen Zijn Gezalfde.*

Merk op dat ze alleen de eerste twee verzen van Psalm 2 citeerden en dat ze niet zeiden dat dit nu was "vervuld". Wat ze wel zeiden was: "Want in der waarheid zijn vergaderd tegen Uw heilig Kind Jezus, Welken Gij gezalfd hebt, beide Herodes en Pontius Pilatus, met de heidenen en de volken Israëls, Om te doen al wat Uw hand en Uw raad tevoren bepaald had dat geschieden zou" (v. 27-28). In de arrestatie van Christus en de processen die Hij moest ondergaan voor de Joodse en heidense autoriteiten, was deze profetie van David deels vervuld, maar de ultieme vervulling ligt nog in de toekomst. De tijd van de volledige vervulling van Psalm 2 wordt aangegeven in het middelste gedeelte: net voordat Christus als Koning op aarde terugkeert "en de einden der aarde tot Uw bezitting" Met andere woorden: **vlak voor het duizendjarig rijk, aan het einde van de Grote Verdrukking**. Als we Psalm 2 nog eens lezen in het licht van Openbaring 16:14 en 19:19 ontdekken we dat **het een beeld schetst van de eindfase van het schaamteloze en uitdagende optreden van de laatste grote Caesar. Het is een krankzinnige wanhoopsdaad. De zoon des verderfs zal zijn strijdkrachten verzamelen en een laatste verwoede poging doen om te voorkomen dat de Christus Gods Zijn aardse erfenis in ontvangst neemt**. Ik geloof dat de terminologie in de psalm dit aantoont.

De psalm opent met de vraag: **Waarom woeden de volken (de heidenen) en bedenken de volken (Israël) ijdelheid? De vragende vorm is bedoeld om de aandacht van de lezer te trekken en de ongelofelijke goddeloosheid te benadrukken van wat daarna komt**. "De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen, tegen den HEERE en tegen Zijn Gezalfde".

Merk op dat deze opstand alleen is opgezet tegen de Heere en Zijn “Gezalfde”, Zijn Christus.

De krankzinnigheid van **deze poging (onder aanvoering van de antichrist)** blijkt uit vers 4: *“Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten”*. Dat het een zinloze actie is, wordt in vers 6 duidelijk: *“Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid”*. De woorden “Ik toch hebben hier de betekenis van “desondanks” - het toont aan wat de rebellen van plan waren, namelijk **proberen om Christus te verhinderen naar de aarde terug te keren om Zijn duizendjarig rijk op te richten**. De reactie van de hemel vinden we in vers 5: *“Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken”*. In Openbaring 19:20-21 wordt dit nader uitgewerkt. **Psalm 2 gaat dus over het einde van de geschiedenis van de antichrist en bespreekt alleen de laatste gebeurtenissen van zijn verschrikkelijke loopbaan**. In de andere psalmen waar hij in beeld komt, worden incidenten beschreven die al eerder in zijn loopbaan plaatsvinden, en wordt beschreven hoe hij met de Joden omgaat.

De volgende psalm waarin de antichrist opduikt, is **Psalm 5. Deze psalm geeft de smeekbeden weer die het getrouwe overblijfsel van Israël naar God zal opzenden tijdens de Grote Verdrukking**. Het zou te ver voeren om te proberen een volledige uiteenzetting te geven van deze psalm in het licht van zijn profetische toepassing. Ik zal er slechts wat algemene uitspraken over doen.

De Grote Verdrukking is de tijd wanneer Satan echt de vrije teugel krijgt, wanneer de wetteloosheid overal regeren zal, en het ongelovige hart zal denken dat God niet meer op Zijn troon zit (dat God niets doet). Maar het oog des geloofs erkent het feit dat de Heere nog steeds regeert over de hemelse legerscharen en over de inwoners der aarde. Vandaar het gebruik van die krachtige goddelijke titel in vers 3: het overblijfsel noemt de Heere *“mijn Koning en mijn God”* Het wordt omringd door vreselijke boosheid en rebellie, maar zij weten ook zeker dat God heel goed bij machte is om de situatie het hoofd te bieden. *“De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; Gij haat alle werkers der ongerechtigheid. Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en bedrogs heeft de HEERE een gruwel”* (v. 6-7). **“den man des bloeds en bedrogs” is duidelijk de mens der zonde**. Hij wordt zo genoemd vanwege zijn militaire wreedheden; hij wordt bedrieglijk genoemd vanwege zijn politieke dubbelhartigheid. De ene na de andere tegenstander zal voor hem vallen: door een zee van bloed zal hij de keizerlijke macht verwerven. Zijn woord zal geheel onbetrouwbaar zijn, en zijn beloften zijn waardeloos. **Hij zal een duidelijke incarnatie zijn van de vader van de Leugen. Hij zal de Joden volledig misleiden. Eerst door zich als hun vriend voor te doen; later door als hun aartsvijand op te treden**. Elke twijfel over de identiteit van deze “man des bloeds en bedrogs” wordt weggenomen door wat er in vers 9 over hem gezegd wordt: *“Want in hun mond is niets rechts”*.

Van Psalm 5 gaan we door naar **Psalm 7, waar we zien hoe het gelovige Joodse overblijfsel tot de Heere roept omwille van zijn vervolgers, waarvan de antichrist de ergste is**. Dit wordt duidelijk uit vers 2 en 3, waar we een duidelijke verandering van meervoud naar enkelvoud zien: *“HEERE mijn God, op U betrouw ik; verlos mij van al mijn vervolgers en red mij; Opdat hij mijn ziel niet rove als een leeuw, verscheurende, terwijl er geen verlosser is”* Het overblijfsel bepleit zijn onschuld tegenover God en roept de vloek van de vijand over zich af als het onrechtvaardig gehandeld zou hebben: *“HEERE mijn God, indien ik dat gedaan heb, indien er onrecht in mijn handen is. Indien ik kwaad vergolden heb dien die vrede met mij had (ja, ik heb gered dien die mij zonder oorzaak benauwde). Zo vervolge de vijand mijn ziel en achterhale ze, en vertrede mijn leven ter aarde, en doe mij in het stof wonen”* (v. 4-6).

Hier wordt ook meteen de persoon in vers 3 geïdentificeerd, *“niet rove als een leeuw”* (niet 'als een beer') - wat zijn verwantschap aantoont met degene die rondgaat als een **“briesende leeuw**, zoekende wien hij zou mogen verslinden” (1 Petr. 5:8).

Let ook op de woorden *“die vrede met mij had”*, maar nu zonder oorzaak mijn vijand is (v. 4). Het is duidelijk dat hier **de antichrist in beeld is, zoals we ook zien in de tweede helft van Daniëls zeventigste week, waar hij zijn masker afgeworpen heeft en zich in al zijn afschuwelijkheid zal openbaren**. Vers 13 gaat verder en zegt: *“Indien hij zich niet bekeert, zo zal Hij Zijn zwaard wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen en dien bereid”*. Dit is het dat het overblijfsel doet uitroepen: *“HEERE mijn God, op U betrouw ik; verlos mij van al mijn vervolgers en red mij”* (v. 2).

Het vijftiende vers wijst heel duidelijk de eindtijdvijand van Israël aan, en **kenmerkt hem opnieuw als een waardige zoon van de vader van de Leugen**: *“Zie, hij is in arbeid van ongerechtigheid en is zwanger van moeite, hij zal leugen baren”* In het zeventiende vers zegt het overblijfsel zeker te zijn van het lot van de vijand: *“Zijn moeite zal op zijn hoofd wederkeren, en zijn geweld op zijn schedel nederdalen”*.

Psalm 8 is sterk verbonden met Psalm 7. In het laatste vers van Psalm 7 horen we het overblijfsel zeggen: “Ik zal den HEERE loven naar Zijn gerechtigheid, en den Naam des HEEREN, des Allerhoogsten, psalmzingen”.

Dit vers gaat over de tijd wanneer zij van hun vreselijke vijand verlost zullen zijn en het glorieuze Millennium aangebroken zal zijn - “De Allerhoogste” (v. 18) is Zijn kenmerkende titel tijdens het duizendjarig rijk. Psalm 8 vervolgt dan met een prachtig beeld van het duizendjarig rijk, wanneer de Heere geprezen zal worden omdat Zijn naam “heerlijk is op de ganse aarde”. Dan zal het overblijfsel zeggen:

“Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest om Uwer tegenpartijen wil; om den vijand en wraakgierige te doen ophouden” (v. 3). **De “vijand en wraakgierige”, of letterlijk de “tegenstander en wreker”, zijn twee van de vele namen van de antichrist.**

Veel van wat in de **negende psalm** staat, **loopt al vooruit op de toestand in het duizendjarig rijk en toont ons de vreugde over de nederlaag van de mens der zonde.** Het overblijfsel zingt: “Want Gij hebt mijn recht en mijn rechtszaak afgedaan; Gij hebt gezeten op den troon, o Rechter der gerechtigheid. Gij hebt de heidenen gescholden, den goddeloze verdaan, hun naam uitgedelgd tot in eeuwigheid en altoos” (v. 5-6). Dat de boze of wetteloze de antichrist is, wordt duidelijk uit het volgende vers: “O vijand, zijn de verwoestingen voleind in eeuwigheid, en hebt gij de steden uitgeroeid? Hunlieder gedachtenis is met hen vergaan”. Ook lezen we in vers 16-17 van deze psalm: “De heidenen zijn gezonken in de groeve die zij gemaakt hadden; hunlieder voet is gevangen in het net dat zij verborgen hadden. “De HEERE is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan; de goddeloze is verstrikt in het werk zijner handen”. **Dit verwijst naar de vernietiging van de antichrist en zijn legers bij Harmagedon.**

Van alle psalmen bevat **Psalm 10** de meest uitgebreide beschrijving van de antichrist. **Deze psalm is in vier delen onderverdeeld: (1) de roep van het overblijfsel (v. 1); (2) het karakter van de antichrist (v. 2-11); (3) de roep van het overblijfsel wordt herhaald (v. 12-15); (4) het vertrouwen van het overblijfsel (v. 16-18).**

In het openingsvers ontdekken we de dispensationele sleutel: **de 'tijd van benauwdheid' (Jer. 30:7), dat is de Grote Verdrukking.** Let nu op wat hier over de boze gezegd wordt. We lezen in vers 2: “De goddeloze vervolgt hittiglijk in hoogmoed den **ellendige**; laat hen gegrepen worden in de aanslagen die zij bedacht hebben” : **het is het trouwe overblijfsel dat heeft geweigerd het merkteken van het beest aan te nemen, en daarom niet kan 'kopen of verkopen' (Openb. 13:17).** “In vers 3-4 wordt ons gezegd: “Want de goddeloze roemt over den wens zijner ziel; hij zegent den gierigaard, hij lastert den HEERE. De goddeloze, gelijk hij zijn neus omhoogsteekt, onderzoekt niet; al zijn gedachten zijn dat er geen God is”. Dit toont ons zijn grote goddeloosheid en zijn satanische oorsprong. In vers 6 lezen we over zijn grote eigendunk: “Hij zegt in zijn hart: Ik zal niet wankelen; want ik zal van geslacht tot geslacht in geen kwaad zijn”, Daarna volgt een beschrijving van zijn vreselijke boosaardigheid: “Zijn mond is vol van vloek en bedriegerijen en list; onder zijn tong is moeite en ongerechtigheid. Hij zit in de achterlage der hoeven, in **verborgen plaatsen** doodt hij den onschuldige; zijn ogen verbergen zich tegen den arme ” Merk op dat er staat “**verborgen plaatsen**”. **Daar doelde de Heere op in Zijn rede op de Olijfberg,** toen Hij zei: “Zo zij dan tot u zullen zeggen: Zie, Hij is in de woestijn, gaat niet uit; zie, Hij is in de binnenkamers, gelooft het niet” (Matt. 24:26).

Het openingsvers van **Psalm 14** bevat ook **een duidelijke verwijzing naar de antichrist, die hier “de dwaas” wordt genoemd.** Hij is de onverbeterlijke “aartsdwaas” die in zijn schaamteloze, opstandige hart zegt: “Er is geen God”. Als we daar Psalm 10:4 naast leggen, vinden we het bewijs dat hier de antichrist wordt bedoeld: “**al zijn gedachten zijn dat er geen God is**”. **Laat de titel “dwaas” niet opnieuw een scherp contrast zien tussen Christus en de antichrist? De Ene is een “wonderbare Raadsman”, de andere is “de dwaas”!**

In **Psalm 17**, die de belijdenis bevat van het overblijfsel (dat zijn onschuld tegenover God bepleit), wordt opnieuw verwezen naar de antichrist: “Aangaande de handelingen des mensen, ik heb mij naar het woord Uwer lippen gewacht voor de paden des inbrekers”; de gelovige Joden “bewaard worden voor de paden des inbrekers” (v. 4). Dat deze tekst **naar de antichrist verwijst**, wordt duidelijk uit wat in vers 12-13 volgt: “Hij is gelijk als een leeuw, die begeert te roven, en als een jonge leeuw, zittende in verborgen plaatsen. Sta op, HEERE, kom zijn aangezicht voor, vel hem neder; bevrijd mijn ziel met Uw zwaard van den goddeloze”. We slaan enkele psalmen over waarin incidenteel op de boze gezinspeeld wordt en gaan door naar **Psalm 36.** Vers 2: “De overtreding des goddelozen spreekt in het binnenste van mijn hart: Er is geen vreze Gods voor zijn ogen”. Hij tart de Heere en vreest God niet: “Want hij vleit zichzelf in zijn ogen, als men zijn ongerechtigheid bevindt, die te haten is” (v. 3). Hij is vervuld met arrogante eigendunk, maar uiteindelijk zal hij oogsten wat hij heeft gezaaid. “De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog; hij laat na te verstaan tot wel doen” (v. 4).

Dit verwijst naar zijn verraderlijke omgang met de Joden en naar de twee grote stadia in zijn loopbaan: (1) als zogenaamde vriend van Israël en (2) als vijand van Israël, wanneer hij zijn ware gezicht laat zien. Vers 5 beschrijft zijn morele karakter: “Hij bedenkt onrecht op zijn leger; hij stelt zich op een weg die niet goed is; het kwaad verwerpt hij niet”.

Psalm 37, die hoofdzakelijk **betrekking heeft op het gelovige overblijfsel dat door de Grote Verdrukking gaat**, bevat een aantal verwijzingen naar de antichrist. In het zevende vers wordt het overblijfsel gemaand: “Zwijg den HEERE en verbeid Hem; ontsteek u niet over dengene wiens weg voorspoedig is, over een man die listige aanslagen uitvoert”, een duidelijke verwijzing naar de mens der zonde. In het tiende vers wordt het bemoedigd: “En nog een weinig, en de goddeloze zal er niet zijn; en gij zult acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen”. We lezen in vers 12-13: “De goddeloze bedenkt listige aanslagen tegen den rechtvaardige, en hij knerst over hem met zijn tanden. De Heere belacht hem, want Hij ziet dat zijn dag komt”. **Dit toont de satanische kwaadaardigheid van de antichrist tegen het volk van God**, en ook hoezeer de Heere de antichrist veracht terwijl Hij de snel naderende ondergang van deze persoon aankondigt die de euvele moed had om Hem te weerstaan. Het einde van de goddeloze (de boze) vinden we in vers 35-36: “Ik heb gezien een gewelddrijvende goddeloze, die zich uitbreidde als een groene inlandse boom. Maar hij ging door, en zie, hij was er niet meer; en ik zocht hem, maar hij werd niet gevonden”. **Deze bijzondere psalm vraagt om een nadere studie. Hij geeft veel informatie over de vreselijke beproevingen van het overblijfsel in de eindtijd.** “Ik zeide: Ik zal mijn wegen bewaren, dat ik niet zondige met mijn tong, ik zal mijn mond met een breidel bewaren; terwijl de goddeloze nog tegenover mij is” (Ps. 39:2). Hier zien we de volharding van het overblijfsel in de moeilijke situatie waarin het verkeert door de aanwezigheid van de goddeloze; terwijl we het in vers 9 zien bidden dat het geen smaad zal worden voor de dwaas - “Verlos mij van al mijn overtredingen; stel mij niet tot een smaad des dwazen”.

Psalm 43 opent met de smeekbede van het overblijfsel vanwege de verachting en tegenstand van de Joodse natie als geheel (het ontrouwe deel), onder leiding van de valse messias: “Doe mij recht, o God, en twist Gij mijn twistzaak; bevrijd mij van het ongoedertieren volk, van den man des bedrogs en des onrechts. Want Gij zijt de God mijner sterkte; waarom verstoot Gij mij dan? Waarom ga ik steeds in het zwart vanwege des vijands onderdrukking?” **Het bedrog en onrecht van de mens der zonde verwijst natuurlijk naar het moment waarop hij het verbond breekt.**

In **Psalm 44** vinden we **opnieuw bittere klaagzangen van het overblijfsel, want ze werden verraden door de man die zich als hun weldoener voordeed, en omdat ze veracht werden door hun mede-Joden**: “Gij stelt ons onzen naburen tot smaad, tot spot en schimp dengenen die rondom ons zijn. Gij stelt ons tot een spreekwoord onder de heidenen, tot een hoofdschudding onder de volken. Mijn schande is den gansen dag voor mij; en de schaamte mijns aangezichts bedekt mij. Om de stem des honers en des lasteraars, vanwege den vijand en den wraakgierige”.

Psalm 50 is in dit verband zeer interessant. Daarin wordt **de reactie van de Heere op de roep van Zijn getrouwen aangekondigd**: “Onze God zal komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen” (v. 3). God belooft dat Hij Zijn gunstgenoten (heiligen) verzamelen zal (v. 5), en heel Israël wordt vermanend toegesproken (zie v. 7-14). En dan, nadat Hij het volk oproept Hem aan te roepen in de “**dag der benauwdheid**” (v. 15) en hen verzekert dat Hij hen zal verlossen, richt God zich tot hun vijand: “Maar tot den goddeloze zegt God: Wat hebt gij Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw mond? Dewijl gij de kastijding haat, en Mijn woorden achter u heen werpt. Indien gij een dief ziet, zo loopt gij met hem; en uw deel is met de overspelers. Uw mond slaat gij in het kwade, en uw tong koppelt bedrog. Gij zit, gij spreekt tegen uw broeder, tegen den zoon uwer moeder geeft gij lastering uit” (v. 16-20).

Eerst bestraft God de antichrist vanwege zijn schijnheiligheid, waarbij Hij verwijst naar het begin van zijn loopbaan, toen hij (net als Satan bij de verzoeking in de woestijn) over Gods geboden sprak en het goddelijk verbond in zijn mond nam (v. 16). Vervolgens beschuldigt Hij hem van verraad, omdat hij in het midden van de zeventigste week, Gods woorden achter zich geworpen had (v. 17). Daarna onthult Hij zijn verdorvenheid en dat hij geen enkel moreel besef heeft (v. 18-20). En dan herinnert Hij hem eraan hoe hij bij zichzelf dacht dat hij wel op deze verderfelijke weg kon blijven doorgaan, en dat hij zijn verdiende loon wel kon ontlopen (v. 21). Ten slotte zegt de Heere dat Hij het kwaad zeker aan hem vergelden zal en dat hem een vreselijk einde wacht (v. 22).

Psalm 52 borduurt verder op de laatste verzen van Psalm 50. **De antichrist wordt opnieuw door God aangeklaagd bij monde van het overblijfsel:**

3 *Wat roemt gij u in het kwade, o gij geweldige? Gods goedertierenheid duurt toch den gansen dag.*

4 *Uw tong denkt enkel schade; als een geslepen scheermes, werkende bedrog.*

5 *Gij hebt het kwade liever dan het goede; de leugen, dan gerechtigheid te spreken. Sela.*

6 *Gij hebt lief alle woorden van verslinding, en een tong des bedrogs.*

7 *God zal u ook afbreken in eeuwigheid; Hij zal u wegrapen en u uit de tent uitrukken; ja, Hij zal u uitwortelen uit het land der levenden. Sela.*

8 *En de rechtvaardigen zullen het zien en vrezen; en zij zullen over hem lachen, zeggende:*

9 *Zie den man die God niet stelde tot zijn Sterkte, maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk geworden door zijn beschadigen.*

De hoogmoed, de vijandigheid, het bedrog, de morele verdorvenheid en de grootspraak van de zoon des verderfs worden allemaal geopenbaard en hem aangerekend. De zekerheid van zijn veroordeling en zijn openbare vernedering ten overstaan van hen die hij vervolgde, wordt hier beeldend weergegeven.

De profetische toepassing van **Psalm 55** vond allereerst zijn tragische vervulling in **het verraad van Judas, maar zijn definitieve vervulling ligt nog in de toekomst.** We zien hier een roerende beschrijving van **het grote verdriet van het overblijfsel, dat klaagt over de dubbelhartigheid van de schijn-messias.** Nadat ze uit Jeruzalem verdreven waren, jammerden ze over de vreselijke verdorvenheid en de boosaardigheid die welig tieren in de heilige stad: *“Enkel verderving is binnen in haar; en list en bedrog wijkt niet van haar straat. Want het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het hebben gedragen; het is mijn hater niet die zich tegen mij groot maakt, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. Maar gij zijt het, o mens, als van mijn waardigheid; mijn leidsman en mijn bekende”* (v. 12-14).

De Joden moeten in de toekomst dus de bittere ervaring ondergaan van verraad en verlating door degene waarvan ze dachten dat hij hun vriend was. Als dat gebeurt, roept het overblijfsel dit uit over hun vijand: *“Hij slaat zijn handen aan degenen die vrede met hem hadden; hij ontheiligt zijn verbond. Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden”* (v.21-22).

Het is een verwijzing naar het zevenjarig verdrag dat de laatste Caesar met Israël zal sluiten, en dat na drieënhalf jaar als kladpapier beschouwd wordt. Maar een dergelijk verraad zal niet onbestraft blijven. **Uiteindelijk zal de Rechter van de ganse aarde korte metten maken met de antichrist en zijn medewerkers:** *“Maar Gij, o God, zult die doen nederdalen in den put des verderfs; de mannen des bloeds en bedrogs zullen hun dagen niet ter helft brengen”* (v. 24).

Psalm 71 bevat ook een gebed van het overblijfsel in de eindtijd: *“Mijn God, bevrijd mij van de hand des goddelozen, van de hand desgenen die verkeerdelijk handelt, en des opgeblazenen”* (v. 4). **Dit verwijst opnieuw naar de mens der zonde, die onrechtvaardig handelt en er een duivels genoeg in zal scheppen om het volk van God te vervolgen.**

In **Psalm 72** lezen we over **het vertrouwen van het overblijfsel.** Ze zien vooruit naar die vreugdevolle tijd wanneer Gods Koning regeren zal in gerechtigheid. Ze roepen het uit in blijde verwachting: *“Zo zal hij Uw volk richten met gerechtigheid, en Uw ellendigen met recht. De bergen zullen den volke vrede dragen, ook de heuvelen, met gerechtigheid. Hij zal de ellendigen des volks richten, Hij zal de kinderen des nooddriftigen verlossen, en den verdrukker verbrijzelen”* (v. 2-4). Hoe machtig hun vijand in de ogen van de mensen ook is, en hoe onoverwinnelijk hij zelf ook denkt te zijn, op Gods tijd zal hij net zo eenvoudig gebroken worden als kaf wegwaait in de wind.

Psalm 74 verwijst naar het geweld dat de antichrist gebruikt tegen het gelovige overblijfsel: *“Zij hebben in hun hart gezegd: Laat ons hen tezamen uitplunderen; zij hebben al Gods vergaderplaatsen in het land verbrand. Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet hoe lang. Hoe lang, o God, zal de wederpartijder smaden? Zal de vijand Uw Naam in eeuwigheid lasteren?”* (v. 8-10)

Dit gaat over de tijd wanneer de mens der zonde met zijn soldaten een wanhopige poging zal doen om Israël van de aardbodem weg te vagen en alles te vernietigen wat de naam van God draagt. Merk op dat er staat *“al Gods vergaderplaatsen, oftewel de plaatsen waar de levende en waarachtige God erkend en aanbeden wordt.*

Psalm 83 brengt ons wat **dichter bij het einde.** Niet alleen zullen alle godshuizen vernietigd worden, maar er zal een poging worden ondernomen om hen te vernietigen die God in het geheim aanbidden. Luister naar de tragische smeekbede van dit door Satan opgejaagde gezelschap:

“O God, zwijg niet, houd U niet als doof, en zijt niet stil, o God. Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken den kop op. Zij maken listiglijk een heimelijken aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen tegen Uw verborgen. Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan den naam Israëls niet meer gedacht worde” (v. 2-5). Wie hiervoor verantwoordelijk is, blijkt uit de daaropvolgende verzen: *“Want zij hebben in het hart tezamen geraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt”* (v. 6). Dan wordt de menselijke droom van een volkenbond gerealiseerd. **De volken hebben zich met elkaar verenigd. Opmerkelijk is dat hier slechts tien volken worden genoemd (vers 7-9). De “Assur” in vers 9 is “de Assyriër” - de antichrist in zijn rol als koning van Babylon. Dit vers is een van de weinige passages in de Psalmen die de antichrist in zijn relatie tot de heidenen laat zien. Psalm 110:6 verwijst ook naar de antichrist in zijn relatie tot de heidenen: “Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene die het hoofd is over een groot land”.**

Psalm 140 lijkt de laatste psalm te zijn waarin naar de antichrist verwezen wordt. Daar horen we opnieuw het geroep van het overblijfsel tot God: *“Red mij, HEERE, van den kwaden mens; behoed mij voor den man alles gewelds. Bewaar mij, HEERE, van de handen des goddelozen; behoed mij van den man alles gewelds, van hen die mijn voeten denken weg te stoten. Geef, HEERE, de begeerten des goddelozen niet; bevorder zijn kwaad voornemen niet; zij zouden zich verheffen”* (v. 2, 5, 9).

Zo hebben we niet minder dan twintig psalmen bekeken waarin naar de antichrist verwezen wordt. We zouden er nog meer kunnen doornemen, maar we hebben genoeg punten genoemd om te kunnen laten zien **dat dit afschuwelijke monster een belangrijke plaats heeft in de Psalmen.** Laat niemand suggereren dat ik ontken dat de Psalmen tegenwoordig geen praktische waarde meer hebben. Niets is minder waar. Ik geloof niet alleen dat de hele Schrift door God is ingegeven en “nuttig is om te onderwijzen”, maar ik voeg me graag bij de heiligen van alle tijden als ik mij tot dit kostbare deel van Gods Woord wend om de juiste woorden te vinden om de verschillende gevoelens in mijn hart naar God toe te uiten. Maar hoewel ik de **bevindelijke en leerstellige waarde van de Psalmen onderken, moet ik erop wijzen dat veel psalmen een profetische betekenis hebben, en gebruikt zullen worden door een andere groep gelovigen (de gelovige Joden) nadat de Gemeente, die het lichaam van Christus is, van deze wereld vol zonde en lijden weggenomen is.**

DE ANTICHRIST IN DE PROFETEN

In de profeten staan talloze verwijzingen naar de antichrist en dat hoeft ons ook niet te verbazen. Meer dan elders in de Schrift lezen we daar over de toekomst van Israël en de heidenen. **Daar vinden we de meeste informatie over de situatie in de eindtijd, en de meest volledige beschrijving van de verschillende rollen die de leidende personen in die dagen zullen spelen.** Het zou buiten het bestek van dit boek voeren als we elke passage in de profeten zouden onderzoeken die de mens der zonde noemt en de vele verschillende rollen die hij zal spelen. Toch wil ik niet voorbijgaan aan enkele van de meer belangrijke verwijzingen naar hem. Ik zal daarom een selectie maken, en wel een dusdanige selectie dat ik erop vertrouw dat er in ieder geval een compleet beeld ontstaat. Bepaalde teksten, met name die welke de antichrist in zijn relatie tot Babylon beschrijven, zullen we nu even ter zijde stellen, omdat zij in een later hoofdstuk apart behandeld worden.

Eén inleidende opmerking moet nog worden gemaakt. Ik besef heel goed dat dit hoofdstuk voor enkele lezers misschien wat onbevredigend zal zijn, aangezien een groot deel van wat er op de volgende pagina's gezegd wordt, voor lief moeten worden genomen. U begrijpt dat ik hier geen complete analyse kan geven van de passages waar de verschillende verwijzingen naar de antichrist voorkomen, en dat hoeft ook niet. Ik schrijf voor bijbelonderzoekers, en dus vraag ik hen om de verschillende bijbelteksten die ik citeer, zelf op te zoeken en de context waarin ze voorkomen zelf te bestuderen om zich ervan te overtuigen dat ze over de situatie in de eindtijd gaan. Hoewel de context in de meeste gevallen zal aantonen dat ik de tekst niet zomaar iets laat zeggen als de tekst zelf dat niet rechtvaardigt, zal me dat in enkele gevallen niet lukken **Dit is soms het geval bij passages die profetieën over Christus bevatten. Vaak behandelt de Heilige Geest in de profeten iets dat op dat moment speelt, waarna Hij plotseling, zonder enige waarschuwing vooraf, dat beeld gebruikt om iets te laten zien dat in de verre toekomst gebeuren gaat.**

Maar net zoals het Nieuwe Testament ons in staat stelt te bepalen welke oudtestamentische passages over Christus spreken, zo helpen andere teksten ons om de antichrist te ontdekken in verzen waarin slechts ongedefinieerd en terloops naar hem verwezen wordt.

I. DE ANTICHRIST IN JESAJA

In hoofdstuk 16 wordt de mens der zonde even aangestipt. In de eerste verzen wordt duidelijk de situatie tijdens de Grote Verdrukking beschreven. Zij laten zien hoe de vervolgte Joden naar het land Moab vluchten: *“verberg de verdrevenen en meld den omzwerende niet”* (v. 3). Wie deze verdrevenen zijn, wordt in vers 4 duidelijk, waar de Heere hen aanduidt als **“Mijn verdrevenen”**. Datzelfde vers vertelt ons waarom zij uit Israël verdreven zijn: *“Laat Mijn verdrevenen onder u verkeren, o Moab, wees gij hun een schuilplaats voor het aangezicht des verstoorders; want de onderdrukker heeft een einde, de verstoring is tenietgeworden, de vertreders zijn van de aarde verdaan”* (v. 4). **Daar wordt de vernietiging van de antichrist beschreven.** Een ander bewijs dat deze verzen beschrijven wat direct aan het duizendjarig rijk voorafgaat, vinden we in vers 5, dat ons naar het begin van het duizendjarig rijk zelf brengt: *“Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelfden zal bestendiglijk Een zitten in de tente Davids, Een Die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid”*. Als we deze teksten naast andere teksten leggen, lijkt het geen twijfel dat met de **“verstoorder”** en **“onderdrukker”** niemand anders dan de zoon des verderfs wordt bedoeld.

In hoofdstuk 27:1 hebben we nog een verwijzing naar de antichrist: *“Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard en groot en sterk zwaard bezoeken den leviathan, de langwemelende slang, ja, den leviathan, de kromme slomme slang; en Hij zal den draak die in de zee is, doden”*. Dit hoofdstuk is zeker niet gemakkelijk te ontleden; de structuur lijkt complex. Dat de inhoud op een verre toekomst wijst, wordt gesuggereerd in de openingswoorden; vergelijk deze tekst maar met de andere 44 verzen in Jesaja die de uitdrukking **“te dien dage”** gebruiken. Wie het hoofdstuk helemaal doorleest, zal ontdekken dat er een opmerkelijke afwisseling is tussen de verwijzingen naar de periode van de Grote Verdrukking en de situatie in het duizendjarig rijk. **Het laatste vers (v. 13) verwijst heel duidelijk naar het einde van de Grote Verdrukking.** Dat geldt ook voor het eerste vers waar we nu mee bezig zijn. Ik geloof dat “Leviathan”, de “slang”, een van de namen van de antichrist is. Een vergelijking met een passage in Job bevestigt deze gedachte. Algemeen wordt aangenomen dat 'Leviathan' in Job 40 naar de krokodil verwijst, maar de commentatoren lijken in de krokodil toch niet meer te zien dan een beschrijving van dat schepsel (de Leviathan). Maar een heel hoofdstuk in de Bijbel zal toch zeker niet gewijd zijn aan de beschrijving van een reptiel?! Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat we in het beeld van dat verraderlijke en wrede monster een opvallend schaduwbeeld van de vorst der duisternis zien. Let vooral op de volgende punten: In vers 20-21 (in Job) wordt naar de kracht van de Leviathan verwezen. In vers 22 wordt gevraagd: *“Zal hij aan u vele smekingen maken? Zal hij zachtkens tot u spreken?”* Dit heeft geen betekenis als het hier alleen over een krokodil gaat, maar het is heel toepasselijk als we hier **een symbolische beschrijving van de antichrist hebben**. In vers 23 wordt de vraag gesteld: *“Zal hij een verbond met u maken?”*. Ook dit is betekenisloos als hier een reptiel het onderwerp is; maar als het naar een nog schrikwekkender monster verwijst, kunnen we het plaatsen. *“Niemand is zo koen dat hij hem opwekken zou”* (Job 41:1). Dit sluit goed aan bij Openbaring 13:4: *“Wie is dit beest gelijk?”* en *“Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?”*. *“Rondom zijn tanden is verschrikking”* (Job 41:5b). **Wat een toepasselijk beeld van de wreedheid van de antichrist!** *“Zijn hart is vast gelijk een steen, ja, vast gelijk een deel van den ondersten molensteen”* (v. 15). **Hoe nauwkeurig wordt hier de morele ontarding van de antichrist beschreven!** *“Van zijn verheffen schromen de sterken; om zijner doorbrekingen wil ontzondigen zij zich. Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan; spies, schicht, noch pantsier”* (v. 16-17). Deze laatste verzen moeten alle twijfel wel wegnemen over wie we hier voor ons hebben! Het hele deel uit Job 40 en 41 zou aandachtig bestudeerd moeten worden, want ik ben er zeker van dat het een opmerkelijke, maar bedekte aanvulling is op Jesaja 27:1.

In **Jesaja 33** staat nog een verwijzing naar de antichrist. Net zoals dat vaker in Jesaja gebeurt, gaat het ook in dit hoofdstuk heen en weer van opmerkingen over **de situatie tijdens de Grote Verdrukking naar de toestand in het duizendjarig rijk**. Het openingsvers luidt: *“Wee u, gij verwoester, die niet verwoest zijt, en gij die trouwelooslijk handelt, daar men niet trouwelooslijk tegen u gehandeld heeft. Als gij het verwoesten zult volbracht hebben, zult gij verwoest worden; als gij het trouwelooslijk handelen zult voleind hebben, zal men*

trouwelooslijk tegen u handelen” Dit is duidelijk **een oordeel dat uitgesproken wordt over de valse messias**. Aan twee dingen kunnen we hem hier herkennen: hij is de **verwoester en degene die verraderlijk met Israël zal omgaan**. Vanwege de trouweloosheid en roofzucht van hun vijand roept het gelovige overblijfsel uit: “HEERE, wees ons genadig, wij hebben op U gewacht; wees hun Arm allen morgen, daartoe onze Behoudenissen ten tijde der benauwdheid” (v. 2). In vers 8b wordt nog iets gezegd over de antichrist: “**hij vernietigt het verbond, hij veracht de steden, hij acht geen mens**”. De laatste drie uitspraken in dit vers maken heel duidelijk wie hier bedoeld wordt. **Het is de antichrist in zijn ware gedaante; de man die zijn verbond met Israël verbreekt, de steden plundert en elke menselijke regering trotseert die hem weerstaat.**

Voordat we Jesaja achter ons laten, moet er nog kort iets worden opgemerkt over hoofdstuk 57:1. In dit hoofdstuk zien we hoe God Israël aanklaagt vanwege hun vreselijke afgoderij en boosheid. Hier maakt opnieuw het openingsvers duidelijk dat het over **de periode van de Grote Verdrukking** gaat: “De rechtvaardige komt om, en er is niemand die het ter harte neemt”. Daarna volgen de **verschillende dingen die God de ontrouwe Joden ten laste legt**: “Doch nadert gijlieden hiertoe, gij kinderen der guichelares, gij overspelig zaad, en gij die hoererij bedrijft” (v. 3). De rest van dit hoofdstuk gaat in dezelfde trant verder. Onder **de vele aanklachten die God tegen Israël inbrengt**, is ook deze: “En gij trekt met olie tot den koning en gij vermenigvuldigt uw welriekende zalven, en gij zendt uw gezanten ver weg en vernedert u tot de hel toe” (v. 9). Omdat **dit hoofdstuk de zonden van Israël in de eindtijd beschrijft**, is het duidelijk dat **de hier genoemde “koning” de valse messias moet zijn**. Overigens biedt dit vers een van de vele bewijzen dat de antichrist koning over de Joden zal zijn.

II. DE ANTICHRIST IN JEREMIA

In het vierde hoofdstuk van deze profeet staat een levendige beschrijving van de grote nood die de inwoners van Israël zal treffen. Ongetwijfeld is wat daar gezegd wordt in het verleden al een keer tragisch in vervulling gegaan, maar zoals bij de meeste, zo niet alle profetieën zal deze een latere en definitieve vervulling krijgen. Er staan diverse uitspraken in **die aanduiden dat het hier over de eindtijd gaat**. Het duidelijkst blijkt dat uit het slotvers, waar we lezen: “Want ik hoor een stem als van een vrouw die in arbeid is, een benauwdheid als van een die in des eersten kinds noden is, de stem van de dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar handen uit, zeggende: O wee mij nu, want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers” Dit zijn de 'geboorteweëën' van Mattheüs 24:8. Van de zware beproevingen die Israël dan zal moeten doorstaan, wordt hier een tragisch beeld geschetst: “Verkondigt in Juda en laat het horen te Jeruzalem en zegt het, ja, blaast de bazuin in het land; roept met volle stem en zegt: Verzamelt ulieden en laat ons ingaan in de vaste steden. Werpt de banier op naar Sion, vlucht met hopen, blijft niet staan, want Ik breng een kwaad aan van het noorden, en een grote breuk. De leeuw is opgekomen uit zijn haag en de verderver der heidenen is opgetrokken, hij is uitgegaan uit zijn plaats, om uw land te stellen in verwoesting; uw steden zullen verstoord worden, dat er niemand in wone” (v. 5-7). **Nu richt de verderver der volken zijn duivelse boosaardigheid op het heilige land**. Hij wil vernietigen. Hij zal zeer woest aanvallen. “Zie, hij komt op als wolken en zijn wagens zijn als een wervelwind, zijn paarden zijn sneller dan arenden; wee ons, want wij zijn verwoest” (v. 13). **De verwoesting die zijn woede zal aanrichten, zal verschrikkelijk zijn**: “Van het geroep der ruiters en boogschutters vluchten al de steden; zij gaan in de wolken en klimmen op de rotsen; al de steden zijn verlaten, zodat niemand in dezelve woont” (v. 29).

In Jeremia 6:26 staat een **opmerkelijke uitspraak over de antichrist**. “O dochter Mijns volks, gord een zak aan en wentel u in de as, maak u rouw eens enigens zoons, een zeer bitter misbaar; want de verstoorder zal ons snellijk overkomen”. Deze verwoester is de verderver der volken in 4:7. Maar wat in het vers daarna staat, is evenzo opmerkelijk: “Ik heb u onder Mijn volk gesteld tot een wachttorens, tot een vesting; opdat gij hun weg zoudt weten en **proeven**”. Hieruit leren we **dat de antichrist slechts een instrument in de handen van de Heere is. Hij is het die hem onder Zijn volk heeft gezet om hen te “proeven”**.

Een vergelijkbare uitspraak staat in Jesaja 10:6, waar de Heere over de Assyriër (enkelvoud) zegt: “Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk”.

Dat doet ons sterk denken aan wat we lezen over Farao in Romeinen 9:17. “Tot ditzelve heb Ik u verwekt” om de raad van God te volbrengen. Zo zal het ook gaan met degene van wie Farao een voorbode was. Hij zal een instrument in Gods hand zijn om het afvallige Israël te tuchtigen. Hoofdstuk 15 bevat korte toespelingen op de antichrist.

Vers 8 lijkt op de laatstgenoemde passage. God zegt over Israël: “Hun weduwen zijn Mij meerder geworden dan zand der zeeën; Ik heb hun over de moeder doen komen een jongeling, een verwoester op den middag; Ik heb hem haastelijk haar doen overvallen, de stad met verschrikkingen”. **Het is dus de Heere die (door de satan) deze verwoester tegen hen doet opstaan.** Nadat Zijn doel bereikt is, **nadat de antichrist gedaan heeft wat (zonder dat hij dat wist) God had bepaald,** lezen we hoe de Heere Zijn volk geruststelt: “Ja, Ik zal u rukken uit de hand der bozen, en Ik zal u verlossen uit de handpalm der tirannen” (v. 21). Zo zal God Zijn absolute macht over de zoon des verderfs openbaren.

Jeremia 25:38 brengt ons iets verder terug en beschrijft **de vreselijke verwoesting die de antichrist over het land Israël** zal brengen: “Hij heeft als een jonge leeuw Zijn hut verlaten; want hunlied land is geworden tot een verwoesting, vanwege de hittigheid des verdrukkers, ja, vanwege de hittigheid Zijns toorns”.

III. DE ANTICHRIST IN EZECHIËL

Bij deze profeet zullen we slechts twee passages noemen. In de eerste plaats **hoofdstuk 21:25-27**: “En gij, o onheilig, goddeloos vorst van Israël, wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid; Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg en hef die kroon af, deze zal dezelve niet wezen; Ik zal verhogen dien die nederig is, en vernederen dien die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat Hij kome Die daartoe recht heeft, en Dien Ik dat geven zal”.

Voor zover ik weet, zien vrijwel alle premillennialisten of prechiliasten (zij die geloven in de wederkomst van Jezus vlak voor de aanvang van het duizendjarig rijk) in deze passage een beschrijving van de antichrist. Hij wordt hier uitgebeeld als Satans karikatuur van de Zoon des mensen die zit op “de troon zijner heerlijkheid”. **De antichrist wordt hier getoond als de priester-koning;** net zoals de Heere Jezus in het Millennium priester op Zijn troon zal zijn (Zach. 6:13), zo zal **de antichrist in zijn persoon het leiderschap van de burgermaatschappij en de religieuze wereld combineren. Hij zal bereiken waar de pausen altijd naar hebben gestreefd: hoofd worden van de wereldregering en de wereldkerk.** “En gij, o onheilig, goddeloos vorst van Israël, wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid; Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg en hef die kroon af”. Dit is duidelijk **de antichrist als Israëls laatste koning, voordat de Koning der koningen en Heere der heren naar de aarde terugkeert.** Hij wordt hier “vorst van Israël” genoemd, net zoals de ware Messias in Daniël 9:25 “Vorst” genoemd wordt. De beschrijving “o onheilig, goddeloos” is een verwijzing naar de toekomst van Openbaring. “Doe dien hoed weg en hef die kroon af” verwijst naar zijn priesterlijke en koninklijke ambten. Het Hebreeuwse woord **dat hier met “hoed” is vertaald,** wordt in alle andere passages gebruikt voor **het hoofddeksel van de hogepriester van Israël!** En ten slotte kunnen we uit de mededeling “wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid” eenvoudig afleiden wie deze persoon is. In de openingsverzen van **Ezechiël 28** zien we de mens der zonde als de 'vorst van Tyrus', net zoals wat in de tweede helft van dat hoofdstuk over de “koning van Tyrus” gezegd wordt een symbolische verwijzing naar Satan is. Eerst wordt ons gezegd dat zijn “hart zich verheft” (v. 2), wat precies hetzelfde is als wat in vers 17 over zijn vader, de duivel, gezegd wordt. Vervolgens zegt hij “Ik ben God, ik zit in Gods stoel in het hart der zeeën; daar gij een mens en geen God zijt”(v. 2), wat correspondeert met 2 Thessalonicenzen 2:4. Daarna wordt over hem gezegd “Zie, gij zijt wijzer dan Daniël; zij hebben niets toegeslotens voor u verborgen” (v. 3); **een teken dat hij bovenmenselijke wijsheid zal ontvangen van degene die “Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid”** (v. 12). Ook wordt over hem gezegd: “Door uw wijsheid en door uw verstand hebt gij vermogen voor u verkregen, ja, gij hebt goud en zilver verkregen in uw schatten” (v. 4). **Zo zal hij de aanbidders van de mammon kunnen verblinden met een rijkdom als die van Kores, en zal de heerlijkheid van zijn koninkrijk die van Salomo overtreffen.** Ten slotte wordt nog opgemerkt dat hij door het zwaard zal sterven (v. 7-8).

IV. DE ANTICHRIST IN DANIEL

Het boek Daniël bevat de meest volledige beschrijving van de mens der zonde. Eerst wordt hij beschreven in zijn hoedanigheid van “kleine hoorn”. Omdat er enige **discussie bestaat over de vraag of deze uitdrukking werkelijk op de mens der zonde slaat,** stel ik voor om met extra aandacht te onderzoeken wat hier over “de kleine hoorn” gezegd wordt.

Ik ben er persoonlijk al lang geleden van **overtuigd geraakt dat deze uitdrukking naar niemand anders dan de antichrist verwijst. De antichrist heeft een aantal duidelijke kenmerken die het betrekkelijk eenvoudig maken om hem overal waar de Schrift hem noemt, te herkennen. Zoals bijvoorbeeld zijn onbeschaamde en godslasterlijke hoogmoed; de manier waarop hij zichzelf tegen God verzet en zich boven God verheft; zijn goddeloze en wrede oorlog tegen het volk van God; en zijn plotselinge, vreselijke en bovennatuurlijke einde.**

Laten we deze feiten eens vergelijken met wat er in **Daniël 7 en 8 over “de kleine hoorn” gezegd wordt.**

Eerst kijken we naar Daniël 7. In vers 7 en 8 lezen we: *“Daarna zag ik in de nachtgezichten, en zie, het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk en zeer sterk; en het had grote ijzere tanden, het at en verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de dieren die vóór hetzelfde geweest waren; en het had tien hoornen. Ik nam acht op de hoornen, en zie, een andere **kleine hoorn** kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelven; en zie, in dienzelven hoorn waren **ogen als mensenogen**, en een mond, grote dingen sprekende”.* **Dit gaat over de opkomst van “de kleine hoorn” binnen de grenzen van het Romeinse Rijk, want dat wordt door het “vierde beest” vertegenwoordigd.**

Het eerste wat over de kleine hoorn wordt gezegd, is dat hij **ogen als mensenogen heeft - wat op intelligentie wijst - en een mond “grote dingen sprekende”.** Dit verwijst onmiskenbaar naar zijn **hoogdravende pretenties en zijn gedurfd godslasteringen.** Verder wordt in 7:21 over hem gezegd dat *“dezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht”.* **Dit verwijst naar zijn vervolging van de vrome Joden** en komt precies overeen met Openbaring 13:7: *“En hetzelfde werd macht gegeven om den heiligen krijg aan te doen, en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht en taal en volk”.* In vers 25 wordt ons gezegd: *“En hij zal woorden spreken tegen den Allerhoogste”* **Dit dient er in ieder geval toe om deze “kleine hoorn” te identificeren als het eerste beest uit Openbaring 13:** *“En hetzelfde werd een mond gegeven om grote dingen en godslasteringen te spreken; en hetzelfde werd macht gegeven om zulks te doen twee en veertig maanden”* (v. 5). Als er nog meer bewijs nodig is, wordt dat door de rest van vers 25 gegeven: *“hij zal de heiligen der hoge plaatsen verstoren, en hij zal menen de tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds”.* **Een “tijd” is een jaar** (zie Dan. 4:23 en Openb. 12:14 en vgl. 12:6), zodat *“een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds” de drieënhalf jaar zijn waarin de heiligen in zijn hand gegeven worden.* Dit komt overeen met Openbaring 13:5, waar over het eerste beest, de antichrist, gezegd wordt: *“En hetzelfde werd een mond gegeven om grote dingen en godslasteringen te spreken; en hetzelfde werd macht gegeven om zulks te doen twee en veertig maanden”.* In een later hoofdstuk zal ik een aantal bewijzen leveren dat het eerste beest uit Openbaring 13 de antichrist is.

In Daniël 8 zien we de kleine horen opnieuw, en dat hij dezelfde gevreesde persoon is als in hoofdstuk 7, blijkt uit wat over hem voorzeggd wordt. Eerst wordt naar hem verwezen als *“een koning staan, stijf van aangezicht”* (8:23), wat correspondeert met *“welks aanzien groter was dan van zijn metgezellen”* (7:20). Dan wordt van hem gezegd dat hij *“(eerst) uitnemend groot werd, tegen het zuiden en (vervolgens) tegen het oosten, en (ten slotte) tegen het sierlijke land”* (8:9), wat correspondeert met *“een andere kleine hoorn kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelven”* (7:8). **Vervolgens lezen we: “sterken mitsgaders het heilige volk verderven”** (8:24), wat weer overeenkomt met *“Ik had gezien dat dezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht”* (7:21). **Er hoeft dus geen twijfel over te bestaan dat de “kleine hoorn” uit Daniël 7 en de “kleine horen” uit Daniël 8 naar dezelfde persoon verwijzen. Hun morele kenmerken zijn identiek: ze beginnen beiden als onopvallende figuren, maar worden uiteindelijk groot; ze vervolgen beiden het volk van God en worden beiden door een direct ingrijpen van God neergeslagen.** Laten we nu kort overdenken wat er over de antichrist gezegd wordt in zijn **hoedanigheid van “kleine hoorn”.** We beperken ons tot Daniël 8:23-25. In de eerste plaats lezen we over hem als een koning *“stijf van aangezicht”*. **Dit is naar mijn mening een letterlijke beschrijving van zijn gezichtsuitdrukking, hoewel ik denk dat het daarnaast ook een morele betekenis kan hebben.**

In Deuteronomium 28:50 lezen we over *“Een volk, stijf van aangezicht, dat het aangezicht des ouden niet zal aannemen, noch den jonge genadig zijn”.* In het licht van dit schriftgedeelte lijkt het duidelijk dat wanneer de antichrist een koning *“stijf van aangezicht”* genoemd wordt, **dit niet alleen verwijst naar zijn gelaatstrekken; maar ook naar zijn vermogen om zonder een spier te vertrekken of een duimbreed te wijken, de meest penibele situaties, en de meest verschrikkelijke gevaren en horrotaferelen het hoofd te bieden.**

Het is opvallend dat in Deuteronomium 28:50 naar de Romeinen verwezen wordt, terwijl **wat in Daniël 8:23 over de antichrist gezegd wordt, op zijn relatie met Griekenland wijst. De twee overheersende kenmerken van deze machten zullen in de mens der zonde verenigd worden. In hem zullen de onweerstaanbare wilskracht van de Romeinen en het briljante intellect van de Grieken verenigd zijn.**

In de tweede plaats lezen we “en **raadselen** verstaande”. Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald wordt met “raadselen”, wordt ook gebruikt voor Simsons raadsel in Richteren 14:12, en ook voor het “raadsel” dat de koningin van Seba door Salomo op wilde laten lossen in 1 Koningen 10:1, en voor de “**raadselen**” van de wijzen in Spreuken 1:6, die te diepzinnig zijn voor de eenvoudigen.

Dit kenmerk, dat de koning die “stijf van aangezicht” is “raadselen” op kan lossen, suggereert dat hij Christus, die geheimenissen openbaart, ook op dit punt naar de kroon wil steken. Dit is een van de dingen waarmee de antichrist de mensheid zal fascineren. Hij zal zich voordoen als iemand in wie al de schatten van wijsheid en kennis verborgen zijn. Hij zal de wereld betoveren met zijn oplossingen van de ondoorgrondelijke raadselen en problemen van het leven; hij zal de mensen waarschijnlijk laten zien dat zij zelf ook occulte krachten hebben, krachten waarvan ze tot op dat moment het bestaan niet eens vermoedden; en hij zal de tot dan toe verborgen gebleven krachten en geheimen van de natuur openbaren.

Het derde punt dat we willen noemen is dit: “En zijn kracht zal sterk worden, doch niet door zijn kracht” (8:24). Dit wordt in Openbaring 13:2 uitgelegd, waar we lezen: “En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht”. Net zoals over de Heere Jezus gezegd wordt: “**maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken**” (Joh. 14:10), zo zal de zoon des verderfs zijn wonderen verrichten door de kracht van zijn vader, de duivel. Dit is precies wat 2 Thessalonicenzen 2:9 zegt: “Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen”. De mensen worden dus misleid door de wonderen die hij verricht.

In de vierde plaats: “En zijn kracht zal sterk worden, doch niet door zijn kracht; en hij zal het wonderlijk verderven, en zal geluk hebben, en zal het doen, en hij zal de sterken mitsgaders het heilige volk verderven” (8:24). Dit is in het voorafgaande hoofdstuk al uitvergroot, waarin ik verschillende voorbeelden heb gegeven uit de Psalmen over de vervolging van Israël door de antichrist. Ten vijfde: “En door zijn **kloekheid** zo zal hij **de bedriegerij** doen gedijen in zijn hand” (8:25). Het Hebreeuwse woord voor “**kloekheid**” doet denken aan “wijsheid” en “inzicht”. Dit woord werd door David gebruikt toen hij tegen Salomo zei: “Alleenlijk de HEERE geve u **kloekheid** en verstand, en geve u bevel over Israël, en dat om te onderhouden de wet des HEEREN uws Gods” (1 Kron. 22:12), net zoals Hiram het gebruikte toen hij aan Salomo schreef: “Geloofd zij de HEERE, de God Israëls, Die den hemel en de aarde gemaakt heeft, dat Hij den koning David een wijzen zoon, **kloek in voorzichtigheid en verstand, gegeven heeft**” (2 Kron. 2:12). Het Hebreeuwse woord voor “**bedrog**” - het bedrog dat hij aanwendt - is het woord dat Izak gebruikte toen hij met Ezaü over Jakob sprak: “En hij zeide: Uw broeder is gekomen met bedrog, en heeft uw zegen weggenomen” (v. 25) **verwijst naar het feit dat hij zich als vredevorst zal voordoen, en dat hij als hij eenmaal het vertrouwen van de mensen gewonnen heeft - vooral dat van de Joden - daar zijn voordeel mee zal doen als hij zijn bloedige plan tegen hen smeedt.** Ten zesde: en zal ook “staan tegen den Vorst der vorsten” (8:25). Dit is een duidelijk kenmerk van het beest in Openbaring 19:19, waar we lezen: “En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn heirleger”. Ten zevende: “**doch hij zal zonder hand verbroken worden**” (8:25). Deze uitdrukking betekent dat hij zonder menselijke tussenkomst aan zijn einde zal komen. Dat de koning met het harde aangezicht zonder mensenhanden verbroken zal worden, verwijst naar een vernietiging door de Heere zelf:

“Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en **met den adem Zijner lippen** zal Hij den goddeloze doden” (Jes. 11:4). En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is. **Met velen zal hij een sterk verbond aangaan, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.**

We gaan nu verder met Daniël 9:26-27. We gaan niet de hele profetie behandelen: het volstaat als we de belangrijkste delen van de profetie aanstippen, en dat deel analyseren dat betrekking heeft op ons huidige thema.

De profetie begint in vers 24 en gaat over de zeventig “hebdomadae”. Elke “week” is gelijk aan zeven jaar, zodat het hier over een periode van 490 jaar gaat. Deze zeventig “zevens” zijn in drieën gedeeld: (1) de eerste zeven “zevens” gaan over de herbouw van Jeruzalem, na de Babylonische ballingschap; (2) dan zijn het tweeënzestig “zevens” tot aan de Messias, de gezalfde Vorst, dat is tot de tijd dat Hij Zichzelf officieel aan Israël voorstelde als hun Koning: dit werd vervuld in de zogeheten “triumferende intocht in Jeruzalem”; (3) de laatste, derde “zeven”, is niet verbonden met de andere zevens. Bedenk goed dat ons uitdrukkelijk wordt gezegd dat “na de tweeënzestig weken” een “Gezalfde” (de Messias) afgesneden zal worden (opgeteld bij de vorige “zeven” brengt dit het totaal op negenenzestig weken). Dit verwijst naar het kruis, naar het moment waarop Christus werd afgesneden van Israël en van het land der levenden. Dit gebeurde na de negenenzestigste week en voordat de zeventigste begon. De negenenzestigste week eindigde toen Christus officieel aan Israël werd voorgesteld als hun “Vorst”. Dit werd door Mattheüs (het Joodse evangelie) in hoofdstuk 21 beschreven. Het verwerpen van hun Vorst was de oorzaak van de breuk tussen Christus en Israël. Het is opmerkelijk dat Mattheüs (na die verwerping) drie verschillende bewijzen voor deze breuk noemt.

Het eerste staat in Mattheüs 21:19, waar de “vijgeboom” wordt vervloekt, wat een beeld is van de verwerping van Israël als natie. Het tweede staat in Mattheüs 23:37, waar Jezus vanaf de Olijfberg bedroefd aankondigt dat de tijd dat God naar Israël omzag nu voorbij is, en dat haar vernietiging zeker zal komen. Hier wordt de stad prijsgegeven (Jeruzalem). Het derde bewijs staat in het volgende vers (v. 38), waar Jezus over de tempel zegt: “Zie, uw huis wordt u woest gelaten”. “Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij Die komt in den Naam des Heeren” (v. 39). Hier wordt het heiligdom prijsgegeven. De hele christelijke bedeling (die begon bij de kruisiging van Christus) wordt gewoon overgeslagen in deze profetie van de zeventig “weken”. Hij wordt tussen de negenenzestigste en zeventigste week ingevoegd. Wat in Daniël 9:26-27 staat, beschrijft wat er gebeuren gaat nadat de christelijke bedeling afgelopen is, wanneer God de draad met Israël weer opgepakt heeft en Zijn doel met hen vervult. God bereikt dat doel door zware oordelen heen; oordelen als antwoord op Israëls verwerping van Zijn Zoon.

Maar laten we eens kijken naar de vorm die dit oordeel zal aannemen.

Het oordeel van God over het volk dat in eerste instantie verantwoordelijk was voor het “afsnijden” van hun Messias, bestaat daarin dat hun stad en heiligdom verwoest zullen worden (Dan. 9:26). Deze vernietiging zou worden uitgevoerd door het volk van een vorst die nog komen moest en die vernietigd zou worden. **De “vorst” die hier genoemd wordt, is de antichrist, als hoofd van het Romeinse Rijk in zijn laatste vorm.**

We weten natuurlijk dat de Romeinen in 70 na Chr. Jeruzalem en de tempel verwoestten, maar de “vorst” in Daniël 9:26 verwijst niet naar de toenmalige Romeinse legeraanvoerder, dat wordt duidelijk uit vers 27, waar staat dat deze vorst zijn rol pas zal vervullen in de nog toekomstige zeventigste week - bedenk ook dat vers 26 betrekking heeft op het definitieve “einde” (van de verwoestingen in Israël) dat hen als een vloed zal overspoelen; en Jesaja 28:14-15 suggereert dat dit na Israëls verbond met de antichrist gebeuren zal: “Daarom, hoort des HEEREN woord, gij bespotters, gij heersers over dit volk, dat te Jeruzalem is. Omdat gijlieden zegt: Wij hebben een verbond met den dood gemaakt, en met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, zal hij tot ons niet komen; want wij hebben de leugen ons tot een toevlucht gesteld en onder de valsheid hebben wij ons verborgen”. Hier antwoordt God op: “En ulieder verbond met den dood zal tenietworden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan; wanneer de **overvloeiende gesel** doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelfen vertreden worden” (v. 18). **De “overvloeiende gesel” is letterlijk “de gesel die als een vloed komen zal”.**

Ik moet nog enkele dingen zeggen over Daniël 9:27: “En Hij zal velen het verbond versterken één week; en in de helft der week zal Hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste”. **Onderwerp van dit vers is de antichrist, “de vorst die komen zal” uit het vers daarvoor. Wanneer hij op het toneel verschijnt, zal een groot aantal Joden weer naar hun land teruggekeerd zijn (vgl. Jes. 18). De vorst sluit een verbond met hen, net zoals de Heere in vroegere tijden een verbond met Abraham sloot, en zoals Christus nog met Israël dal sluiten (zie Jer. 31).**

God zal dit met verontwaardiging aanzien en het als een grove belediging opvatten, als een verbond met de dood, een verdrag de hel.

Maar terwijl dit verbond door de meerderheid der Joden wordt aanvaard, zal God opnieuw voor Zichzelf een overblijfsel apart houden, dat zal weigeren zijn knieën voor Baäl te buigen; daarom staat er “zal velen het verbond versterken”, niet met allen. “in de helft der week zal Hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden“. **De teruggekeerde Joden zullen de tempel herbouwen en daarin opnieuw offers brengen. Maar in plaats van hun offers te aanvaarden, Zal God ze als een belediging opvatten en ze verachten.** De openingsverzen van Jesaja 66 - waarin de situatie beschreven wordt zoals die is in de tijd vlak voor de wederkomst van de Heere Jezus (zie v. 15) - lijken hiernaar te verwijzen. En hier zegt de Heere: “Wie een os slacht, slaat een man; wie een lam offert, breekt een hond den hals; wie spijsoffer offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten gedenkoffer, is als die een afgod zegent. Dezen verkiezen ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen” (v. 3). **Maar drieënhalf jaar voor het einde zal de vorst een bevel uitvaardigen om een einde te maken aan het offeren en om niet langer de Heere te aanbidden,** maar hem, want op dat moment is hij het “Die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt” (2 Thess. 2:4). Het feit dat ons hier verteld wordt dat hij slachtoffer en spijsoffer zal doen ophouden, maakt meteen duidelijk dat deze “vorst der Romeinen” de antichrist is (vgl. Dan. 8:11).

We gaan verder met Daniël 11 - ongetwijfeld het moeilijkste hoofdstuk van het boek Daniël. Het bevat een profetie die opvallend gedetailleerd is. Veel ervan is al precies zo uitgekomen als voorgezegd werd, maar net zoals bij andere profetieën, geldt voor deze ook dat hij nog op zijn definitieve vervulling wacht. **Alle premillennialisten zijn ervan overtuigd dat Daniël 11 over de antichrist gaat, maar men verschilt nogal van mening over de vraag hoeveel ervan naar hem verwijst.** Voor een kleine minderheid, waarvan ik mij distantieer, verwijzen de eerste vijfendertig verzen naar het verleden. Anderen brengen een scheiding aan in het midden van het hoofdstuk en zien alles na vers 21 als een beschrijving van de mens der zonde, en met hen ben ik het van harte eens. Een andere kleine groep ziet het hele hoofdstuk (na vers 2) als een profetie over de antichrist als “de koning van het Noorden”, en hoewel ik niet bereid ben om deze visie voor honderd procent te ondersteunen, is er best wat voor te zeggen. Ik zal me beperken tot de tweede helft van Daniël 11. Maar door de beperkte ruimte die ik heb, kan ik er slechts enkele korte opmerkingen over maken. Beginnend bij vers 21, waar we lezen: “Daarna zal er **een verachte** in zijn staat staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal geven; doch hij zal **in stilheid komen en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen**”. De geschiedenis van deze “**verachte(lijke) man**” wordt hier in drie delen opgedeeld: (1) hoe hij het koningschap verkrijgt (v. 21-22); (2) de tijd tussen het moment waarop hij een verbond sluit met Israël en het dagelijks offer wegneemt en het moment waarop hij de gruwel der verwoesting opricht (v. 23-31); (3) de korte periode in zijn loopbaan waarin hij zijn ware gezicht laat zien en zich openlijk tegen God verzet, tot aan zijn vernietiging (v. 32-45). **Vers 21 tot aan het einde van het hoofdstuk is dus een doorlopende geschiedenis van de antichrist.** De bijnaam “verachte” is een duidelijke antithese van de naam “Heilige God”. **Dit vers toont ons de mens der zonde die zich voordoet als vrededorst.** Hij zal bereiken wat zijn antitype Absalom tevergeefs probeerde te bereiken - hij zal “in stilheid komen en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen”. “En de armen der overstroming zullen overstroomd worden van voor zijn aangezicht, en zij zullen gebroken worden, en ook de vorst des verbonds” (v. 22). Deze verachte man wordt de “vorst van het verbond” genoemd, waardoor direct duidelijk wordt dat hij de vorst uit 9:26-27 is. Daarna lezen we in vers 23: “En na de vereniging met hem zal hij bedrog plegen, en hij zal optrekken en hij zal met weinig volk gesterkt worden”. **Dit “verdrag” of “verbond” is ongetwijfeld het zevenjarige verdrag dat hij met Israël sluit, dat al eerder in de loopbaan van de antichrist gesloten werd en dat correspondeert met het feit dat hij eerst verschijnt als een “kleine hoorn; het ‘weinig volk’ dat zijn de Syriërs.**

Daniël 11:25-26 beschrijft zijn overwinningen over de koning van Egypte. Daarna lezen we in vers 28: “En hij zal in zijn land wederkeren met groot goed, en zijn hart zal zijn tegen het heilig verbond; en hij zal het doen en wederkeren in zijn land”. **Zijn land is Assyrië.** De vermelding van “groot goed” correspondeert met wat we daarover lezen in Psalm 52:7, Ezechiël 28:4. “En er zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het heiligdom ontheiligen en de sterkte, en zij zullen het gedurig offer wegnemen en een verwoestenden gruwel stellen” (v. 31). Deze verzen gaan over wat plaatsvindt tijdens de zeventigste week. De vermelding van de ontheiliging van het heiligdom is een onmiskenbare verwijzing naar “de gruwel der verwoesting”, namelijk als **de antichrist een afgodsbeeld in de tempel zal oprichten.** Merk op dat in dit vers de meervoudsvorm “zij” wordt gebruikt, een verwijzing naar de antichrist en de valse profeet (vgl. Openb. 13). Belangrijk is dat in het volgende vers (v. 32) verwezen wordt naar **het getrouwe overblijfsel - “het volk, die hun God kennen”.**

“En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij; want het is vastelijk besloten, het zal geschieden” (v. 36). Dat de **“koning” in dit vers de “verachte (man)” is**, wordt niet alleen gesuggereerd door de afwezigheid van een onderbreking in de profetie, maar ook door het voegwoord “en” waar het vers mee opent; maar het wordt definitief bevestigd door het feit dat in vers 27 (zie de context) de “verachte (man)” nadrukkelijk een “koning” genoemd wordt! De inhoud van **dit vers verbindt “de koning” duidelijk met de mens der zonde in 2 Thessalonicenzen 2:3-4** en identificeert hem als “de kleine hoorn” (vgl. 7:23 en 8:25).

V. DE ANTICHRIST IN DE KLEINE PROFETEN

Ik moet me hier beperken tot een selectie van enkele passages en zal die van commentaar voorzien.

Hosea verwijst een enkele keer naar **de mens der zonde**. In 8:10 wordt hij de **“koning der vorsten”** genoemd, en in die hoedanigheid is hij Satans imitatie van de Koning der koningen. In 10:15 wordt hij de **“koning van Israël”** genoemd, een titel die zijn relatie tot de Joden beschrijft. In 12:8 is hij de **“koopman”** of handelaar, en wordt er van hem gezegd dat hij **“een bedrieglijke weegschaal”** in zijn hand heeft en dat **“hij bemint te verdrukken”** (afpersen). **Deze woorden wijzen op zijn tweeslachtige houding ten opzichte van de Joden: eerst laat hij hen geloven dat hij de ware Christus is, en dan openbaart hij zich als hun ergste vijand.** **Joël** vermeldt hem terloops als hoofd van het “noordelijke” leger (de Assyriër). En hier zegt God dat Hij hem zal **“wegdrijven in een dor en woest land, zijn aangezicht naar de oostzee en zijn einde naar de achterste zee; en zijn stank zal opgaan en zijn vuiligheid zal opgaan; want hij heeft grote dingen gedaan”** (2:20). **Amos noemt hem “de vijand”**, en van hem wordt gezegd: **“Daarom, zo zegt de Heere HEERE: De vijand! En dat rondom het land. Die zal uw sterkte van u nederstorten, en uw paleizen zullen uitgeplunderd worden”** (3:11). Dat dit naar de eindtijd verwijst, wordt duidelijk uit de verzen die daarop volgen, waar we lezen: **“Dat Ik, ten dage als Ik Israëls overtredingen over hem bezoeken zal”** (v. 14). **Micha noemt hem de “Assyriër”** en zegt over hem: **“zal Hij ons redden van Assur, wanneer dezelve in ons land zal komen, en wanneer hij in onze landpale zal treden”** (5:5). **Nahum zegt dit over hem: “Van u is een uitgegaan die kwaad denkt tegen den HEERE, een Belialsraadsman. Alzo zegt de HEERE: Zijn zij voorspoedig en alzo velen, alzo zullen zij ook geschoren worden, en hij zal doorgaan; Ik heb u wel gedrukt, maar Ik zal u niet meer drukken”** (1:11-12). **“want de Belialsman zal voortaan niet meer door u doorgaan, hij is gans uitgeroeid”**(1:15). Deze verzen bevatten een van de vele antithesen tussen Christus en de antichrist. De Ene is de Wonderlijke Raadsman, de andere heet de Belialraadsman. **Habakuk** beschrijft hem als één die **“zijn ziel verheft”, “zij is niet recht in hem”, als een die “trouwelooslijk handelt bij den wijn”, “een trots man is, en in zijn woning niet blijft”, “die zijn ziel wijd opendoet als het graf, en gelijk de dood is, die niet zat wordt, en tot zich verzamelt al de heidenen, en vergadert tot zich alle volken”**. (2:4-5). **Zacharia noemt hem een “nietigen herder, den verlater der kudde”,** en spreekt vervolgens een oordeel over hem uit: **“het zwaard zal over zijn arm zijn en over zijn rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn rechteroog zal ten enenmale donker worden”** (11:17).

DE ANTICHRIST IN DE EVANGELIËN EN DE BRIEVEN

Het Oude en Nieuwe Testament hebben veel gemeen -veel meer dan sommige collega-verdedigers van de ‘bedelingenleer’ lijken te beseffen - maar er zijn ook een aantal opvallende contrasten. Algemeen geldt dat het OT vooral profetisch en het NT vooral leerstellig van aard is. In het OT wordt veel meer gesproken over de toekomst van Israël dan in het NT. **In het OT is veel meer geschreven over de omstandigheden tijdens de Grote Verdrukking dan in het NT. En door de profeten is ons veel meer geopenbaard over de antichrist dan door de apostelen. Er is echter één boek in het Nieuwe Testament dat hierop een duidelijke uitzondering vormt, en dat is het boek dat voor het grootste deel een profetische inhoud en een profetisch karakter heeft: het boek Openbaring. Daarin wordt ons meer verteld over de persoon en de loopbaan van de mens der zonde dan in alle andere boeken van het Nieuwe Testament bij elkaar.**

Er zijn maar weinig passages in de vier evangeliën die direct naar de antichrist verwijzen, maar er zijn wel enkele indirecte verwijzingen die zorgvuldig bestudeerd moeten worden omdat ze 'onduidelijk' lijken te zijn. Ik geloof dat er nog andere passages in de evangeliën kunnen zijn die over de mens der zonde gaan (over de relaties die hij heeft met verschillende groepen), die een mystieke voorstelling van hem geven, maar die de Heilige Geest nog niet heeft willen openbaren aan wie de profetieën bestuderen. De lezer moet dit hoofdstuk dan ook niet zien als een complete of uitgebreide analyse van het onderwerp, maar de kleine hints die gegeven worden, aangrijpen om het biddend en geduldig te bestuderen. In de brieven krijgt de antichrist nog minder aandacht dan in de vier evangeliën. Voor zover ik kan nagaan, wordt er alleen naar hem verwezen in 2 Thessalonicenzen 2 en in de brieven van Johannes. **De reden daarvoor is dat de brieven vooral voor de leden van het lichaam van Christus bedoeld zijn, en wanneer de antichrist verschijnt, zullen zij bij hun geliefde Heere in het huis van de Vader zijn, ver boven deze vreselijke eindtijtaferelen.** Hoe dan ook, "al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering" (2 Tim. 3:16) en nodig voor onze verlichting. Het heeft God behaagd om veel te openbaren over de dingen die binnenkort gaan gebeuren, en het is goed mogelijk dat zij die de profetieën veronachtzamen, of ze helemaal niet bestuderen, volledig verrast worden als ze op een dag met verbazing deze profetieën voor hun ogen in vervulling zien gaan; en misschien is het deze verrassing (met als oorzaak verwijtbare onwetendheid) waar de apostel over spreekt: "en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst" (1 Joh. 2:28). Het is onze plicht en ook ons voorrecht om ijverig alles te onderzoeken wat God in Zijn Woord bekend heeft willen maken.

1. We gaan even voorbij aan de typologische betekenis van Mattheüs 2 (daar besteden we later aandacht aan) en slaan eerst **Mattheüs 12** op, dat een van de belangrijkste hoofdstukken in Mattheüs is, omdat het een van de belangrijkste sleutels bevat voor zijn dispensationele interpretatie. **Hierin wordt een grote breuk tussen de Joden en Christus beschreven, wat er uiteindelijk toe leidde dat zij Hem kruisigden.** We lezen in vers 14: "En de Farizeeën uitgegaan zijnde, hielden tezamen raad tegen Hem, hoe zij Hem doden mochten". Dit is de eerste keer dat we iets dergelijks in het Mattheüs evangelie lezen. Daarna lezen we: "Toen werd tot Hem gebracht een van den duivel bezeten, die blind en stom was; en Hij genas hem, alzo dat de blinde en stomme beide sprak en zag" (v. 22). Dat was tot dan toe het meest opmerkelijke wonder dat de Heere Jezus had gedaan. "En al de scharen ontzetten zich en zeiden: Is niet Deze de Zoon Davids?" (v. 23). Deze Man, die nu in hun midden stond, moest wel de lang beloofde Messias zijn. **Maar de Farizeeën waren verblind door hun haat tegen Jezus, en begingen de onvergeeflijke zonde:** "Maar de Farizeeën dit gehoord hebbende, zeiden: Deze werpt de duivelen niet uit dan door Beëlzebul, den overste der duivelen" (v. 24). Na Zijn antwoord op hun vreselijke godslastering, en nadat Hij hen "adderengebroidsels" had genoemd (v. 34), sprak onze Heere **een profetische gelijkenis uit die direct op ons onderwerp van toepassing is:** "En wanneer **de onreine geest** van den mens uitgegaan is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust, en vindt ze niet. Dan zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, vanwaar ik uitgegaan ben; en komende vindt hij het ledig, met bezemen gekeerd, en versierd. Dan gaat hij heen en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf, en ingegaan zijnde wonen zij aldaar; en het laatste van denzelven mens wordt erger dan het eerste. Alzo zal het ook met dit boos geslacht zijn" (v. 43-45). Het eerste waar we op moeten letten bij deze geheimzinnige en opmerkelijke passage is het verband. Zoals we hierboven hebben aangegeven, **heeft deze passage te maken met Christus' waarschuwendende woorden tegen hen die vastbesloten waren om Hem te vernietigen en die schuldig waren aan de onvergeeflijke zonde. Hij spreekt hier het oordeel uit dat God nog over het afvallige Israël zal vellen.** Nu willen we ontdekken wat deze gelijkenis betekent. De centrale figuur is "**de onreine geest**". Deze onreine geest wordt hier vanuit drie gezichtspunten bekeken: (1) wonend in een mens, (2) als uit de mens gegaan, (3) als terugkerend naar de mens om opnieuw in hem te wonen. In vers 44 noemt de onreine geest deze mens "**mijn huis**". Deze "mens" is duidelijk een beeld van Israël, want aan het einde van de gelijkenis zegt Christus: "Alzo zal het ook met dit boos geslacht zijn". Maar **wie is dan "de onreine geest"?** Ik geloof dat het de zoon des verderfs is. Waarom? Daar zijn een aantal redenen voor: (1) het gebruik van het lidwoord "de". Het is niet zomaar een onreine geest, maar "'onreine geest"; (2) zijn drievoudige relatie met Israël. **Toen de Heere deze woorden sprak, was de zoon des verderfs in Israël aanwezig. Maar hij ging ook weer weg. Toen hij zichzelf ophing, verdween hij van het aardse toneel naar het hiernamaals,** en Handelingen 1:25 en Openbaring 11:7 vertellen ons naar welke plaats in het hiernamaals hij ging: **de afgrond.** Zijn huidige vreselijke toestand in de afgrond wordt als volgt beschreven: "En wanneer de onreine geest van den mens uitgegaan is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust, en vindt ze niet" (v. 43). Dan zegt hij: "Ik zal wederkeren in **mijn huis**, vanwaar ik uitgegaan ben" (v. 44).

Dit verwijst volgens mij naar de resuscitatie (herleving) van de zoon des verderfs, als hij voor de laatste keer op aarde verschijnt als de mens der zonde. Israël zal dan op bijzondere wijze zijn "huis" zijn.

Een derde reden waarom ik denk dat "de onreine geest" de zoon des verderfs is, staat in Zacharia 13:2: "En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE der heirscharen, dat Ik uitroeien zal uit het land de namen der afgoden, dat zij niet meer gedacht zullen worden; ja, ook de profeten en den onreinen geest zal Ik uit het land wegdoen" Dit vers gaat duidelijk over de eindtijd. Wat volgt, is opmerkelijk. Vers 3-4 gaat over de profeten die valse profetieën zullen uitspreken. Maar in vers 5 zien we een duidelijke overgang van meervoud naar enkelvoud: "Ik ben geen profeet" De enige eraan voorafgaande benaming die met dit lidwoord verbonden kan worden is "de onreine geest" in vers 2, die in vers 5 niet slechts een abstracte voorstelling is, maar een echt persoon. En dan wordt in vers 6 de vraag gesteld: "Wat zijn deze wonden in uw handen?" Ik geloof dat dit betekent dat God de mens der zonde zal toestaan de Heiland in zulk een mate te imiteren dat hij zal verschijnen met wonden in zijn handen: zo zal hij nog beter in staat zijn zich als de ware Christus voor te doen.

Als de zoon des verderfs naar Israël terugkeert, vindt hij zijn huis "ledig, met bezemen gekeerd". Dit wijst op de morele en geestelijke toestand van de Joden op het moment dat de antichrist verschijnt. Hoewel zij gereinigd zijn van de vreselijke afgoderij die hen in oude tijden verontreinigde, en hoewel tijdelijke welvaart ze alles heeft gegeven wat ze nodig hebben, zal Israël verstoken zijn van de Sjechinaheerlijkheid, en woont de Heilige Geest niet in hen. Wat gebeurt er dan? "Dan gaat hij heen en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf, en ingegaan zijnde wonen zij aldaar" Ik geloof dat dit een dubbele betekenis heeft. Eén plus zeven is acht, en in de Bijbel duidt acht op een nieuw begin. Dit correspondeert met de herleving van de zoon des verderfs. Maar ik denk dat dit ook een verwijzing is naar Satans godslasterlijke imitatie van wat we in Openbaring 5:6 lezen, namelijk van het Lam dat de zeven ogen heeft die de zeven geesten Gods zijn. Net zoals de Christus Gods naar de aarde terug zal keren met de Geest van God in Zijn zevenvoudige kracht, zo zal de antichrist zichzelf aan Israël openbaren in zijn zevenvoudige volheid van satanische kracht en onreinheid. Dan zal Israëls toestand inderdaad erger zijn dan in het begin - toen zij Christus afwezen in de dagen van Judas.

2. Nu gaan we naar Mattheüs 24, dat een uitgebreide beschrijving van het einde van deze bedeling bevat. Hier zien we hoe onze Heere de omstandigheden tijdens de Grote Verdrukking beschrijft. De Heere Jezus beschrijft vrij gedetailleerd wat er allemaal aan Zijn terugkeer naar de aarde vooraf zal gaan. Het hele hoofdstuk is een antwoord van de Meester op drie vragen van Zijn discipelen: (1) wanneer wordt de tempel verwoest; (2) wat is het teken van Zijn komst; en (3) wat is het teken van de voleinding der wereld (zie v. 3). Een soortgelijke, maar geenszins identieke profetie vinden we in Lukas 21. Het belangrijkste verschil tussen de twee is dat Lukas 21 de omstandigheden beschrijft van vóór de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Chr.; pas vanaf vers 25 gaat het over de Grote Verdrukking, terwijl heel Mattheüs 24 nog toekomst is.

Het is opmerkelijk dat de Heere Zijn profetie begint met de woorden: "En Jezus antwoordende zeide tot hen: Ziet toe dat niemand u verleide. Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden" (v. 4-5). Hoe belangrijk dit is, blijkt in vers 11: "En vele valse profeten zullen opstaan en zullen er velen verleiden". Deze valse christussen en valse profeten zijn voorlopers van de antichrist en de valse profeet, die de aartsverleiders zullen zijn. Als we bij vers 15 zijn aangekomen, zien we daar een duidelijke verwijzing naar de mens der zonde: "Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats (die het leest, die merke daarop)". Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan - wie het leest "merke daarop". De verwijzing van Christus naar de "gruwel der verwoesting" die "in de heilige plaats" zal staan, verwijst terug naar Daniël 12:11: "En van dien tijd af dat het gedurig offer zal weggenomen en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn". Dit brengt ons dan weer terug naar Daniël 9:27: "in de helft der week zal Hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn". Deze verzen moeten we naast Openbaring 13:11-15 leggen, waar we zien dat de valse profeet, die grote wonderen zal doen, de mensen zal bevelen een beeld voor het beest te maken. De valse profeet zal de macht hebben om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest zal spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbidden, gedood worden. Als we deze teksten met elkaar verbinden, komen de volgende feiten naar voren: In de eerste plaats wordt er een "beeld" voor de antichrist gemaakt (Openb. 13:14). In de tweede plaats zal dit "beeld" op "in de heilige plaats staan" (Matt. 24:15), dat is in de herbouwde tempel te Jeruzalem.

In de derde plaats zal dit beeld bovennatuurlijke krachten bezitten, want het zal kunnen “spreken” (Openb. 13:15). In de vierde plaats zal dit “beeld” aanbeden worden, en zal iedereen die het beeld weigert te aanbidden, gedood worden (Openb. 13:14-15). In de vijfde plaats noemt Christus dit “beeld” de “gruwel der verwoesting”. De term “gruwel” is een oudtestamentische uitdrukking die met afgoderij verband houdt en wijst op een speciale afgod of valse god. In de zesde plaats zal deze “gruwel” of afgod opgericht worden in het midden van Daniëls zeventigste week, of drieënhalf jaar voor het einde van de loopbaan van de antichrist. Dit wordt duidelijk uit Daniël 12:11 en 9:27. Het wegnemen van het “dagelijks offer” vindt plaats als de antichrist zijn masker afdoet en zich presenteert als uitdager van God. In de herbouwde tempel van de Joden worden op dat moment weer offers aan God gebracht. Hun koning zal dat toestaan zolang hij nog in zijn rol van de “ware Christus” zit. Maar als hij zijn religieuze masker afdoet en zowel de hemel als de aarde tart, zullen de “offers” worden weggenomen en wordt in plaats daarvan een beeld van hemzelf ter aanbeding opgericht. In de zevende plaats zal de oprichting van het “beeld” voor de antichrist waarschijnlijk gepaard gaan met een bovennatuurlijke gebeurtenis. Dit leid ik af uit Daniël 9:27, waar staat dat hij slachtoffer en spijsoffer zal doen ophouden, en dat op een vleugel van gruwelen een verwoester zal komen. Het woord voor “vleugel” wordt gebruikt voor de vleugels van de cherubim in Exodus 25:20 en Ezechiël 10:5, enzovoort. En in Psalm 18:11 lezen we dat de Heere “voer op een cherub en vloog, ja, Hij vloog snellijk op de vleugelen des winds”. Een Hebreeuwse geleerde geeft de laatste zin van Daniël 9:27 als volgt weer: “en op de vleugel der gruwelen zal hij komen en verwoesten”. Als we in gedachten houden dat “gruwel” naar een afgodsbeeld of valse god verwijst, moeten we het lezen als “op de vleugel van een valse god zal hij komen om te verwoesten”. Nu is het met Psalm 18:11 in gedachten zeer waarschijnlijk dat Daniël 9:27 naar een satanische imitatie van de strijdwagen van de cherubs verwijst. Dat wordt versterkt door 1 Korinthe 10:20: “Ja, ik zeg dat hetgeen de heidenen offeren, zij den duivelen offeren, en niet Gode; en ik wil niet dat gij met de duivelen gemeenschap hebt”, wat aantoont dat de “afgoden” of “gruwelen” die werden aanbeden een demonische connotatie hadden. Als deze visie juist is, zal de antichrist op bovennatuurlijke wijze door de lucht vervoerd worden (door onzichtbare boze machten), en wellicht vanuit de “hemel” neerdalend (een godslasterlijke imitatie van Mal. 3:1) de wereld uiteindelijk overhalen om hem als God te vereren. De afvallige Joden zullen ongetwijfeld geloven dat zij eindelijk het langverwachte teken van de hemel zien, en de heerlijkheid die terugkeert naar de tempel. Want dáár wordt de valse christus naar toe gebracht, en dáár wordt zijn beeld opgericht. 2 Thessalonicenzen 2:4 verwijst waarschijnlijk naar dezelfde gebeurtenis: “alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is”. Nu begrijpen we de woorden van de Heere Jezus in Mattheüs 24:15 ook veel beter. Wat de Heere daar zei, was speciaal bedoeld voor het gelovige Joodse overblijfsel dat in Israël zal zijn tijdens de Grote Verdrukking. Als de “gruwel der verwoesting” in de heilige plaats wordt opgericht, moet een ieder die dit leest het “verstaan”. Dit correspondeert zeer goed met andere teksten, en hoe waardevol maakt dit het geschreven Woord van God! Er zal geen bovennatuurlijke openbaring geschonken worden - die hielden op toen de Canon van de Schrift gereed was. Wat toen gold, geldt ook nu, namelijk dat “verstaan” afhankelijk is van het lezen van wat God heeft geopenbaard. Maar wat moeten die vrome Joden dan “verstaan”? Wel, dat ze op een kritiek punt in de geschiedenis zijn aanbeland, namelijk het moment van de ontmaskering van de antichrist als een goddeloze bedrieger. En nu hij ontmaskerd is, moeten ze oppassen. Ze moeten Openbaring 13:14-15 opslaan, dan ontdekken ze namelijk dat ze de gedood zullen worden als ze nog langer in Jeruzalem blijven. Daarom zegt Jezus: “Dat alsdan die in Judéa zijn, vlieden op de bergen; Die op het dak is, kome niet af om iets uit zijn huis weg te nemen; En die op den akker is, kere niet weder terug om zijn klederen weg te nemen. Maar wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die dagen. Doch bidt dat uw vlucht niet geschiede des winters, noch op een sabbat. Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal” (Matt. 24:16-21). Wat is het toch mooi om te zien hoe het ene schriftwoord licht werpt op het andere! Hoe duidelijk legt Openbaring 13:14-15 uit waarom het trouwe overblijfsel zo haastig moet vluchten!

Er staat nog één andere verwijzing naar de antichrist in Mattheüs 24, namelijk in vers 23-26: “Alsdan, zo iemand tot ulieden zal zeggen: Zie, hier is de Christus, of daar, geloof het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u voorzeggd. Zo zij dan tot u zullen zeggen: Zie, Hij is in de woestijn, gaat niet uit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet”.

De verwijzing naar de “grote tekenen en wonderheden” is al (gedeeltelijk) uitgelegd in Openbaring 13. We zagen al dat **de valse profeet de macht zal hebben om “leven” of “adem” te geven aan het beeld van het beest, zodat het beeld zal spreken**. En we lezen ook dat het grote tekenen doet, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. En het verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen, die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen, die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en (weer) levend geworden is'.

3. Onze volgende passage betreft de eerste acht verzen van Lukas 18, waar de Heere ons in een gelijkenis een ander beeld geeft van de antichrist:

1 **En Hij zeide ook een gelijkenis tot hen, daartoe strekkende dat men altijd bidden moet en niet vertragen;**

2 **Zeggende: Er was een zeker rechter in een stad, die God niet vreesde en geen mens ontzag.**

3 **En er was een zekere weduwe in dezelve stad, en zij kwam tot hem, zeggende: Doe mij recht tegen mijn wederpartij.**

4 **En hij wilde voor een langen tijd niet; maar daarna zeide hij bij zichzelf: Hoewel ik God niet vrees en geen mens ontzie,**

5 **Nochtans omdat deze weduwe mij moeilijk valt, zo zal ik haar recht doen, opdat zij niet eindelijk kome en mij het hoofd breke.**

6 **En de Heere zeide: Hoort wat de onrechtvaardige rechter zegt.**

7 **Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen?**

8 **Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal. Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?**

Net als bij veel van Christus' gelijkenissen, is ook deze duidelijk profetisch van aard. **Hij verwijst naar een dag die nog moet komen: hij gaat over de omstandigheden tijdens de Grote Verdrukking**. Dit wordt duidelijk uit de context. Lukas 18 opent met het woord “en”, en de laatste achttien verzen van hoofdstuk 17, dat door “en” met hoofdstuk 18 verbonden is, **gaan over dingen die direct aan de oprichting van het Messiaanse Koninkrijk voorafgaan** - let vooral op vers 26. Daarom lezen we in de slotwoorden van de gelijkenis: “Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?” Nu we weten wanneer deze profetische gelijkenis in vervulling zal gaan, moeten we bepalen wat de betekenis van de gebruikte woorden is. **De gelijkenis gaat over een “weduwe” en een “onrechtvaardige rechter”**. Als we kunnen ontdekken wie hiermee bedoeld worden, kennen we de betekenis van de gelijkenis. En dat kan niet moeilijk zijn, want we weten al wanneer deze figuren verschijnen. **De “weduwe” wijst in de Schrift altijd op verlatenheid, eenzaamheid, zwakte. Dispensationeel gezien is Israël op dit moment de weduwe, geestelijk dood als ze nu is voor haar goddelijke Echtgenoot. In de gelijkenis van Lukas 18 zien we het nieuwe Israël, het “Israël van God”, het trouwe overblijfsel**. We hoeven slechts één tekst te citeren om dat te bewijzen:

Jes. 54:4-7

4 **Vrees niet, want gij zult niet beschaamd worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten en den smaad uws weduwschaps zult gij niet meer gedenken.**

5 **Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genoemd worden.**

6 **Want de HEERE heeft u geroepen als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.**

7 **Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten, maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.**

Deze woorden zal Christus direct aan het begin van het duizendjarig rijk tot het overblijfsel spreken, nadat zij de belijdenis in Jesaja 53 met het hart geloofd en met de mond beleden hebben. In een vorig hoofdstuk hielden we ons vooral bezig met de passages over het gelovige Joodse overblijfsel in de Grote Verdrukking. We zagen dat zij een bitter lot zullen ondergaan. Zij zullen zwaar beproefd worden en zwaar lijden ondergaan. De felle tegenstand van hun ongelovige broeders zal niet hun minst pijnlijke ervaring zijn. Net zoals de ergste vijanden van de Heiland zich onder Zijn broeders naar het vlees bevonden, **en net zoals de felste christenvervolgers in de huidige bedeling mensen zijn die de naam van Christus belijden, zo zullen de meest genadeloze vijanden van het Joodse overblijfsel hun ongelovige volksgenoten zijn**.

Zij worden ook in onze gelijkenis genoemd: die zijn de **“wederpartij”** tegen wie de **“weduwe”** een klacht indient bij de **“rechter”**. Zij smeekt: **“Doe mij recht tegen mijn wederpartij”**. We kunnen uit het bovenstaande eenvoudig afleiden bij wie de **“weduwe”** recht zoekt. **Die roep om vergelding zal vlak voor het einde van de Grote Verdrukking veelvuldig klinken. Het is duidelijk de antichrist zelf, en wat hier over hem wordt gezegd, bevestigt dat.** Allereerst wordt hij **“een rechter”** genoemd, zodat duidelijk wordt dat hij gezag heeft: hier wil ik aan toevoegen dat dit hetzelfde Griekse woord is dat in **Jakobus 5:9 met “Rechter” vertaald is (maar daar is Jezus de Rechter)**. In de tweede plaats staat er dat hij in een **“bepaalde 'stad’** is. Ik weet niet zeker of dit Jeruzalem of Babylon is, maar ik geef de voorkeur aan Babylon. In de derde plaats wordt over deze rechter gezegd dat hij **“God niet vreesde en geen mens ontzag”**. **Dit komt precies overeen met wat op andere plaatsen over de mens der zonde gezegd wordt. Goddeloosheid en wetteloosheid zijn twee van zijn meest opvallende karaktereigenschappen. In de vierde plaats noemt de Heere hem bewust “de onrechtvaardige rechter”** (v. 6). Dat woord wijst op **“onrechtvaardigheid”**, en laat het contrast zien tussen hem en de ware Christus die rechtvaardig heersen zal. In de vijfde plaats wordt zijn hardvochtigheid duidelijk uit de volgende woorden: **“En hij wilde voor een langen tijd niet”** (v. 4). Het Griekse werkwoord van vers 3 toont aan dat de weduwe telkens weer bij deze **“rechter”** kwam. Maar in zijn hardvochtigheid hield hij zich herhaaldelijk doof voor haar smeekbeden. **Zo hardvochtig en onverschillig zal de antichrist ook zijn ten opzichte van het lijden van de trouwe Joden.** In de zesde plaats worden zijn onwaarachtigheid en verraderlijkheid duidelijk. In vers 5 zegt deze onrechtvaardige rechter **“Nochtans omdat deze weduwe mij moeilijk valt, zo zal ik haar recht doen”**. Maar dat hij zijn woord niet houdt, wordt duidelijk uit wat we in vers 7 lezen: **“Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen”**. De antichrist verschaft haar geen recht, maar God wel. Dit laatstgenoemde vers zinspeelt op zijn ondergang. Als God Zijn uitverkoren **“recht verschaft”** of **“wreekt”**, **zullen de antichrist en zijn medestanders die hen vervolgd, vernietigd worden.**

Er kleeft slechts één moeilijkheid aan deze interpretatie en dat is dat het Joodse overblijfsel een beroep doet op de antichrist. Hoe bestaat het dat zij hem om hulp vragen! Maar is dat echt een probleem? Laten we het antwoord in onze eigen ervaringen zoeken. Hoe vaak keren wij ons in tijden van nood niet tot het vlees om hulp te krijgen? Zelfs de apostel Paulus beriep zich op Caesar! Maar opdat u niet denkt dat dit een uitvinding van mij is om bepaalde bezwaren tegen bovengenoemde interpretatie van tafel te vegen, verwijs ik u naar vers 7: “Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen?” Suggereert het woord **“lankmoedig” niet dat, hoewel zij dag en nacht tot God geroepen hadden, zij ook hulp bij iemand anders hadden gezocht? Nog duidelijker is het getuigenis van Jesaja 10:20: **“En het zal geschieden te dien dage, dat het overblijfsel van Israël en de ontkomenen van het huis van Jakob niet meer steunen zullen op dien die hen geslagen heeft, maar zij zullen steunen op den HEERE, den Heilige Israëls, oprechtelijk”****

4. **“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”** (Joh. 5:43). Deze tekst zijn we al eerder tegengekomen, dus hoeven we er niet lang bij stil te blijven staan. **Het gaat over de relatie tussen de antichrist en het ongelovige Israël.** We zien hier een dubbel contrast tussen de Zoon van God en de zoon des verderfs. **De Christus Gods was nederig en kwam niet in Zijn eigen naam, maar in de naam van Zijn Vader - in volmaakte onderwerping; de christus van Satan is hoogmoedig en komt in zijn eigen naam.** Dit appelleert direct aan de verdorven harten van de gevallen mensheid. **De Joden ergerden zich aan de lankmoedigheid van de Heere Jezus, maar zij accepteren de trotse en egoïstische mens der zonde.** Christus werd door het afvallige Israël niet aangenomen. Dat lezen we in hetzelfde evangelie: **“Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”**. Maar zij zullen de antichrist welkom heten zegt de Heere: **“zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen”**. **Zij zullen hem als hun langverwachte Messias aannemen.** Zij zullen hem als hun koning ontvangen. Zij zullen hem als hun beloofde Verlosser ontvangen. Zijn juk zullen zij aanvaarden. Zij zullen hem goddelijke eer bewijzen. Maar zij zullen het bitter berouwen, en God zal daarom een vreselijk oordeel aan hen voltrekken.

5. **“Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar en de vader derzelve leugen”** (Joh. 8:44). Het Griekse woord voor **“leugen”** is **“pseudos”**. **Het komt slechts negen keer in het Nieuwe Testament voor - negen is het getal van het oordeel.**

Het verwijst altijd naar dat wat zich tegenover de waarheid stelt, zich tegen haar verzet. Het is een correcte benaming voor de antichrist, de zoon van de aartsleugenaar, de duivel. De Christus van God is “De Waarheid”, de christus van Satan “De Leugen”. Dat dit een van de vele namen is van de mens der zonde wordt duidelijk uit 2 Thessalonicenzen 2. Daar wordt ons verteld dat “wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen. En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen die verloren gaan, daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden”. Vervolgens wordt ons gezegd: “En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven”.

“Over Johannes 8:44 zegt Sir Robert Anderson het volgende: Een leugen spreken is geen correct Engels. In onze taal is de juiste uitdrukking een leugen vertellen. Maar niemand zou de Griekse woorden hier zo weergeven. Het gaat hier niet om de leugen of het valse in het abstracte, nee, er wordt juist een concreet voorbeeld van de leugen gegeven. En zo wordt de verbinding tussen Satan de leugenaar en Satan de moordenaar duidelijk. Hij is niet de aanstichter van alle moorden, maar van de moord, die toen en daar aan de orde was: de moord op de Christus; hij is niet de vader van leugens, maar de vader van de Leugen. In 2 Thessalonicenzen 2:11 gaat het weer over de Leugen uit Johannes 8:44. God zet mensen niet aan om leugens te vertellen of leugens te geloven. Maar over hen die 'de waarheid' afwijzen, staat geschreven: Hij zal hun een sterke dwaling zenden, zodat zij de Leugen geloven. Omdat zij de Christus Gods hebben verworpen, zal God hen oordelen met blindheid, zodat zij de christus van de mensheid zullen aannemen, en die christus is de incarnatie van Satan' (The Silence of God)”.

6. “Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderferis, opdat de Schrift vervuld worde” (Joh. 17:12). Dat de Heere Jezus hier naar de antichrist verwijst, wordt duidelijk als we 2 Thessalonicenzen 2:3 lezen, waar **de mens der zonde de “zoon des verderfs” wordt genoemd. Dat Judas die hier de zoon des verderfs wordt genoemd - niet slechts een gewoon mens was, wordt duidelijk als we Johannes 6:70 lezen: “Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalve uitverkoren? En een uit u is een duivel”**. In geen enkele andere passage wordt het woord “diabolos” ooit voor iemand anders gebruikt dan voor de satan zelf. **Net zoals de Heere Jezus God in het vlees was, zo is Judas de duivel in het vlees**; en zoals we in eerder hebben aangetoond, zal **de antichrist een incarnatie van Judas zijn**. Misschien moeten we nog iets over Johannes 17:12 zeggen voordat we verder gaan. Sommigen denken dat dit vers een ondermijning is van **de leer van de absolute zekerheid van het behoud van de heiligen**, maar dat is niet zo. Merk op dat Christus niet zei: niemand uit hen is verloren gegaan, **uitgezonderd** de zoon des verderfs. In plaats daarvan zei Hij: “niemand uit hen is verloren gegaan, **dan** de zoon der verderferis”. Het woord “dan” heeft een contrasterende functie en heeft niet de betekenis van “uitzondering”; oftewel, **Judas is hier tegen hen die aan Christus gegeven zijn**. Deze interpretatie wordt duidelijk bevestigd in Johannes 18:9: “Uit degenen die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren”.

7. **Van alle brieven in het Nieuwe Testament bevat 2 Thessalonicenzen de belangrijkste passage over de antichrist**. Daar wordt hij “de mens der zonde, de zoon des verderfs” genoemd (v. 3). De vreselijke waarheid dat alle mensen zondaren zijn, wordt ons in Romeinen 3:23 meegedeeld, **maar de antichrist zal meer zijn dan een gewone zondaar; hij zal de mens der zonde zijn. Als zodanig zal hij recht tegenover Christus staan, de Heilige Gods**. De zonde zal in al zijn vreselijke satanische verraderlijkheid, uitdagende godslastering en enorme aantrekkingskracht op de verdorven harten van de mensen, in dit vreselijke monster samengevat worden. Over de mens der zonde wordt gezegd: “Die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, also dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is” (v. 4). **Hier bereikt hij het toppunt van zijn vreselijke godslastering. Op straffe des doods moet iedereen hem goddelijke eer bewijzen** (Openb. 13:15). Om zijn eis kracht bij te zetten, zal hij de mensen dwingen hem te aanbidden, omdat hij vindt dat zijn eisen boven alle andere wetten en gewoonten van de mensen uitgaan, of die nu door mensen of door God zijn ingesteld (Dan. 7:25). **De Almachtige zal zijn satanische goddeloosheid een tijdlang toestaan, omdat de weerhouder weg is** (v. 7). Zijn vervloekte verschijning zal nog niet door de bliksem getroffen worden. De aarde zal haar mond nog niet openen om hem levend te verzwelgen. De Engel des Heeren die Herodes met de dood sloeg om een veel minder ernstige godslastering, zal nog niet naar het zwaard grijpen. De hemel zal een tijdlang stil blijven, terwijl deze hoogmoedige rebel doet wat hij maar wil. Maar de Heere Jezus zal hem op het vastgestelde uur “denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en tenietmaken door de verschijning Zijner toekomst” (v. 8).

“Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen” (v. 9). De antichrist zal de culminatie en de voltooiing zijn van Satans sluwe werk. Hij zal bovenmenselijke krachten hebben, zodat zijn wonderen niet slechts uiterlijk vertoon zijn, maar bovennatuurlijke bewijzen van zijn macht. Door deze wonderen en tekenen zal hij de hele wereld misleiden. **Hij zal ongetwijfeld de draak steken met de wonderen van Christus**, net zoals Jannes en Jambres in de dagen van weleer de wonderen van Mozes imiteerden. **Het hoogtepunt van zijn wonderlijke daden wordt bereikt als hij uit de dood herrijst.**

8. “Wie is de leugenaar, dan die loochent dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent” (1 Joh. 2:22). Voor meer over de naam “de antichrist” verwijst ik de lezer naar voorgaande hoofdstuk over de loopbaan van de antichrist. Daar wordt duidelijk dat ik die zie als een officiële titel met een dubbele betekenis, corresponderend met de twee belangrijkste fasen in zijn loopbaan. **Eerst zal hij zich als de ware Christus voordoen; later zal hij zich openbaren als de gezworen vijand van Christus. Het bovenstaande vers toont hem als de aartsafvallige.** Hij zal uiteindelijk de onderscheidende waarheid van het Judaïsme verloochenen, namelijk dat Jezus de Christus is, zoals hij zich ook zal afzetten tegen een van de pijlers van het christelijk geloof, namelijk de openbaring van “de Vader en de Zoon”.

9. We staan nog even kort stil bij 1 Johannes 4:3 en ronden dan af. “En alle geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest gij gehoord hebt dat komen zal, en is nu alrede **in de wereld**”. Let vooral op de laatste zinsnede. **De geest van de antichrist, die de weg bereid voor zijn verschijning, is nu al “in de wereld”.** Deze verklaring correspondeert met wat we lezen in 2 Thessalonicenzen 2:7: “Want de verborgenheid der **ongerechtigheid** wordt alrede gewrocht; alleenlijk die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden”. **Het geheimenis der ongerechtigheid, dat over de incarnatie van Satan gaat, is de directe tegenstelling van “de verborgenheid der godzaligheid” (1 Tim. 3:16), dat betrekking heeft op de incarnatie van de Zoon van God. Net zoals God een lange voorbereidingstijd aan de komst van Zijn Zoon liet voorafgaan, zo bereidt de duivel nu de weg voor op de komst van de zoon des verderfs.** Het geheimenis der ongerechtigheid “is reeds in werking”, daarom lezen we in 1 Johannes 4:3 dat **de geest van de antichrist nu al in de wereld is! Hoe ver Satans voorbereidingen al gevorderd zijn voor de onthulling van zijn meesterwerk, wordt steeds duidelijker voor hen die de wijsheid hebben gekregen om de tekenen van de tijd te kunnen onderscheiden.**

DE ANTICHRIST IN HET BOEK OPENBARING

Het onderwerp van het boek Openbaring wordt eigenlijk al bepaald door de plaats die het inneemt in de canon. Omdat het helemaal achterin de Bijbel staat, verwachten we natuurlijk dat het boek Openbaring een overzicht geeft van de laatste hoofdstukken van de wereldgeschiedenis. Dat is inderdaad het geval. **Openbaring beschrijft met name de oordelen die God nog over de aarde brengen zal. Het bevat verreweg de meest complete beschrijving van de omstandigheden ten tijde van de Grote Verdrukking.** Het behandelt uitgebreid het karakter en de loopbaan van de antichrist, die door een boze, verbolgen God als een “roede” gebruikt zal worden om het afvallige Israël en het afvallige christendom te tuchtigen. Dit alles dient uiteraard ter voorbereiding op de komst van het Messiaanse Koninkrijk, waarmee de laatste aardse bedeling aanbreekt.

Het is onmogelijk om Openbaring te begrijpen zonder een grondige kennis van de boeken die eraan voorafgaan. Hoe meer we bekend zijn met de eerste vijftien boeken van de Bijbel, hoe beter we voorbereid zijn op de studie van het zesenzestigste boek. In Openbaring staat weinig dat echt nieuw is. De gevarieerde inhoud is grotendeels een gedetailleerde uitwerking van wat in de voorgaande boeken te vinden is. Alle gebruikte figuren en symbolen worden óf op de bladzijden van het boek zelf, óf ergens anders in het Woord uitgelegd. Want de Schrift verklaart zichzelf. **De meeste moeilijke passages in Openbaring zijn moeilijk wanneer er een algemeen gebrek aan kennis van de andere bijbelboeken bestaat. Vooral Daniël en Zacharia moeten goed bestudeerd worden, omdat zij veel licht werpen op de visioenen en profetieën van de ziener van Patmos.**

Openbaring vertelt ons niet alleen veel over de persoon en het werk van de mens der zonde, maar het beschrijft ook zijn einde en de totale overwinning over de drie-eenheid van het kwaad. Dit is een van de belangrijkste oorzaken van de terughoudendheid van velen om het boek te bestuderen. **Het is opmerkelijk dat dit het enige boek in de Bijbel is waarin een belofte gedaan wordt aan hen die het boek en de profetieën die erin staan, lezen (1:3).** En toch wordt er maar zelden uit gelezen vanaf de kansels van orthodoxe kerken! Het is vrijwel zeker dat de grote vijand daar achter zit. Het lijkt erop dat Satan dit boek meer vreest en haat dan elk ander boek in de Bijbel, omdat het duidelijk zegt dat hij uiteindelijk in de poel des vuurs geworpen wordt. Maar “Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend” (2 Kor. 2:11). We moeten ons dus niet door hem ervan laten weerhouden om de profetie over de dingen die spoedig moeten geschieden biddend te bestuderen.

1. We kijken eerst naar **Openbaring 6, dat ons vier verschillende aspecten toont van de zoon des verderfs. Net zoals de Heilige Geest ons in het begin van het Nieuwe Testament een viervoudig beeld van Christus in de evangeliën heeft geschetst, zo heeft God ons aan het begin van de beschrijvingen van Zijn oordelen over de aarde een viervoudig beeld van Christus' grote tegenstander gegeven. Ik geloof dat de inhoud van de eerste vier “zegels” de vier aspecten van het karakter en de vier stadia van de loopbaan van de antichrist beschrijven.** Eerst zien we hoe hij de Christus Gods als de Rechtvaardige imiteert: het “witte paard” waarop hij zit spreekt van rechtvaardigheid. In 2 Korinthe 11:14 lezen we dat de satan zich voordoeft als “een engel des lichts”, dat het dus niets bijzonders is als ook zijn dienaren zich “voordoen als dienaren der gerechtigheid”. Zo zal ook de antichrist zich voordoen als een vriend van orde en wetshandhaving. In de tweede plaats imiteert hij de Christus Gods als de machtige Strijder. Net zoals de Heere Jezus bij Zijn wederkomst “hen getreden in Mijn toorn en heb hen vertrappt in Mijn grimmigheid” (Jes. 63:3), zo zal de mens der zonde allen doden die zich tegen hem durven te verzetten. In de derde plaats zien we hoe hij Christus imiteert als het Brood des Levens, want bij het derde zegel zien we hem als degene die de voedselverdeling beheert. Vervolgens zien we zijn ware gezicht, zonder masker, als degene wiens naam “de dood” en “de hel” is, oftewel de vernietiger van de lichamen en zielen van mensen.

Laten we eens zien hoe we de identiteit van de ruiter van deze verschillend gekleurde paarden kunnen vaststellen. In 6:2 lezen we: “En ik zag, en zie, een wit paard, en Die daarop zat, had een boog; en Hem is een kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwon”.

Merk op dat eerst gezegd wordt dat hij op een “wit paard” zit. **Dit is een imitatie van de Christus Gods, die bij Zijn wederkomst naar de aarde ook op een wit paard zit** (Openb. 19:11). In de tweede plaats wordt gezegd dat hem “een kroon” gegeven wordt. Dit verbindt hem direct met het eerste beest - de antichrist - in Openbaring 13, want over hem staat geschreven: “En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had” (v. 4). Verder wordt ons in hoofdstuk 6:4 gezegd: “En een ander paard ging uit, dat rood was; en dien die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde, en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven”. Let op de laatste zinsnede: “en hem werd een groot zwaard gegeven”. Dit maakt duidelijk dat hij de pseudochristus is, want over de ware Christus staat geschreven: “En uit Zijn mond ging een scherp zwaard” (19:15). Vervolgens staat er: “werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde”. Dat lezen we ook over het eerste beest in Openbaring 13: “En hetzelfde werd macht gegeven om den heiligen krijg aan te doen, en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht en taal en volk” (v. 7). **Verder wordt hij gezien als degene die de macht heeft over de voedselverdeling. Hij verkoopt voedsel - dat een eerste levensbehoefte is - tegen woekerprijzen.** Dit correspondeert duidelijk met Openbaring 13:17. Ten slotte wordt hij bij het vierde zegel “de dood” en “de hel” genoemd. Deze twee titels nemen elke twijfel weg over wie hier bedoeld wordt. Als God Israël vermaant omdat het een zevenjarig verdrag met de antichrist heeft gesloten, doet Hij dat met de volgende woorden: “En ulieder verbond met den dood zal tenietworden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelven vertreden worden” (Jes. 28:18). **De vier ruiters van Openbaring 6 zijn dus niet vier verschillende personen, maar vier aspecten van één persoon, net zoals de vier evangeliën vier aspecten van de Here Jezus openbaren.** Voordat we Openbaring 6 afsluiten, wil ik nog een toelichting geven op enkele opmerkingen die hierboven gemaakt zijn, namelijk dat in het eerste deel van Openbaring 6 vier stadia van de loopbaan van de antichrist zijn beschreven. De voorbereiding van de mens Christus Jezus op Zijn openbare bediening - de lange jaren die Hij in alle rust in Nazareth doorbracht - worden overgeslagen door de vier evangelisten. Zo worden ook in Openbaring 6 de eerste jaren van de mens der zonde - in zijn hoedanigheid als ‘kleine horen’ - niet beschreven.

Ten tijde van het eerste zegel rijdt hij op een wit paard en heeft hij een boog in zijn hand. De kleur van het paard en het feit dat het een boog zonder pijl is, doen mij denken aan overwinningen zonder bloedvergieting, want "hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen". **Dit eerste zegel bepaalt ons direct bij de tijd waarin de vorst der duisternis zich als de Christus Gods voordoet en zich aan de Joden presenteert om door hen aangenomen te worden. Hij openbaart zich niet in zijn ware satanische karakter; hij doet juist alsof hij de Vredevorst is.**

Het eerste zegel correspondeert met Daniel 11:21-23 waar we lezen dat hij het koninkrijk zal ontvangen door vleierij en politieke diplomatie. Maar die pacifistische rol zal hij niet lang volhouden, want er is oorlog in zijn hart (Ps. 55:21), en zijn enorme eerezucht kan alleen bevredigd worden door wereldwijde overheersing. De waarschuwing van God is duidelijk: "Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw, en zij zullen het geenszins ontvlieden" (1 Thess. 5:3). Dit brengt ons bij het tweede zegel. De antichrist zit nu niet langer op een wit paard, maar op een rood paard. En in volkomen overeenstemming hiermee wordt eraan toegevoegd: "en dien die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde, en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven" (v. 4). Geen wonder dat hij de "de verderver der heidenen" (Jer. 4:7). Als hij overwonnen is, zal men zeggen: "Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten en zeggen: Is dat die man die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven? Die de wereld als een woestijn stelde en derzelve steden verstoorde" (Jes. 14:16-17). Jeremia 25:29 werpt licht op dit "grote zwaard" dat aan hem gegeven wordt. "Want zie, in de stad die naar Mijn Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en zoudt gij enigszins onschuldig gehouden worden? Gij zult niet onschuldig worden gehouden; want Ik roep het zwaard over alle inwoners der aarde, spreekt de HEERE der heirscharen". Bij het derde zegel is hij de voorbode van hongersnood. Dit zien we aan de kleurverandering van het paard: zie voor de relatie tussen "zwart" en hongersnood Jeremia 14:1-2 en Klaagliederen 5:10. De symbolische betekenis van het "zwarte" paard wordt versterkt door het beeld van de weegschaal in zijn hand (vgl. Hos. 12:7 en Amos 8:4-6). **Daarna lezen we hoe het graan mondjesmaat tegen woekerprijzen wordt verkocht.** Maar we lezen ook: "en beschadig de olie en den wijn niet" Dit geeft aan dat de hongersnood niet wereldwijd is: het suggereert juist dat er vreselijke honger zal zijn in sommige delen van de wereld, maar luxe en overvloed in andere gebieden. Daarom zie ik in dit derde zegel de vervolging van de gelovige Joden door de antichrist, die zoals uit andere teksten blijkt het hevigst zal zijn in de laatste drieënhalve jaar van zijn loopbaan.

Openbaring 13:17 laat zien dat iedereen die weigert het merkteken te ontvangen, niet meer mag kopen of verkopen. Die weigeraars zijn natuurlijk het trouwe overblijfsel der Joden. Maar zij die wel trouw zijn aan het beest, zullen niets tekort komen - zij zullen genoeg "olie en wijn" hebben. Het vierde zegel gaat duidelijk over het einde van antichrist. Het feit dat hij "de dood" genoemd wordt en dat "de hel" (waar de zielen van de overledenen zijn) hem volgt, maakt duidelijk welk een vreselijk lot deze zoon des verderfs en al zijn verblinde volgelingen treffen zal (zie Openb. 19:20-21).

2. De volgende verwijzing naar de antichrist vinden we in Openbaring 9:11, waar hij drie namen heeft, namelijk "sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben", "engel des afgronds" en "de verwoester" of "verderver". Ook voor een korte uiteenzetting van de betekenis van deze drie titels, moet ik eerst iets over de context zeggen. Het merendeel van de premillennialisten is het met elkaar eens over de identiteit van de figuur in Openbaring 9:11, maar ze denken wel heel verschillend over de betekenis van de context. Ik kan aan de hand van het licht dat ik op dit moment heb slechts enkele opmerkingen maken over de verzen die eraan voorafgaan en dan de redenen van mijn conclusies ter beoordeling aan de lezer voorleggen. De context brengt ons terug naar het openingsvers van Openbaring 9, waar we zien dat een "ster" uit de hemel op de aarde valt, aan wie de sleutel van de bodemloze put gegeven wordt. Ik geloof dat dit verwijst naar Lucifer, of de "morgenster". Ik geloof niet dat dit verwijst naar zijn oorspronkelijke val, maar naar wat Openbaring 12:9 beschrijft. **Dat hij de sleutel van de afgrond krijgt, betekent dat God hem tijdens de Grote Verdrukking de vrije teugel geeft zodat hij het net zo bont kan maken als hij maar wil.** De 'put des afgronds' (9:2) kan ook met "de bron van de bodemloze put" vertaald worden. Deze uitdrukking komt nergens anders in de Bijbel voor. De 'bron van de bodemloze put' is niet de bodemloze put zelf die genoemd wordt in 9:11, 11:7, 17:8, 20:3. Wat het verschil is, zal ik nu proberen duidelijk te maken. Uit de bron van de bodemloze put steeg rook op, zo veel dat de zon en de lucht verduisterd werden (v. 2), en uit de rook kwamen "sprinkhanen op de aarde" te voorschijn. Ik denk dat dit dezelfde sprinkhanen zijn als de wezens in de profetie van Joël (2:1-11).

Als we kijken naar wat Joël 2 en Openbaring 9 hierover zeggen, wordt meteen duidelijk dat dit geen gewone sprinkhanen zijn. Joël zegt hierover: “een groot en machtig volk, desgelijks vanouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zal zijn tot in jaren van vele geslachten” (2:2). En vervolgens: “en al vielen zij op een geweer, zij zouden niet verwond worden” (2:8). **Het feit dat zij uit de afgrond komen, betekent ook dat zij bovennatuurlijke wezens zijn.** We gaan weer terug naar Openbaring 9:11, waar de antichrist “de koning van” de sprinkhanen genoemd wordt. Let goed op wat er in Joël 2 en in Openbaring 9 over deze duivelse wezens gezegd wordt en bedenk dat hun getal zeker tweehonderd miljoen is; werpt dat geen nieuw licht op Openbaring 13:4? Daar wordt aangaande de antichrist de vraag gesteld: “Wie is dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?” Het is volstrekt zinloos om de strijd aan te gaan met iemand die een “leger” van tweehonderd miljoen tot zijn beschikking heeft, met strijders die niet kunnen sterven! In de tweede plaats wordt hij hier de “engel des afgronds” of “engel van de bodemloze put” genoemd, een titel die heel goed past bij **de leider van de gevallen engelen, en bovendien een titel die duidt op de bovennatuurlijke natuur van de zoon des verderfs.** In de derde plaats lezen we: “zijn naam was in het Hebreeuws Abáddon, en in de Griekse taal had hij den naam Apóllyon”. Deze titel dient om alle twijfel weg te nemen over de identiteit van deze “koning” van de duivelse sprinkhanen, deze “engel des afgronds”. De Hebreeuwse en Griekse namen betekenen in het Nederlands hetzelfde: verderver of verwoester. Hij is de “de verderver der heidenen” van Jeremia 4:7, en de “verstoorder” Jesaja 16:4 en Jeremia 6:26. Dat is een toepasselijke naam voor iemand die de grote tegenstander van de Heiland is. De term “verderver” is verwant aan “de dood” in Openbaring 6:8. **Zijn naam wordt hier zowel in het Hebreeuws als in het Grieks weergegeven omdat hij met de Joden en de heidenen verbonden zal zijn, en hen beiden verderven zal! Maar waarom wordt de Hebreeuwse naam eerst genoemd? Omdat, net als bij de genade, de volgorde bij het oordeel ook “eerst de Jood en dan de Griek” is** - zie respectievelijk Romeinen 2:9 en 1:16.

3. “En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal **het beest** dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen en zal hen doden” (Openb. 11:7). **Dit is de eerste keer in Openbaring dat wij de antichrist zien als “het beest”.** De laatste tekst die we hebben behandeld, maakt meteen duidelijk wie hij is. Hij wordt “de engel van de afgrond” genoemd, omdat de afgrond zijn woonplaats is. Hij verbleef daar gedurende de hele christelijke bedeling. Hier zien we dat het beest uit de afgrond opstijgt. Wat is de afgrond dan precies? Het lijkt een speciale verblijfplaats te zijn voor duivelse schepselen. Zoals we gezien hebben, komen de gevallen engelen uit de “bron” van de afgrond. Ook het beest komt daaruit. En Satan zal er duizend jaar lang in opgesloten worden (Openb. 20:3). De afgrond is niet hetzelfde als de hel, waar de zielen van verloren mensen op dit moment gepijnigd worden; en de afgrond is ook niet “gehenna” of de “poel des vuurs”, waarin straks alle verlorenen voor eeuwig zullen lijden.

4. We komen nu bij Openbaring 13. Aan de uitleg hiervan zou een lang artikel gewijd kunnen worden, maar omdat ik er in eerdere hoofdstukken al wat over gezegd heb, zal ik het hier zo kort mogelijk houden. Dit hoofdstuk draait om twee 'beesten'. **Er bestaat verschil van mening over welke van de twee beesten de antichrist is. De meeste uitleggers die over dit onderwerp schreven, zien in het eerste beest de mens der zonde, en ik ben het van harte met hen eens.** Ik zal in het volgende hoofdstuk enkele van de vele punten bespreken die bewijzen dat het eerste beest echt de antichrist is. Voorlopig gaan we daar maar even van uit. “En ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een naam van godslastering” (v. 1). Zoals wel vaker het geval is in de Schrift, zit ook hier een dubbele verwijzing in naar twee heel verschillende aspecten die toch nauw met elkaar in verband staan. Ik geloof dat **dit “beest” dat uit “de zee” opstijgt naar het Romeinse Rijk in haar laatste herstelde vorm verwijst, dat wil zeggen herrezen als een statenbond van tien koninkrijken.** In Daniël 7:3 lezen we: “En er klommen vier grote dieren op uit de zee, het ene van het andere verscheiden”. Deze “vier grote beesten” worden in de daaropvolgende verzen verklaard. In vers 7 lezen we dat **dit vierde beest (het Romeinse Rijk) 'tien hoornen’ had.** Het beest uit Openbaring 13:1 heeft ook tien hoornen. Elk van de opeenvolgende beesten of koninkrijken in Daniël 7 behield het grondgebied van het voorgaande, maar veroverde ook nieuwe gebieden, zodat het groter werd. In de symbolische beschrijving die daar gegeven wordt, lijkt het eerste beest op “een leeuw” (v. 4), het tweede op “een beer” (v. 5) en het derde op “een luipaard” (v. 6). En ook in Openbaring 13 lezen we dat het beest “En het beest dat ik zag, was een pardel (luipaard) gelijk, en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de mond eens leeuws” (v. 2). Hieruit kunnen we opmaken dat het Romeinse Rijk in zijn uiteindelijke vorm het hele domein van de vroegere rijken zal bevatten en de belangrijkste kenmerken zal hebben van de oude Babyloniërs, de

Medo-Perziërs en de Grieken. Maar uit het vervolg van Openbaring 13 blijkt heel duidelijk dat er niet alleen over een rijk gesproken wordt. **In vers 3-8 gaat het duidelijk over een persoon, en ik ben ervan overtuigd dat deze persoon ook symbolisch in de openingsverzen beschreven wordt.** Zoals zo vaak het geval is bij profetische teksten, zijn de koning en zijn koninkrijk ook hier onlosmakelijk met elkaar verbonden. Openbaring 13:1-2 beschrijft zowel het keizerrijk als zijn laatste keizer. Een van de bewijzen hiervoor vinden we in Daniël 9:26, waar de antichrist de “vorst” van het volk genoemd wordt dat Jeruzalem in 70 na Chr. heeft verwoest. Ik zal daarom bij de uitleg van dit gedeelte dit principe volgen. **“En ik zag uit de zee een beest opkomen” In de Bijbel is de woelige ‘zee’ vaak een beeld van de rusteloze mensheid die zich van God heeft afgekeerd. De antichrist zal opstaan in een tijd van ongekeerde sociale onrust en bestuurlijke ontredning. Hij zal opstaan tijdens een grote omwenteling in de wereldgeschiedenis.** Uit andere profetische teksten kunnen we afleiden dat na de opname van de Gemeente en vlak voor het begin van Daniëls zeventigste week, de civiel-en politiek-maatschappelijke orde volledig omvergeworpen zal worden. Als God de teugels loslaat, zal de wetteloosheid volledig de overhand krijgen. Ik twijfel er niet aan dat Satan dit zo zal leiden. Zo ontstaat er een situatie die de diplomatieke vaardigheden van mensen te boven gaat. Dat is de kans waar de komende superman - als diplomatiek genie - op gewacht heeft. Net zoals vandaag de dag veel leiders denken dat een volkenbond het beste middel is om de vrede te bewaren, zo zal de mens der zonde de wereld er straks van overtuigen dat dit het enige middel is om de enorme problemen op te lossen waarmee de machten der aarde zich dan geconfronteerd weten. Daarom zal de antichrist het oude Romeinse Rijk doen herrijzen wanneer er wereldwijde chaos heerst. Hijzelf zal aangesteld worden als hoofd of keizer van dat rijk - de laatste Caesar. Ziedaar de dubbele betekenis van dit symbool - een beest dat uit de zee opkomt. **Uit deze anarchie komt een machtig despoot voort die zich alle macht zal toe-eigenen - goddelijke en menselijke macht.** En uiteindelijk zal duidelijk worden dat hij de belichaming is van een wetteloosheid die nog erger en vernietigender is dan die waar hij zelf uit voortkwam. Maar het zal niet lang duren voordat duidelijk wordt dat hij echt een beest is. Deze titel is van grote betekenis. **Nu de wereld Gods “Lam” heeft afgewezen, zal zij door een “beest” geregeerd worden. Dat zal Gods antwoord zijn op de satanische evolutietheorie die vandaag de dag zo populair is. Het moderne denken van vandaag zweert bij de dierlijke oorsprong van de mens, en dus zal een beest de meerderheid van zijn generatie in het verderf storten! “hebbende zeven hoofden en tien hoornen”.** Het is heel opmerkelijk dat de draak in Openbaring 12:3 precies dezelfde kenmerken heeft. Van hem wordt daar ook gezegd dat hij “zeven hoofden en tien hoornen” heeft. **Dit wijst duidelijk op zijn satanische oorsprong: hij zal een menselijke kopie van de duivel zelf zijn.** Zoals wijlen G. H. Pember schreef (van wie ik enkele waardevolle opmerkingen heb gebruikt) zal het beest “de afstraling van de heerlijkheid van de anti-god, en het beeld van zijn wezen” zijn. Ik ga ervan uit dat **de “zeven hoofden” symbool staan voor grote intelligentie, en dat de “tien hoornen” zijn keizerrijk symboliseren.** “En het beest dat ik zag, was een pardel (luipaard) gelijk, en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de mond eens leeuws” (v. 2a). Net zoals bij het beest dat uit de zee opkomt in vers 1, geloof ik dat de woorden in dit twee de vers ook een dubbele betekenis hebben. In de eerste plaats, zoals hierboven al werd uitgelegd, geven zij aan dat het rijk de gebieden van de voorgaande rijken zal bevatten en hun voornaamste kenmerken zal behouden. In de tweede plaats zijn ze een figuurlijke beschrijving van de keizer zelf. **De antichrist zal de eigenschappen van het luipaard (schoonheid, finesse en scherpzinnigheid), van de beer (kracht en wreedheid) en van de leeuw (moed en woestheid) in zichzelf verenigen.** “En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht” (v. 2b). Dit is de duivelse parodie op wat God de Vader aan Zijn Zoon zal geven: “Verder zag ik in de nachtgezichten, en zie, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen. En Hem werd gegeven heerschappij en eer en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden” (Dan. 7:13-14). “En ik zag een van zijn hoofden als tot den dood gewond, en zijn dodelijke wond werd genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest” (v. 3). Uit een aantal verzen blijkt duidelijk dat de antichrist in het begin van het tweede deel van Daniëls zeventigste week door een zwaard zal worden gedood. Het is ook duidelijk dat deze wond genezen zal (Openb. 13:4) en dat het beest weer zal leven (Openb. 13:14). Het wordt Satan toegestaan om zijn zoon uit de dood terug te brengen. De taal van Openbaring 13 vers 3 en 12 suggereert dat er een spottende imitatie van de opstanding van onze Heere zal plaatsvinden. Het heeft geen zin om hierover na te denken: we geloven gewoon wat de Bijbel hierover zegt.

Als het beest uit de dood opstaat zal dat alle twijfel wegnemen die de mensen nog zouden kunnen hebben met betrekking tot zijn bovennatuurlijke aard. De woorden “de gehele aarde verwonderde zich achter het beest” volgen direct op de verwijzing naar de genezing van zijn dodelijke wond. “En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?” (v. 4). Deze uitroep van de wereld: “Wie is dit beest gelijk?” is een vreselijke parodie op het lied van Mozes. Toen zij de vernietiging van hun vijanden door de Heere bij de Rode Zee vierden, zong Israël: “O HEERE, wie is als Gij onder de goden? Wie is als Gij, verheerlijkt in heiligheid, vreselijk in lofzangen, doende wonder? (Ex. 15:11). De aanvullende uitroep “Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?” wordt veroorzaakt door het zien van het immens grote leger van duivelse wezens waarover hij het bevel voert, en door zijn eigen overwinning over de dood in de strijd. “En hetzelfde werd een mond gegeven **om grote dingen en godslasteringen te spreken**; en hetzelfde werd macht gegeven om zulks te doen twee en veertig maanden” (v. 5). **Dit is een belangrijk kenmerk waaraan de antichrist wordt herkend.** Maar het wordt hem niet lang toegestaan om God op die manier te bespotten. Na twee en veertig maanden komt er een einde aan zijn loopbaan. In plaats van drieënhalf jaar of twaalf honderd zestig dagen, gebruikt de Heilige Geest hier bewust het getal twee en veertig. Twee en veertig is het product van zes (het getal van de mens) en zeven (het getal van volheid). Het getal twee en veertig staat dus voor de mens in zijn gevallen staat, en in dit geval de volle openbaring van de 'mens der zonde'. **Twee en veertig staat voor een sterk toenemende afval van het geloof.** Daarom zijn er in Numeri 33 in totaal **twee en veertig stopplaatsen in de woestijn voor het ongeloovige Israël.** Richteren 12:6 zegt ons dat het getal van de afvallige Efraïmieten die door de Gileadieten vielen twee en veertigduizend bedroeg. Zie ook 2 Koningen 2:24 en 10:14.

“En hetzelfde werd macht gegeven om **den heiligen** krijg aan te doen, en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht en taal en volk. En allen die op de aarde wonen, zullen hetzelfde aanbidden, welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld” (v. 7-8). **De “heiligen” die hier genoemd worden, zijn het gelovige Joodse overblijfsel dat zal weigeren het beest te aanbidden.** Zij die “overwonnen” worden, zijn zij die het gebod van Jezus in Mattheüs 24:16 ongehoorzaam waren; zij die gehoorzamen zullen door God bewaard worden. Merk op hoe de verkiezing hier gezien wordt: alleen zij “welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld”. “En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen, en het had twee hoornen, des Lams hoornen gelijk, en het sprak als de draak” (v. 11). **Dit is het tweede beest, dat in Openbaring 19:20 de valse profeet wordt genoemd. Hij is de derde persoon in de drie-eenheid van het kwaad. Zoals er een antichrist zal zijn die zowel tegenstander als imitator van de Christus Gods zal zijn, zo zal er ook een Anti-geest zijn, die de Geest van God zal imiteren en weerstaan.**

Net zoals het grote werk van de Heilige Geest het verheerlijken van Christus is, zo zal het enige doel van de Anti-geest de verheerlijking van de valse christus zijn (zie Openb. 13:12). Net zoals de komst van de Heilige Geest op de pinksterdag gepaard ging met “tongen als van vuur” (Hand. 2:3), zo lezen we van de Anti-geest dat hij grote tekenen doet, zodat hij zelfs “ook vuur uit den hemel doet afkomen op de aarde voor de mensen” (v. 13). En net zoals de Heilige Geest nu dode zondaren nieuw leven geeft, zo lezen we over de Anti-geest: “om het beeld van het beest een geest te geven” (v. 15).

5. “En een derde engel is hen gevolgd, zeggende met een grote stem: Indien iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en ontvangt het merkteken aan zijn voorhoofd of aan zijn hand. Die zal ook drinken uit den wijn van den toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is in den drinkbeker Zijns toorns; en zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige engelen en voor het Lam” (Openb. 14:9-10). Dit slaat terug op wat we in de slotverzen van Openbaring 13 lezen: “En het maakt dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geeft aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden. En dat niemand mag kopen of verkopen dan die dat **merkteken** heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns naams” (13:16-17). **Dit “merkteken” zal het officiële teken van trouw aan de keizer (de antichrist) zijn dat óf op de hand óf op het voorhoofd van zijn trouwe onderdanen zal worden aangebracht. Het is de satanische imitatie van het “zegel” dat de engel op het voorhoofd van Gods knechten zal aanbrengen.**

Dit “merkteken” op de onderdanen van het beest zal, naar mijn mening, **de naam van de duivel zijn** (zie Openb. 13:4), net zoals het zegel op de voorhoofden van Gods knechten in Openbaring 14:1 omschreven wordt als “**den Naam Zijns Vaders** geschreven aan hun voorhoofden”.

Hier in Openbaring 14:9-11 staat een van de ernstigste waarschuwingen in de hele Bijbel. Een engel uit de hemel zal de vreselijke straf aankondigen die de mensen die het beest vereren, zal treffen. Deze

waarschuwing staat tegenover de dreigementen van het beest en de valse profeet, die de mensen angst zullen aanjagen met het doodvonnis dat aan allen die zich tegen hen verzetten, voltrokken zal worden. Maar hier verklaart God, bij monde van Zijn engel, dat allen die gehoor geven aan de oproep van het beest en zijn helper hun afschuwelijk lot zullen delen. Dat zal ongetwijfeld het geloof van de heiligen versterken en hen in staat stellen te volharden tot het einde.

6. *“En de engel zond zijn sikkkel op de aarde en sneed de druiven af van den **wijngaard der aarde**, en wierp ze in den groten wijnpersbak van den toorn Gods. En de wijnpersbak werd buiten de stad getreden, en er is bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot aan de tomen der paarden, duizend zeshonderd stadiën ver”* (14:19-20). **Ik geloof dat de “wijngaard der aarde” verwijst naar de mens der zonde aan het hoofd van het afvallige Israël.** Deze benaming wijst weer op een contrast met Christus. In Johannes 15 zegt de Heere Jezus: *“Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken”* (v. 5). De ware wijnstok is dus de Christus Gods en Zijn volk dat gemeenschap met Hem heeft. Daartegenover staat de **“wijngaard der aarde”, oftewel de antichrist en zijn volgelingen**, met name het afvallige Israël. In Deuteronomium 32 wordt verwezen naar de “wijnstok der aarde”: *“Want hun rotssteen is niet gelijk onze Rotssteen, zelfs onze vijanden rechters zijnde. Want hun wijnstok is uit den wijnstok van Sódóm en uit de velden van Gomórra; hun wijndruiven zijn vergiftige wijndruiven, zij hebben bittere beziën”* (v. 31-32). Dat dit over het afvallige Israël gaat, wordt duidelijk in vers 28: *“Want zij zijn een volk dat door raadslagen verloren gaat, en er is geen verstand in hen”* Dat deze passage **over het afvallige Israël in de dagen van de antichrist gaat**, blijkt uit vers 35: *“Mijne is de wrake en de vergelding, ten tijde als hunlieder voet zal wankelen; want de dag huns ondergangs is nabij, en de dingen die hun zullen gebeuren, haasten”*.

7. Openbaring 15:2 bevat een korte verwijzing naar het beest en zijn relatie met het gelovige overblijfsel: *“En ik zag als een glazen zee met vuur gemengd, en **die de overwinning hadden** van het beest en van zijn beeld, en van zijn merkteken en van het getal zijns naams, welke stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods”* **Deze overwinnaars zijn zij die door de antichrist gedood zijn omdat zij hem niet wilden eren en aanbidden.** Dit gezelschap zien we ook in 20:4.

8. **Openbaring 16 beschrijft de “fiool-oordelen” die voltrokken worden vlak voor het einde van de Grote Verdrukking.** Het beest wordt een paar keer genoemd in dit hoofdstuk. In vers 2 lezen we: *“En de eerste ging heen en goot zijn **fiool** uit op de aarde; en er werd een kwaad en boos gezweer aan de mensen die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden”*. Dit is een voorproefje van de pijnlijke kwellingen die de aanbidders van het beest ten deel zullen vallen. Verder lezen we in vers 10: *“En de vijfde engel goot zijn **fiool** uit op den troon van het beest; en zijn rijk is verduisterd geworden, en zij kauwden hun tongen van pijn”*. Hier krijgt het beest zelf een voorproefje van het oordeel dat hem te wachten staat. In de verzen 13 en 14 wordt ons gezegd: *“En ik zag uit den mond van den draak en uit den mond van het beest en uit den mond van den valse profeet drie onreine geesten gaan, den **vorsen** gelijk. Want het zijn geesten der duivelen, en zij doen tekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien groten dag des almachtigen God”* Dit is een symbolische weergave van elk van de drie personen in de drie-eenheid van het kwaad. Het beeld van de **“vorsen”** is veelzeggend. (Kik)vorsen hebben de duisternis liever dan het licht en zij zitten in modder en vuil: hun gekwaak wordt gehoord in de avondschemering en in de nacht; een passend symbool voor de personen in de drie-eenheid van het kwaad. Hun vorm wijst op opgeblazenheid door trots. De verwijzing hier in Openbaring 16:13-14 wijst op de bovenmenselijke aard van de valse profeet, en van het beest en de draak.

9. De centrale figuren in dat hoofdstuk 17 zijn ‘de grote hoer’ en het “beest”. **Hoewel ik geloof dat historisch gezien de grote hoer het rooms-katholieke systeem is, en dat ze waarschijnlijk ook een beeld is van het toekomstige afvallige christendom, geloof ik toch dat de hoer uiteindelijk naar het afvallige Israël verwijst.** In Openbaring 17 zien we de **“vrouw” eerst op een “scharlakenrood beest” zitten - de antichrist in zijn keizerlijke heerlijkheid** (v. 3); maar later zien we dat hij toelaat dat de tien koningen haar vernietigen. Dit komt precies overeen met de dubbele relatie van de antichrist met Israël: eerst doet hij zich voor als hun weldoener (hier te zien in v. 3 waar hij haar draagt), en vervolgens is hij hun grote vijand. Vers 8 is een van de teksten die aantonen dat antichrist een incarnatie van Judas is.

10. De laatste verwijzing naar de antichrist staat in Openbaring 20:10, waar we lezen dat de duivel in de poel des vuurs geworpen wordt, waar het beest en de valse profeet ook zijn, om daar samen met hen tot in alle eeuwigheden gepijnigd te worden.

In Openbaring 13 worden twee 'beesten' beschreven. Het eerste beest is het laatste hoofd van het laatste grote keizerrijk, dat vlak voor de oprichting van het duizendjarig rijk van de Heere Jezus bestaan zal. Het tweede beest wordt in andere passages "de valse profeet" genoemd. De afgelopen vijf jaar heb ik me hier meer in verdiept, en ik ontdekte dat de meesten die over dit onderwerp schreven, het eerste beest als de antichrist zien, en dat er maar weinigen zijn - allemaal aanhangers van een specifieke stroming - die de voorkeur hebben voor het tweede beest. Het boek Openbaring zegt ons dat er **een drie-eenheid van het kwaad bestaat. Elk van deze drie boosaardige personen wordt in Openbaring 13 belicht.**

Eerst is daar "het beest" (v. 1-2). In de tweede plaats is daar "de draak" (v. 2b). En ten slotte zien we nog "een ander beest" (v. 11). Het feit dat over het tweede beest gezegd wordt dat "het sprak als de draak" (v. 11) maakt meteen duidelijk dat hij een satanische aard en een satanisch karakter heeft, want "elk vogeltje zingt zoals het gebekt is". De demonische aard van elk van deze verdorven personen wordt duidelijk zichtbaar in Openbaring 16:13-14, waar we lezen: "En ik zag uit den mond van den draak en uit den mond van het beest en uit den mond van den valse profeet drie onreine geesten gaan, den vorsen gelijk. Want het zijn geesten der duivelen".

Ten slotte wordt ons in Openbaring 19:19-20 gezegd: "En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn heirleger. En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt". En daarna lezen we in Openbaring 20:10: "En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid".

Bovenstaande teksten bevestigen het feit dat er een drie-eenheid van het kwaad is. Het zal duidelijk zijn dat deze drie boosaardige figuren de antithese van de drie personen in de goddelijke drie-eenheid zijn en dat ze zich tegen hen verzetten. **De duivel is de tegenstander van God de Vader: "Gij zijt uit den vader den duivel"** (Joh. 8:44). **De antichrist stelt zich tegenover God de Zoon, dat blijkt al uit zijn naam.** Als laatste is er nog de tegenstander van God de Geest. Dat maakt onze taak eenvoudig: we hoeven alleen maar te weten wat er **over de twee beesten in Openbaring 13 gezegd wordt om te ontdekken welke de tegenstander van Christus is en welke de tegenstander van de Heilige Geest is.**

Voor zover ik weet, heeft **nog niemand geprobeerd om aan te tonen dat het eerste beest de derde persoon in de drie-eenheid van het kwaad is! Maar hij moet dat wel zijn als het tweede beest de antichrist is!** Als dit tweede beest - de valse profeet - de tegenstander van God de Geest is, dan hebben de twee horens een duidelijke betekenis, want twee is het getal van getuigenis, en zoals Christus zei dat de Geest van God van Hem getuigen zou (Joh. 15:26), zo zal ook de derde persoon in de drie-eenheid van het kwaad van het eerste beest getuigen (zie Openb. 13:12, 14, 16). Als men denkt dat het werkgebied van de antichrist zich beperkt tot het religieuze domein en niet reikt tot in het politieke domein, laat men naar mijn mening een essentieel element van zijn karakter en loopbaan geheel buiten beschouwing. De antichrist zal beweren dat hij de ware Christus is, de Christus Gods. **Daarom moet hij zich aan de Joden presenteren als hun langverwachte Messias** -degene wiens komst door de oudtestamentische profeten werd aangekondigd - en aan het afvallige christendom, dat God heeft overgegeven om de Leugen te geloven, zal hij zich voordoen als de teruggekeerde Christus. Moeten we dan niet de onontkoombare conclusie trekken dat de pseudo-christus een imitatie van het duizendjarig rijk zal inluiden en dat hij zal heersen over een vals messiaans koninkrijk? **Hoe kwam het dat (van de menselijke kant gezien), toen de Heere op aarde was, Hij door de Joden als hun Messias werd verworpen? Was het niet omdat Hij niet aan hun verwachting voldeed? Omdat Hij geen koning wilde worden nadat Hij zich aan hen bekendgemaakt had? Was het niet omdat ze van Hem verwachtten dat Hij op dat moment het koninkrijk van Israël zou herstellen?** Is het daarom niet redelijk te veronderstellen dat als de antichrist zich aan hen zal presenteren, hij wel tijdelijk veel macht zal uitoefenen en over een groot aards rijk zal heersen? Me dunkt van wel.

In Daniël 11:36 - iedereen is het eens over hoe die tekst moet worden toegepast - **wordt de antichrist uitdrukkelijk “de koning” genoemd “zal doen naar zijn welgevallen”. Hier is het ondubbelzinnige bewijs dat de antichrist politieke of bestuurlijke macht dal uitoefenen. Hij zal een koning zijn - “de koning” - en als koning moet hij wel aan het hoofd van een koninkrijk staan.**

Verder, als de antichrist een volmaakte imitatie van de ware Christus wil zijn, als hij de Christus van het duizendjarig rijk wil imiteren zoals de oudtestamentische profetieën Hem beschrijven, dan zal hij natuurlijk niet de “lijdende” Christus imiteren die in Bethlehem geboren werd. Nee, hij zal de rol van koning vervullen, ja, hij zal heersen als koning der koningen, als Satans spottende imitatie van de Zoon des mensen zittend op “de troon Zijner heerlijkheid”. Dat de antichrist ook het hoofd van de religieuze wereld zal zijn, dat hij goddelijke eer zal eisen en ontvangen, is ook een feit. Zoals de Heere Jezus in het duizendjarig rijk “*Hij zal Priester zijn op Zijn troon*” (Zach. 6:13), zo zal de antichrist het leiderschap van het politieke en het religieuze domein in zichzelf verenigen. En net zoals de Zoon des mensen het hoofd zal zijn van het vijfde wereldrijk (Dan. 2:44), zo zal de mens der zonde het hoofd zijn van het herstelde vierde wereldrijk (Dan. 2:40).